LUCA CAIOLI – CYRIL COLLOT
Việt Cường *(dịch)*

MBAPPÉ

Cậu bé vàng

NHÀ XUẤT BẢN
HÀ NỘI
FIRBOOKS THỂ THAO

LUCA CAIOLI – CYRIL COLLOT

Việt Cường *(dịch)*

MBAPPÉ

Cậu bé vàng

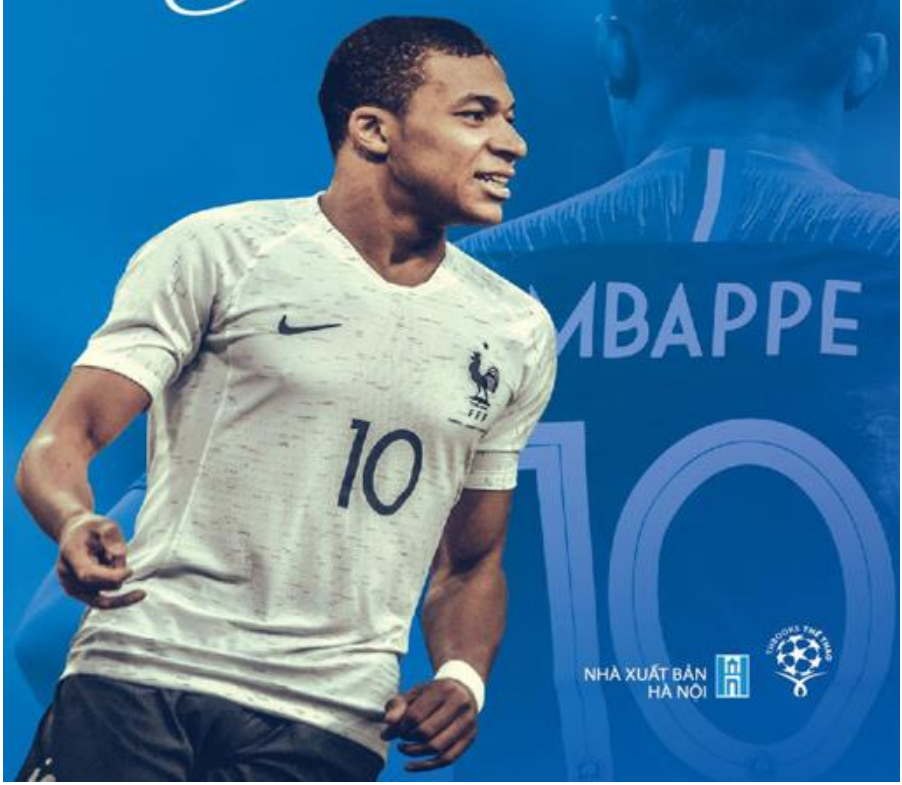

NHÀ XUẤT BẢN
HÀ NỘI

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

NHÀ XUẤT BẢN HÀ NỘI
Số 4 - Tống Duy Tân, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT: (04) 38252916 - Fax: (04) 39289143
Email: nxbhanoi@yahoo.com.vn

Mbappé - Cậu bé Vàng

Luca Caioli & Cyril Collot
Việt Cường *dịch*

Chịu trách nhiệm xuất bản:
Tổng giám đốc - Lê Tiến Dũng

Biên tập: Hoàng Thị Tâm
Vẽ bìa: Gia Long
Trình bày: Song Ngư
Sửa bản in: Thanh Thủy

Liên kết xuất bản:
Cty CP Đầu tư và Phát triển TTV Việt Nam
Nhà sách THBooks
Địa chỉ: Số 68/255, Đường Hoàng Mai, P. Hoàng Văn Thụ,
Q. Hoàng Mai, Hà Nội
Tel: (84-24) 32011882 - 097.354.0078
Website: http://thbooks.vn
Fanpage: http://m.facebook.com/THBooks

Mã ISBN: 978-604-55-3643-8

In 3.000 cuốn, khổ 13x20,5 cm tại Công ty TNHH In Thương mại Thuận Phát, Tổ dân phố Văn Trì, Minh Khai, Bắc Từ Liêm, Hà Nội. Số xác nhận ĐKXB: 338-2019/CXBIPH/06-18/HN. Quyết định xuất bản số: 59/QĐ-HN ngày 21/02/2019. In xong và nộp lưu chiểu năm 2019.

Chương 1
ALLÉE DES LILAS

Cậu đã được thông báo về cuộc viếng thăm này từ trước, do đó đã có sự chuẩn bị rất chu đáo. Cậu viết ra một số ý nghĩ của mình, với một cây bút màu xanh. Cậu rất sốt ruột muốn đọc chúng ngay, nhưng bà nội bảo cậu phải đợi. Cậu có thể làm điều đó sau, còn giờ thì chưa phải lúc. Ông bà của cậu và các vị khách mời đang tán gẫu và uống cà phê. Cậu nhìn lại cuốn sổ tay cậu đã đặt lên trên chiếc bàn trong một căn phòng nhỏ bị choán hết không gian bởi một chiếc ti vi lớn. Thi thoảng cậu lại chen ngang vào cuộc nói chuyện của người lớn. Rồi cuối cùng cũng được làm điều mình muốn, với một đề nghị: đọc to, phát âm các từ thật rõ ràng.

“Xin chào tất cả mọi người. Kylian là người tuyệt vời nhất. Anh ấy là người hùng của Bondy. Ai cũng yêu mến anh ấy. Anh ấy là hình mẫu cho mọi trẻ em chơi bóng đá. Anh ấy rất tốt bụng. Wilfrid và Fayza đã nuôi dạy các con mình rất tốt. Ethan chắc chắn sẽ theo bước anh trai, Kylian.”

Idrisse năm nay 9 tuổi. Ngoài thời gian ở trường, cậu bé chơi bóng cho đội U-10. Trong vài chục chữ, cậu bé đã có thể tóm lược được suy nghĩ của tất cả mọi người ở Bondy, từ Madame La Maire (Bà Thị trưởng - N.D), tới những đứa trẻ đang chơi bóng trên những sân bóng ở Stade Léo-Lagrange chỉ cách đó vài trăm mét.

Idrisse là cháu nội của Elmire và Pierrot Ricles. Hai vợ chồng họ di cư tới Pháp từ Martinique vào cuối những năm 1970. Họ sống ở tầng một của một tòa nhà màu trắng có địa chỉ tại số 4 Allée des Lilas. Đấy là một tòa nhà 5 tầng được xây dựng từ những năm 1950, nằm trên một con phố rợp bóng cây xanh ở trung tâm của Bondy, khu vực được một số người gọi phô trương là Cité de Fleurs (khu phố của các loài hoa) do cách đặt tên các con đường trong

khu này. Chính ở đó, vào mùa thu năm 1998, gia đình Mbappé chuyển tới sinh sống. Ngay khi đặt chân lên bậc thang đầu tiên, bạn sẽ có thể nhìn thấy một hòm thư vẫn còn ghi "Lamari-Mbappé Lottin, Nhà thứ Hai bên Trái". "Họ chuyển tới sống ở căn hộ ngay trên đầu chúng tôi," Elmire nói, "Đó là một căn hộ gần giống như căn hộ của chúng tôi: cũng 56 mét vuông, có phòng khách, một căn bếp nhìn ra sân Stade Léo-Lagrange, và hai phòng ngủ. Tôi nhớ là khi họ tới, Fayza đang mang bầu Kylian những tháng cuối."

Fayza - cô gái 24 tuổi có gốc gác Algeria - lớn lên ở Bondy Nord, trong khu Terre Saint Blaise. Cô học ở trường Jean Zay, và thường chơi thể thao ở nhà tập ngay đối diện nhà. Cô chơi bóng rổ cho tới năm 12, 13 tuổi, nhưng sau đó đã chuyển hẳn sang bóng ném. Cô thi đấu bên cánh phải của AS Bondy ở giải Division 1.

"Cô ấy có xuất phát điểm thấp, nhưng đã nhanh chóng vươn lên trở thành một trong những cầu thủ hay nhất của Bondy trong giai đoạn cuối những năm 1990. Fayza là người rất có sức hút. Cô ấy là một trong những thủ lĩnh trong đội, rất tài năng, cực kỳ mạnh mẽ," một người bạn của gia đình kể.

"Trên sân, cô ấy là một chiến binh. Tuy nhiên, cô ấy cũng gặp vấn đề với cái đầu nóng của mình. Cô ấy rất dễ nổi khùng, và thường không thân thiện lắm với đối thủ. Đã chạm mặt Fayza rồi thì anh sẽ chẳng thể nào quên," Jean-Louis Kimmoun, cựu giám đốc và chủ tịch của câu lạc bộ kể lại trong một cuộc trả lời phỏng vấn tờ nzn*Le Parisien*. "Nhưng khi rời khỏi sân đấu thì cô ấy là một người rất ngọt ngào, và bây giờ vẫn vậy."

"Cô ấy nói rất nhiều. Và rất hay làm trò trêu chọc người khác. Tôi làm việc chung với cô ấy trong khoảng ba hay bốn năm gì đó. Chúng tôi làm huấn luyện viên trong các trung tâm cộng đồng ở Maurice Petitjean và Blanqui vào các ngày thứ Tư và trong các kỳ nghỉ của trường. Đó là nơi cô ấy gặp gỡ Wilfrid, cũng là một huấn luyện viên, cùng em trai của anh ấy là Pierre và Alain Mboma - anh trai của Patrick Mboma, cầu thủ châu Phi xuất sắc nhất năm 2000. Cả hai đều yêu thể thao, thích làm trò, và đều có tính cách rất mạnh mẽ. Họ như thể được sinh ra là để dành cho nhau," một người bạn chung nhận xét.

Khi chuyển tới Allée des Lilas với Fayza, Wilfrid đã 30 tuổi. Anh được sinh ra ở Douala, Cameroon, nhưng di cư tới Pháp để tìm kiếm một cuộc sống tốt đẹp hơn. Sau một thời gian sống ở Bobigny, anh chuyển tới Bondy Nord, và chơi bóng đá ở đó trong

nhiều năm.

Theo Jean-François Suner, giám đốc kỹ thuật của AS Bondy, người vẫn được gọi bằng biệt danh Fanfan, thì "anh ấy là một cầu thủ giỏi, mẫu số 10, rất thích giữ bóng trong chân." "Anh ấy hoàn toàn có thể theo đuổi một sự nghiệp chuyên nghiệp. Trưởng thành từ hệ thống đào tạo trẻ của câu lạc bộ, anh ấy sau đó đã chuyển sang chơi cho đội bóng của thành phố lân cận (Bobigny) ở giải Division d'Honneur trong 2 năm. Nghỉ ở đó, anh ấy lại quay về với chúng tôi. Chúng tôi mời anh ấy làm việc, và từ đó anh ấy đã cống hiến toàn bộ tâm huyết cho các cầu thủ trẻ, đầu tiên là với tư cách huấn luyện viên, sau đó là với tư cách giám đốc thể thao. Chúng tôi là đồng nghiệp trong suốt 30 năm, từ mùa 1988-89, và cùng với nhau, chúng tôi đã góp phần tái cơ cấu lại đội bóng. Anh ấy rời đội vào tháng 6/2017."

20/12/1998

Hơn 5 tháng đã trôi qua kể từ khoảnh khắc "một hai ba - không!" nổi tiếng. Hai pha đánh đầu của Zinedine Zidane và cú chốt của Emmanuel Petit đã giúp đội tuyển Pháp vùi dập Brazil của "Người ngoài hành tinh" Ronaldo 3-0 trong trận chung kết World Cup 1998. Ký ức về ngày Chủ nhật 12/7 và màn phát cuồng tập thể hôm đó vẫn còn như mới. Ai mà có thể quên được cái cảnh một triệu rưỡi người ăn mừng như điên dại trên Đại lộ Champs Élysées, miệng không ngừng hát vang các bài ca chiến thắng chứ? Họ hát vang "Black-blanc-beur" (Đen-Trắng-Bắc Phi), rồi đồng loạt gào lên "Chức Tổng thống cho Zizou!" Ai mà có thể quên được một trong những thành tựu vĩ đại nhất trong lịch sử thể thao Pháp chứ? Quả thật là rất "hợp lý" khi trong cái năm bóng đá lên ngôi ấy, Fayza và Wilfrid cũng nhận được món quà Giáng sinh tuyệt vời nhất có thể: cậu con trai đầu lòng. Cậu bé chào đời vào ngày 20/12 và được đặt tên thánh Kylian Sanmi (viết tắt của Adesanmi, nghĩa là "chiếc vương miện vừa với tôi" trong tiếng Yoruba) Mbappé Lottin. Chính cái họ Mbappé là nguồn cơn của hàng nghìn suy đoán: Có phải Kylian là cháu của Samuel Mbappé Léppé, biệt danh "Le Maréchal", tiền vệ người Cameroon nổi danh trong những năm 1950 và 60? Hay là họ hàng của Étienne M'Bappé, nghệ sĩ guitar bass cũng quê ở Douala? Câu trả lời là không, chẳng có mối liên hệ nào giữa Kylian với những người đó cả. Đơn giản vì, như Pierre Mbappé giải thích, ở Cameroon, họ Mbappé cũng phổ biến như Dupont ở Pháp hay Martin ở Anh.

Pierre là chú của Kylian. Ông cũng từng là một cầu thủ bóng đá. Ông được đào tạo ở Stade de l'Est trước khi gia nhập các câu lạc bộ

như Levallois, Villemomble và Ivry.

Ngày Kylian chào đời, Pierre phóng như bay vào bệnh viện để thăm cháu, mang theo một trái bóng mini làm quà. Ông nói đùa với Fayza và anh trai Wilfrid: "Rồi anh chị xem, một ngày nào đó thằng bé sẽ trở thành một cầu thủ lớn!"

Sau ít ngày nằm viện, mẹ con Kylian được cho về nhà. Fayza trở lại làm việc ở Tòa Thị chính Bobigny, còn Wilfrid thì chỉ cần sang đường là có thể tới Stade Léo-Lagrange, nơi ông làm việc với tư cách huấn luyện viên cho các cầu thủ trẻ. Trong số các cậu bé mà Wilfrid đang đào tạo, ông đặc biệt chú ý tới một em. Cậu bé lúc đó 11 tuổi, chuyển tới Bondy 5 năm trước từ Kinshasa, lúc đó còn thuộc Zaire, nước Cộng hòa Dân chủ Congo. Tình hình ở Congo lúc đó rất khó khăn và phức tạp, nên bố mẹ cậu bé đã quyết định gửi cậu tới Pháp để cậu có cơ hội học hành và tạo dựng tương lai. Cậu bé tên là Jirès Kembo-Ekoko, con trai của Jean Kembo, người được biết tới với biệt danh "Monsieur But" (Ngài Bàn thắng).

Jean là tiền vệ của đội tuyển Zaire hai lần vô địch Cúp các quốc gia châu Phi vào các năm 1968 và 1974. Ông cũng là người ghi 2 bàn thắng vào lưới Morocco trong trận đấu diễn ra vào năm 1973, giúp Zaire trở thành đội bóng châu Phi vùng Cận Sahara đầu tiên giành quyền tham dự một kỳ World Cup (1974 ở Đức). Jean đặt tên con trai là Jirès để tỏ lòng ngưỡng mộ Alain Giresse, tiền vệ người Pháp mà ông hết sức thần tượng. Ở Pháp, Jirès sẽ sống cùng một ông chú và người chị gái của Jean. Vào năm 1999, Jirès Kembo-Ekoko lần đầu được đăng ký với tư cách cầu thủ của AS Bondy. Wilfrid là huấn luyện viên đầu tiên, và cũng rất nhanh chóng trở thành người bảo trợ, người cha của anh.

"Rất khó giải thích, nhưng đó là vấn đề bản năng, như thể ông ấy đã được định sẵn trong số mệnh của tôi vậy," Jirès giãi bày, nhiều năm sau đó. Nhà Lamari-Mbappé Lottin đón Jirès về sống cùng; họ không nhận nuôi anh, nhưng anh thì luôn gọi họ là Mẹ và Bố, bởi vì chính họ là những người đã luôn yêu thương anh, giúp anh vượt qua những tình huống xã hội khó khăn và hoàn thành giấc mơ trở thành một cầu thủ chuyên nghiệp. Với nhóc Kylian, Jirès vừa là một người anh lớn, vừa là một hình mẫu, thần tượng, và người hùng bóng đá đầu tiên. Hàng xóm vẫn còn nhớ những lúc mà Jirès được về nghỉ cuối tuần trong thời gian còn tập luyện ở Học viện INF Clairefontaine, hay những lúc Fayza và Wilfrid chở anh tới các trận đấu quan trọng.

"Gia đình họ rất gần gũi và thân thiện," Pierrot nhận xét. "Chúng

tôi không gặp Wilfrid thường xuyên do đặc thù công việc của anh ấy nhưng chúng tôi đụng mặt Fayza suốt. Có thể là ở thang máy, cũng có thể là ở các cửa hàng trong khu. Chúng tôi cũng chứng kiến Kylian lớn lên từng ngày. Ngay khi vừa biết đi, cậu ấy đã bắt đầu tỏ ra thích thú với trò đá bóng quanh phòng. Vào các sáng Chủ nhật, tôi nghĩ là cậu ấy đã biến phòng của mình thành một sân bóng!" Elmire vừa cười vừa kể lại.

"Mỗi khi tôi gặp Fayza thì cô ấy đều xin lỗi rối rít. Tôi bảo cô ấy là không có vấn đề gì cả, bởi làm sao mà có thể ngăn được một đứa trẻ động chân động tay. Nhưng phải nói là ngay từ lúc ấy, ai cũng có thể dễ dàng nhận ra là trong đầu thằng bé chỉ có bóng đá và bóng đá thôi."

Sau một tràng cười khác, bà Elmire lại kể chuyện khi gia đình bà tặng cho cậu nhóc tầng trên một chiếc trống *djembe* (trống hình cốc, có nguồn gốc từ Tây Phi - N.D) vào dịp Giáng sinh hay sinh nhật. "Nó vỗ không ngừng. Phải mất một thời gian dài thì nó mới quên được món đồ chơi mới của mình. Nhưng nói chung, nếu bỏ đi bóng đá và cái trống thì Kylian là một cậu bé đáng yêu, và rất lịch sự. Khi nào gặp tôi nó cũng chào *Bonjour* hay *Bonsoir*. Chúng tôi không có cơ hội dõi theo sự phát triển của cậu bé với tư cách một cầu thủ. Bởi chỉ ít năm sau khi Ethan ra đời, nếu tôi nhớ không nhầm thì là vào năm 2006, gia đình họ đã chuyển tới một khu dân cư khác ở phía nam của thành phố, ở phía kia của nhà ga, trên đường đi Les Coquetiers. Tới tháng 5 năm ngoái thì chúng tôi mới gặp lại Kylian khi cậu ấy trở lại sân bóng cũ để chia sẻ niềm vui đoạt chức vô địch Pháp. Mọi đứa trẻ ở AS Bondy đều có mặt ở đó. Chúng mang theo một biểu ngữ rất đáng yêu trên đó ghi: "Cảm ơn Kylian, người dân Bondy luôn ở phía sau anh!" Kylian tặng bọn trẻ rất nhiều áo. Idrisse thậm chí còn chen được tới gần Kylian để xin chụp ảnh cùng.

"Thực ra thì do may mắn thôi ạ," Idrisse giải thích. "Cô Fayza nhìn thấy chúng cháu và hét lên: "Chờ đã, chờ đã, đấy là hàng xóm của chúng tôi!" Thế nên cháu mới có cơ hội chui vào trong chiếc xe van và chụp bức ảnh mà bây giờ mẹ cháu đang giữ rất cẩn thận." "Nhân sự kiện ấy, chúng tôi và ba gia đình khác đang sống ở đây, với cả những hàng xóm ở tầng một là Daniel và Claudine Desramé, đã cùng nhau thảo một bức thư."

Elmire đứng lên, rời khỏi bàn và tiến về một góc phòng. Bà mở một ngăn kéo, rồi lật từng tờ trong một chồng giấy cao. Cuối cùng bà reo lên: "Nó đây rồi!"

Kylian thân mến,

Hi vọng là cháu không cảm thấy sốc khi chúng tôi gọi cháu một cách thân mật như vậy. Chúng tôi vẫn nhớ rõ những ngày cháu còn là một cậu bé 10 tuổi ngoan ngoãn mà chúng tôi thường gặp trên cầu thang của tòa nhà số 4, phố Allée des Lilas. Giờ đây, cháu đã trở thành một ngôi sao bóng đá và tỏa sáng trên sân. Chúng tôi vẫn chăm chú dõi theo những thành công rực rỡ trong sự nghiệp thể thao của cháu. Chúng tôi thường nói chuyện với nhau về cháu, và về bố mẹ của cháu, những người mà chúng tôi rất yêu quý. Họ đã nuôi dạy cháu thật tuyệt vời. Mỗi lần cháu buộc dây giày, đừng quên rằng cháu đang có những fan lớn là các hàng xóm đấy nhé!

Chúc cháu những điều tốt đẹp nhất cho tương lai.

Chương 2
THỊ TRẤN NƠI MỌI THỨ ĐỀU CÓ THỂ

Bạn có muốn không thấy nó cũng không được. Nó đập ngay vào mắt bạn, nếu bạn đi trên đường A3 về phía Paris. Nó rất to. Nó choán hết nửa trên của một mặt tòa chung cư 8 tầng Résidence des Potagers. Màu chủ đạo là màu xanh, ngoài ra còn có những chiếc lá cây, và đặc biệt là những trái bóng phóng đi tứ phía. Ở trung tâm là hình bán thân của Kylian Mbappé trong trang phục của Paris Saint-Germain, mặt trông nghiêm túc nhưng tay lại làm ký hiệu "shaka". Trên cùng là tiêu ngữ: "Bondy: thị trấn nơi mọi thứ đều có thể." Đấy là một bức bích họa lớn mà từ vị trí của nó, có thể quan sát được một đường cao tốc lúc nào cũng nghìn nghịt xe cộ, có thể thấy Đại lộ Avenue du Général Galliéni (trước là đường RN3), dõi theo các dòng xe chở hàng đến và đi giữa Conforama và Darty; cùng các cô cậu học trò qua đường để tới Lycée Madeleine-Vionnet (Lycée là trường cấp 2 thuộc hệ thống trường công ở Pháp, dạy trẻ từ 15 đến 17 tuổi - N.D), hay theo các nhóm thiếu niên tới Collège Jean-Renoir (Collège cũng thuộc hệ thống cấp 2, dạy trẻ từ 11-12 tới 14-15 tuổi - N.D). Đấy là vinh dự thường chỉ dành cho những người như Zinedine Zidane. Sau chức vô địch World Cup 1998, người ta cũng dựng lên một bức chân dung lớn của ông ở Lâu đài Paul Ricard tại Marseille. Trong bức chân dung, Zidane đang phóng tầm mắt về phía Địa Trung Hải. Hay như Diego Armando Maradona, người được Jorit Agoch biến thành bất tử trong một tác phẩm trên một tòa nhà ở San Giovanni a Teduccio (Naples). Và như Moussa Sissoko, người có một tấm poster lớn treo chính giữa mặt tiền của trung tâm thương mại Le Galion ở Aulnay.

Những người trả tiền cho tấm biển lớn có hình của cầu thủ mang áo số 29 của PSG là Nike, đối tác tài trợ của chàng tiền đạo trẻ từ khi anh mới chỉ là một cậu bé 13 tuổi. Hãng sản xuất đồ thể thao nổi tiếng của Mỹ còn tài trợ chi phí xây dựng một trung tâm thể thao cộng đồng, khánh thành vào ngày 6/9/2017, ở Jardin Pasteur, nơi Kylian lần đầu học rê bóng và cũng là nơi cậu bé ghi những bàn thắng đầu tiên trong đời. Gia đình Mbappé đã đề nghị Nike giúp họ dựng lên hai công trình mang tính biểu tượng đó để tri ân khu phố nơi Kylian được sinh ra.

Bondy, về mặt hành chính, là một đơn vị cấp xã thuộc tỉnh Seine-Saint-Denis (93), vùng Île-de-France, là một khu ngoại ô nằm ở phía đông bắc của Paris, cách Porte de Pantin, nhà ga tàu điện ngầm của Paris, khoảng 9 km. Bondy là xã lớn thứ chín trong tỉnh, có dân số khoảng gần 54.000 người, chưa tính khu vực Kênh Canal de l'Ourcq.

Cái tên Bondy lần đầu tiên xuất hiện vào khoảng giữa năm 590 và 630 theo ước nguyện của Ermenthrude, một góa phụ giàu có trong di chúc đã hiến tặng đất đai, một xe bò, quần áo và rất nhiều vật dụng khác cho một nhà thờ được xây dựng ở điểm giao cắt giữa đường Rue Compoise (thời La Mã cổ đại) và con đường dẫn từ Lutetia tới Meaux. Có hai giả thuyết về nguồn gốc của cái tên Bondy. Nó có thể liên quan tới Bonitius (tiếng Latin, nghĩa là con trai của Bonit), tên của người sở hữu khu đất trong thời kỳ Gallo-Roman. Cũng có thể nó bắt nguồn từ một từ trong tiếng Gô-loa, là từ "bon", nghĩa là "khu đồi nhỏ". Tên của khu vực được thay đổi không ngừng theo thời gian, từ Boniaticus, Boniasensis, Bonisiacus, Boniaticus (ở thế kỷ VIII), Bulzeia, Bonzeia (thế kỷ XII), tới Bondis, và cuối cùng là Bondy (thế kỷ XVII). Tới thế kỷ XVII và XVIII, cái tên Bondy bắt đầu có sự liên hệ với tên của khu rừng trong khu vực, Bois de Bondy, vào thời kỳ đó nổi danh là chỗ trú ẩn của các băng cướp. Chính tại bưu cục địa phương, trong đêm giữa 20 và 21/6/1791, Pierre-Augustin Fremin, trưởng bưu cục và là thị trưởng tương lai, đã phát hiện ra vua Louis XVI khi ông này đang trên đường tháo chạy từ Lâu đài Tuileries. Lúc bị phát hiện, vua Louis XVI còn đang ngụy trang như một cái... giá treo áo. Nhưng cuộc đào thoát của nhà vua cũng không kéo dài được lâu. Ông bị bắt lại sau đó khi đang ở Varennes. Ngày nay, tất cả những gì còn sót lại của khu rừng nổi tiếng là một vài hec-ta ở khu vực cực bắc của tỉnh. Nhưng biểu trưng của thị trấn và khẩu hiệu của nó, "Hạnh phúc dưới bóng cây", vẫn nhắc nhở người ta về quá khứ đó.

Vào cuối thế kỷ XVIII, Bondy chỉ có khoảng 300 đến 400 dân cư, là

những người được thuê để làm việc trên các thửa đất. Nhưng từ năm 1821, khi kênh đào Canal de l'Ourcq - công trình do Napoleon chủ trương xây dựng nhằm đưa nước về thủ đô - được xây xong, Bondy bước vào một giai đoạn phát triển rực rỡ về công nghiệp và đô thị. Thị trấn chào đón những chiếc máy xay và những nhà máy sản xuất xi măng đầu tiên của khu vực. Một số ý kiến cho rằng các nhà máy này được dựng ở Bondy không chỉ vì chuyện đất và nước, mà còn bởi từ đây, những cơn gió đông bắc - hướng gió chủ đạo trong khu vực - sẽ mang khói và bụi về các tỉnh và tránh xa những cái lỗ mũi đầy nhạy cảm của giới tư sản ở thủ đô. Giữa năm 1860 và 1870, với sự xuất hiện của hệ thống đường ray nối liền Paris và Strasbourg, dân trong các khu Alsace và Lorraine, những người tham gia xây dựng đường ray, đã chuyển tới ở hẳn trong khu vực xung quanh nhà ga. Đầu thế kỷ XX, nhiều khu dân cư với những ngôi nhà bằng đá và một trang viên đúng kiểu của khu Paris mọc lên ở phía nam của thị trấn. Ở phía bắc, nông dân vẫn miệt mài canh tác trên các vườn rau. Nhưng rồi tất cả đã thay đổi khi bước sang thế kỷ mới. Ngành công nghiệp ô tô bùng nổ. Công nhân chuyển tới sống gần các nhà máy, và Bondy, cũng như những phần khác của tỉnh Seine-Saint-Denis, trở thành một thành phố của giai cấp lao động.

Yếu tố giai cấp là rất đáng bàn, nếu biết rằng từ năm 1919 tới nay chưa có một nhân vật cánh hữu nào được bầu vào vị trí thị trưởng. Tất cả các thị trưởng của thị trấn (trừ Henri Varagnat, một thành viên của Đảng Cộng sản nắm chức thị trưởng từ năm 1935 tới 1939; Henri, như các quan chức thuộc Đảng Cộng sản khác, đã bị loại bỏ khỏi bộ máy chính quyền ngay khi Chiến tranh thế giới thứ Hai nổ ra) đều là thành viên của Đảng Xã hội. Sylvine Thomassin cũng không phải là một ngoại lệ. Bà chuyển tới Seine-Saint-Denis khi còn là một đứa trẻ, làm nghề hộ sinh trong khoa sản của bệnh viện Jean Verdier, rồi chuyển sang theo đuổi sự nghiệp chính trị (giáo dục và đổi mới đô thị là hai lĩnh vực chính của bà) trước khi được bầu vào vị trí thị trưởng, tháng 10/2011. Bà thay cho Gilbert Roger, người trước đó đã đắc cử Thượng nghị sĩ. Dưới đây là nhận định của bà về quá khứ, hiện tại và tương lai của thị trấn: "Từ những năm 1950 và 1960, cùng sự trở về của những người lính phục viên từ Algeria, sự xuất hiện của dân nhập cư từ Bắc Phi, châu Phi Cận Sahara và Bồ Đào Nha, những khu dân cư và những tổ hợp nhà ở mới đã được dựng lên ở phía bắc nhằm đối phó với cuộc khủng hoảng về nhà ở và hệ lụy của công cuộc giải tỏa các khu ổ chuột. Dân số Bondy tăng từ 22.411 người vào năm 1954 lên thành 51.653 người vào năm 1968. Đó chính là làn sóng di cư đầu tiên," bà Thomassin giải thích.

“Làn sóng thứ hai xuất hiện vào giữa năm 1980 và 1990, với thành phần chủ yếu là người dân từ các nước thuộc Nam Sahara như Zaire, Cameroon, Congo và Angola. Các khu nhà ở đã mang tới cho hàng nghìn gia đình cơ hội được tiếp cận với các điều kiện an toàn vệ sinh, nước uống và điện. Nói tóm lại là các tiện nghi hiện đại. Quyền được có nhà ở được bảo đảm. Giai cấp lao động và giai cấp trung lưu sống hạnh phúc bên nhau. Trong các khu dân cư, kết cấu cộng đồng là rất mạnh mẽ và tích cực. Đấy có thể xem là giai đoạn vàng. Mô hình nhà ở này hoạt động rất tốt cho tới giai đoạn giữa những năm 1970 và 1980, khi tỉ lệ thất nghiệp tăng mạnh. Dần dà, người ta đến sống ở đây đơn giản vì không có lựa chọn nào khác. Các khu nhà được thiết kế để hoạt động trong 30 năm, nhưng tới giờ thì chúng đã tồn tại được gấp đôi thời gian đó. Như thế là quá nhiều. Chúng tôi không muốn xây thêm bất kỳ tòa nhà nào như thế nữa. Với dự án đổi mới đô thi (PRU) được triển khai từ năm 2006, chúng tôi cố gắng giải quyết tình trạng này. Hiện dự án đã chuyển sang giai đoạn 2.”

Bondy là một khu vực đang trong quá trình xây dựng, chính xác hơn là tái xây dựng. Để hiểu được ý nghĩa của tất cả những chuyện này, bạn chỉ cần đi dọc theo đường Jules Guesde tới Quảng trường Place du 11 Novembre 1918. Ngay phía trước Tòa Thị chính - một công trình theo phong cách nửa Xô-viết nửa chủ nghĩa công năng - từng có một khu nhà ở tập thể rộng lớn trải dài tới tận đường RN3. Hiện tại, thế vào vị trí của những khu nhà ở ấy trên quảng trường là những tòa nhà được thiết kế đẹp đẽ, ưa nhìn với đủ màu sắc, từ màu trắng tới màu gỗ. Tất cả các tòa nhà đều không được vượt quá 5 tầng; ở tầng 1 là đủ loại cửa hàng cửa hiệu, nơi người ta kinh doanh không thiếu một thứ gì. Đó là một phần trong dự án cải tạo đô thị đã và đang thay đổi sâu sắc cơ cấu của cả thị trấn, gồm các khu dịch vụ, các khoảng không xanh, kết cấu hạ tầng và chính sách nhà ở. Không bị giới hạn ở chỉ khu vực trung tâm, dự án này đã được triển khai tới năm khu dân cư, bao gồm cả những khu dân cư ở phía bắc, được xem là khu vực nhiều vấn đề nhất.

“Chúng tôi muốn thay đổi bộ mặt của thành phố, tạo ra một không gian, một không gian mở, nơi ai cũng muốn sống và sống cùng với nhau,” bà thị trưởng nói thêm.

Đó không phải là dự án tham vọng duy nhất. Trong dự án cải tạo đô thị còn có thêm những phần quan trọng liên quan tới việc xây dựng một mô hình kinh tế mới và tạo ra một thay đổi sâu sắc trên cơ cấu ngành công nghiệp.

“Bắt đầu từ cuộc khủng hoảng dầu lửa, chúng ta đã được chứng kiến một quá trình gọi là giải trừ công nghiệp. Nhiều nhà máy đã được chuyển tới các khu vực khác hay các quốc gia khác. Thời điểm này, tỉnh Seine-Saint-Denis đang phải đánh cược với mục tiêu thu hút các mô hình kinh doanh mới. Nhưng đó là điều không hề dễ dàng, nhất là khi Nhà nước đã đưa ra các lựa chọn khác, ưu tiên cho Paris và khu vực phía tây của thủ đô,” bà thị trưởng nói tiếp.

“Nhưng chúng tôi sẽ không ngồi một chỗ than nghèo kể khổ. Chúng tôi sẽ xắn tay lên và hành động ngay. Bond’innov, vườn ươm doanh nhân đầu tiên, được đưa vào hoạt động từ năm 2011. Hiện tại, đây là nơi tiếp đón và hỗ trợ cho khoảng 40 doanh nhân sáng tạo, những người đang tìm kiếm cơ hội triển khai và mở rộng các dự án liên quan tới các lĩnh vực khoa học cuộc sống, công nghệ sinh học, và đặc biệt là công nghệ số. Môi trường, các ngành kinh tế xã hội và cộng đồng, mối quan hệ bắc - nam, hợp tác và phát triển quốc tế với tiêu điểm châu Phi cũng là những lĩnh vực được quan tâm khác.” Bà Sylvine Thomassin nhấn mạnh: “Chúng tôi đang nỗ lực xây dựng một thị trấn vững mạnh, gắn kết, có thể hòa vào nhịp vận động chung của cả khu vực Đại Paris.”

Có thể đấy là sự thật, nhưng Bondy, thị trấn nơi mọi thứ đều có thể, thì có liên quan gì tới hình ảnh của Kylian Mbappé?

“Tiêu ngữ ‘thị trấn nơi mọi thứ đều có thể’ thực ra đã xuất hiện ở Bondy từ rất lâu trước khi có sự vươn lên mạnh mẽ của Kylian. Nó không bắt nguồn từ thể thao, mà liên quan tới giáo dục và văn hóa, hai lĩnh vực đã dần dần trở thành một phần trong DNA của Bondy,” một quan chức của Đảng Xã hội giải thích.

“Đầu tiên và trên hết, phải nói tới trường lễ sinh Maîtrise de Radio France. Được thành lập vào năm 1946 ở Paris, trường là một trong những tổ chức hiếm hoi cố gắng tìm ra giải pháp hỗ trợ cho các *banlieues* (những khu ngoại ô) sau vụ bạo loạn năm 2005. Mười một năm trước, trường quyết định mở trụ sở thứ hai ở đây, với mục tiêu mang tới cho những đứa trẻ ở khu vực phía bắc cơ hội được khám phá âm nhạc, học và chơi nhạc ở trình độ cao. Năm 2005 đó còn chứng kiến sự ra đời của Bondy Blog, một trang web được tạo ra để kể các câu chuyện về sự đa dạng chủng tộc ở nước Pháp. Và từ năm 2009, chúng tôi đã mở được một trường vệ tinh của École Supérieure de Journalisme de Lille (tạm gọi là Trường Báo chí Lille - N.D), mang tới cơ hội học làm báo cho những bạn trẻ không đủ tiền để nhập học ở những trường đại học tên tuổi. Chúng tôi cũng lập ra các “cafés philos” (cà phê triết học - N.D) và

trường đại học Université Populaire Averroès, nơi đã có 1.900 người đăng ký. Ai mà nghĩ được là ở một thị trấn của tầng lớp lao động như Bondy lại có nhiều người quan tâm tới các khóa học như các vấn đề toán học, lịch sử nghệ thuật, âm nhạc qua các thời kỳ và thiên văn học tới vậy? Việc có tới 1.900 người đăng ký học ở trường, không phải vì mục đích để được tốt nghiệp mà chỉ vì niềm vui học tập đơn thuần, thực sự là một điều tuyệt vời.

Một yếu tố khác cũng khiến chúng tôi rất đỗi tự hào là tỉ lệ đỗ tốt nghiệp trung học của học sinh trong thị trấn lên tới 87%. Nếu dựa trên các tiêu chí xã hội - nghề nghiệp trong hệ thống giáo dục quốc gia thì tỉ lệ đỗ tốt nghiệp kỳ vọng ở Bondy không vượt quá con số 73%. Nhưng điều quan trọng hơn cả vẫn là thay đổi về nhận thức. Mười hay mười lăm năm trước, khi những đứa trẻ ở Bondy tốt nghiệp phổ thông, phần lớn sẽ chọn trở thành một BTS (công nhân kỹ thuật cao). Những học sinh đó phải tự kiềm chế bản thân, bởi định kiến rằng họ không có khả năng học cao lên nữa. Nhưng ngày nay, nhờ chương trình giáo viên tình nguyện và những thỏa thuận giáo dục ưu tiên ký với những học viện như Sciences Po, hay Đại học Pierre và Marie Curie, bọn trẻ biết rằng chúng cũng có khả năng tiếp tục theo đuổi thành công. Chúng có thể thành công ngay tại *banlieue*, như ở bất kỳ nơi nào khác, chẳng hạn những trường trung học hàng đầu của Paris."

Và Kylian Mbappé là bằng chứng sống cho thành công này? "Kylian là niềm tự hào của cả thị trấn. Chúng rất tự hào đã đóng góp cho vùng đô thị Đại Paris nói riêng và toàn thể nước Pháp nói chung một chàng trai trẻ với tài năng xuất chúng như thế. Chàng trai ấy đặc biệt ở chỗ có thể truyền tình yêu bóng đá tới ngay cả những người như tôi, vốn thích bóng bầu dục hơn! Còn tuyệt vời hơn khi chàng trai ấy chưa bao giờ quên Bondy. Anh ấy chính là đại sứ của cả vùng, và là bằng chứng cho thấy thị trấn này đích thực là nơi bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra."

"Anh ấy là người dẫn đầu," Oswald Binazon, người quản lý vật tư ở sân vận động nói. "Nhưng chúng tôi còn có nhiều vận động viên khác cũng vươn tới đỉnh cao trong các môn bóng ném, bóng bầu dục, đấu kiếm, judo và cả bóng đá. Đội bóng rổ nam của chúng tôi từng vô địch giải National 1 vào năm 1998, còn đội bóng ném nữ thì đã giành quyền lên chơi ở giải Division 1. Bondy là một thị trấn cuồng thể thao, một phần nhờ vào ước mong tất cả trẻ em đều có cơ hội chơi thể thao của một vị chính khách. Cựu Thị trưởng Claude Furzier là người đã thành lập Hiệp hội thể thao Bondy vào năm 1978. Tới nay, Hiệp hội đã có 3.700 thành viên của 26 môn thi đấu. AS Bondy tìm tới tận từng trường học để kêu gọi, lôi kéo

những người trẻ tham gia chơi thể thao. Ở sân chơi của các trường luôn có ít nhất một sân bóng ném và một sân bóng rổ. Trong thị trấn có một tổ hợp tennis, hai bể bơi, năm phòng tập thể hình và năm trung tâm thể thao cộng đồng đa chức năng, bao gồm cả trung tâm được Nike xây dựng ở Jardin Pasteur. Đâu là trái tim của thể thao Bondy? Chính đây, tại tổ hợp thể thao Léo-Lagrange này."

Chương 3
OULALA, OULALA

Tới khoảng 6 giờ tối thì tất cả bánh kết đều biến mất. Giống như mọi ngày thứ Tư, ngày tập luyện, và thứ Bảy, ngày thi đấu, khác, Karima đã chuẩn bị hàng trăm chiếc. Nhưng bây giờ thì chẳng còn chút dấu vết nào của chúng. Những cầu thủ tí hon, đói khát và thèm thuồng, buộc phải trở lại các sân bóng của Stade Léo-Lagrange trong tâm trạng chán nản và cái bụng đói meo. Chẳng có đĩa bánh nóng nghi ngút khói nào, và cũng chẳng có cơ hội để vẽ những bộ ria mép bằng Nutella trên mặt. Khá lắm thì chúng cũng chỉ mua được một thứ đồ uống gì đó và vài cái kẹo. Nhưng tất nhiên là không bù đắp nổi. Đứng bên quầy bán đồ ăn nhanh, Athmane Airouche vừa cười vừa nhấp một ngụm cà phê do Karima pha. Gì chứ, cà phê thì không thiếu. Ông đáp lễ những cậu bé muốn chào và bắt tay với mình trước khi đi vào phòng thay đồ. Sau đó ông đi kiểm tra công việc của huấn luyện viên lứa U-11.

Kể từ tháng 6/2017, Airouche là chủ tịch của AS Bondy, sau khi đã kinh qua cả vị trí cầu thủ lẫn huấn luyện viên lứa U-19, một "độ tuổi nổi loạn" như thừa nhận của ông. Quay lưng về phía bức tường trên có những dòng chữ theo phong cách graffiti màu xanh ghi tên câu lạc bộ và từ "bóng đá", ông cập nhật cho tôi thêm một số thông tin mới:

"Chúng tôi có 800 thành viên, thuộc đủ lứa tuổi, bắt đầu từ U-7. Có 140 trong đó là nữ, gần gấp đôi con số của mùa trước. Liệu đó có phải là do hiệu ứng Kylian?

Có vẻ như là thế. Và thật tiếc là chúng tôi đã phải từ chối rất nhiều cậu bé. Chúng tôi không có đủ cơ sở vật chất hay khả năng tài chính để tiếp nhận các em. Ở tổ hợp này có hai sân bóng đá - một cỏ nhân tạo, một cỏ tự nhiên - và một sân futsal trong nhà. Sân

Stade Robert-Gazzi thì nằm ở phía bên kia của Bondy. Câu lạc bộ chúng tôi cơ bản chuyên về đào tạo, nên chúng tôi biết cần phải làm gì với các cậu bé và những thanh niên trẻ. Đó cũng là nhiệm vụ chính của chúng tôi. Chúng tôi chưa từng nghĩ là sẽ lấn sân sang cái gì khác. Tuy nhiên, cũng phải nhấn mạnh là trong số các cầu thủ mà chúng tôi đào tạo, có 30 người đã trở thành cầu thủ chuyên nghiệp. Mùa trước, bốn trong số các học viên của chúng tôi đã được nhận vào PSG, Bordeaux và Monaco.

Chúng tôi theo đuổi mô hình câu lạc bộ gia đình, và rất đề cao vai trò xã hội của mình. Chúng tôi không tuyển học viên dựa trên trình độ kỹ thuật hay các kỹ năng. Chúng tôi nhận các em vào học, đơn giản chỉ vì chúng tôi muốn các em có cơ hội tiếp cận với thể thao, chơi thể thao và tìm thấy niềm vui trong đó. Chúng tôi không quan tâm các em tới từ Bắc Bondy hay Nam Bondy, từ các gia đình trung lưu hay các gia đình thuộc tầng lớp lao động. Từ khoảnh khắc các em bước qua cánh cổng sân vận động, trong mắt chúng tôi, tất cả các em đều là những cầu thủ măng non đang chờ đâm chồi nảy lộc. Chúng tôi cũng rất quan tâm tới việc học hành của các em, thường xuyên gặp gỡ các giáo viên cũng như gia đình của các em. Chúng tôi cố gắng truyền cho các em những giá trị như là giáo dục, thái độ tôn trọng người khác và các nguyên tắc, điều mà tôi nghĩ là chúng tôi đã làm nghiêm túc và làm tốt. Ngoài ra chúng tôi cũng nhấn mạnh tầm quan trọng của việc học. Không phải ai cũng có cơ hội trở thành một ngôi sao bóng đá. Nhưng đáng buồn là đôi khi chính các gia đình lại là những người gây áp lực. Họ bị ám ảnh bởi suy nghĩ con họ đã là một cầu thủ bóng đá. Một ngày nọ, tôi có một cuộc thảo luận rất dài với một ông bố. Cuối cùng, tôi hỏi ông ta: Thế nếu con ông trở thành luật sư thì ông không thấy hạnh phúc à?"

Thế còn Kylian Mbappé thì thế nào?

"Chúng tôi thường xuyên nói về cậu ấy. Bởi một cầu thủ với chất lượng như thế chỉ xuất hiện một lần trong 30 hay 40 năm ở một câu lạc bộ như chúng tôi. Chúng tôi lấy cậu ấy làm tấm gương cho những đứa trẻ khác; chúng tôi muốn lũ trẻ nhìn vào thái độ cả trong lẫn ngoài sân của Kylian và học hỏi. Mọi người ở đây ai cũng tự hào về Kylian. Tại sao ư? Vì cậu bé được sinh ra ở đây, và đã gắn bó với nơi này trong suốt 9 năm trời."

Karima ngắt lời vị chủ tịch. Ai đó đang tìm ông. Ông đi vài phút rồi quay lại, tiếp tục câu chuyện còn dang dở.

"Cậu ta sống ở kia," Airouche vừa nói vừa vẫy tay minh họa, ý nói

những tòa nhà màu trắng trên đường Allée des Lilas ở phía bên kia của các bức tường sân vận động. "Còn đây chính là nhà trẻ của cậu ta," ông chủ tịch nói thêm. "Ngày nào cậu ta cũng ở đây. Cậu bé đi cùng bố, người đảm nhiệm cương vị giám đốc kỹ thuật cho các lứa từ U-11 tới U-17. Lúc đó Kylian chắc chỉ tầm 3 hay 4 tuổi gì đó. Cậu bé chính là vật khước của câu lạc bộ. Nếu ở đây, bạn sẽ thường xuyên thấy cậu bé đi vào phòng thay đồ cùng một trái bóng, rồi ngồi lặng lẽ ở một góc, lắng nghe huấn luyện viên đưa ra những chỉ đạo cuối cùng trước một trận đấu. Tôi không nghĩ là có một đứa trẻ nào khác trên thế giới lại nghe được nhiều cuộc nói chuyện như Kylian. Ngay cả người lớn cũng không có mấy ai nghe được nhiều cuộc thảo luận kỹ thuật, chiến thuật, những lời trách móc và những bài giảng đến thế. Kylian lúc nào cũng giống như một miếng bọt biển, có khả năng học hỏi rất nhanh, nên ngay từ khi còn bé cậu đã lĩnh hội được những khái niệm bóng đá mà người khác phải nhiều năm sau mới được nghe và có thể hiểu."

Ngay từ khi mới 3 hay 4 tuổi, Kylian đã muốn học bóng đá ở AS Bondy. Cậu bé muốn được chơi bóng với các anh lớn và thường mè nheo bố vì điều đó. Nhưng Wilfrid cho rằng vẫn còn quá sớm, và e ngại, trên tư cách là một huấn luyện viên, ông sẽ không thể dạy bóng đá cho con trai mình một cách chỉn chu bởi mối quan hệ quá thân mật giữa hai cha con. Thế nên ở thời điểm đó, thiên tài tương lai của nước Pháp đành phải tạm hài lòng với những trò đá qua đá lại trái bóng trên sân mini cạnh trường Maternelle Pasteur, nơi cậu được mẹ Fayza đưa tới vào mỗi buổi sáng. Thi thoảng, cậu cũng có cơ hội khiến cho những người lớn ở nơi bố cậu làm việc phải ồ lên ngạc nhiên.

"Tôi đào tạo các thủ môn bởi vì tôi cũng từng là một thủ môn, trong khi Wilfrid thì tập trung vào các tiền đạo. Chúng tôi gom các cầu thủ lứa U-17, U-19 và các cầu thủ lớn tuổi hơn vào một nhóm," Fanfan, tên đầy đủ là Jean-François Suner, nhớ lại. Ông vừa mới tới sân để theo dõi buổi tập của đội. "Một lần, khi chúng tôi đang bước vào bài tập cuối - bài tập trước khung thành - thì Kylian, lúc đó mới 5 tuổi, quyết định mình cũng muốn tập. Cậu bé hét lên: 'Con muốn chơi! Con muốn chơi!' Wilfrid lập tức ngăn lại: 'Thôi đi nào Kylian! Con biết là con không thể mà.' Sau một lúc như thế, tôi nói với Wilfrid: 'Kệ đi, Wil. Cho thằng nhóc chơi thử xem sao.' Rồi Kylian cũng có cơ hội tham gia vào bài tập. Nên nhớ là lúc đó cậu ta chỉ mới có 5 tuổi thôi! Cậu ta bắt đầu thực hiện các động tác với bóng và tất cả chúng tôi đều cười ồ lên. Tất nhiên, cậu bé vẫn còn rất chậm. Nhưng cậu ta quả thực sở hữu tài năng đặc biệt.

Cách cậu ta sút bóng rất đáng ngạc nhiên. Ngay cả các thủ môn cũng không tin vào mắt mình. Họ hỏi nhau: 'Thằng bé này là con nhà ai vậy?' Còn tôi thì cứ lẩm bẩm một mình: 'Oulala, Oulala'."

Sau này, mọi người sẽ còn nhắc lại kỷ niệm này rất nhiều lần nữa. Về phần Kylian, khi lên 6 tuổi, cậu bé cuối cùng cũng được nhận vào học ở AS Bondy. Huấn luyện viên đầu tiên của cậu không ai khác chính là bố, một người mà theo nhận xét của Airouche là: "rộng lượng, chăm chỉ và công bằng. Giống như Fayza, vợ của anh ấy. Đối với tôi thì họ đúng là trời sinh một cặp. Một điều đáng trân trọng nữa ở họ là tất cả những gì tốt đẹp mà họ làm cho con cái của mình, họ đều làm với những đứa trẻ khác. Họ không bao giờ phân biệt đối xử hay ưu ái cho con mình hơn. Ví dụ, Fayza thường nói với tôi rằng: 'Nếu tôi mà mua được nhà, tôi muốn có thêm một sân bóng lớn nữa để bọn trẻ trong câu lạc bộ có thể tới và chơi bóng đá.' Lúc này, dù họ đã chuyển tới Paris, chúng tôi vẫn liên lạc thường xuyên. Mỗi lần chúng tôi nói chuyện, họ lại nói đi nói lại một câu, cả trăm lần: 'Athmane, nếu anh cần bất kỳ điều gì cho câu lạc bộ, anh biết rằng chúng tôi luôn ở đây nhé.' Họ hào phóng một cách... bất thường. Và đừng quên rằng tất cả các cầu thủ bé ở câu lạc bộ đều được sử dụng đồ của Nike, nhờ công của Kylian."

Thế Wilfrid đã làm huấn luyện viên của chính con mình như thế nào?

"Không có chút gì gọi là ưu ái cả. Wil không ngần ngại bắt Kylian phải bò trên sân nếu điều đó tốt cho cậu bé. Anh ấy cũng nhanh chóng cho cậu bé thấy rằng mình sẽ không nhận được bất kỳ sự thiên vị nào từ bố. Anh ấy rất cứng rắn, nhưng đấy là phương pháp mà anh ấy áp dụng cho tất cả những đứa trẻ ở đây, không phải với riêng con mình. Bạn có cảm giác anh ấy là một huấn luyện viên thực thụ, là người hạnh phúc khi được trở thành một phần của câu lạc bộ," bố của một trong những cậu bé từng chơi bóng cùng Kylian nói. Vậy còn số 29 tương lai của PSG?

"Cậu bé cũng giống những đứa trẻ yêu bóng đá và muốn trở thành cầu thủ khác, chỉ khác là cậu bé sở hữu những phẩm chất mà những cậu bé còn lại không có," Airouche nhận định.

"Cậu bé làm được những điều khó hơn so với các bạn khác, một cách thuần thục hơn và ở tốc độ cao hơn. Và cậu bé có thể làm những điều đó trong hết trận này qua trận khác. Tôi phải nói là cậu bé giỏi hơn các bé khác 10, 20, thậm chí 100 lần. Thực sự là rất đặc biệt."

Antonio Riccardi, người đã có 12 năm gắn bó với AS Bondy, ban đầu là trong vai trò cầu thủ, còn hiện tại là trong vai trò huấn luyện viên trưởng của đội U-15, là người rõ hơn ai hết. Anh vừa kết thúc một buổi tập. Trong một căn phòng nhỏ nằm trong phòng thay đồ, nơi bọn trẻ không ngừng đi ra đi vào, anh nhớ lại những ngày đầu huấn luyện Kylian. "Tôi biết Kylian lúc cậu ấy vẫn còn là một em bé bởi vì Wilfrid giống như một người cha thứ hai của tôi. Ông ấy là người đã dìu dắt tôi cả khi là cầu thủ cũng như khi đã trở thành huấn luyện viên. Tôi lưu giữ nhiều ấn tượng về Kylian. Chẳng hạn như cảnh cậu bé đặt tay lên ngực khi hát quốc ca dù mới chỉ 4 tuổi. Hay khi cậu ấy, 6 hay 7 tuổi gì đó, nói với tôi rằng một ngày nào đó cậu ấy sẽ chơi cho đội tuyển quốc gia ở World Cup."

"Anh ấy không nói quá đâu. Cậu ấy đã nói rất nhiều về điều đó từ khi còn rất bé," một đồng đội cũ khác xác nhận. "Cậu ấy muốn giành Ballon d'Or, trở thành cầu thủ chuyên nghiệp và chơi cho Real. Tôi thường phải bảo cậu ta im miệng đi!"

"Tất cả những gì anh có thể làm là cười, khi cậu ấy vạch kế hoạch, một cách rất nghiêm túc, cho tương lai của mình. Đầu tiên là Clairefontaine, rồi Rennes, theo lộ trình của anh Jirés Kembo, rồi đội tuyển quốc gia Pháp, và sau đó là Madrid. Tất cả chúng tôi đều nghĩ rằng cậu ấy đã để trí tưởng tượng đi quá xa," Riccardi nói. Nhưng, trên sân, cậu bé tới từ Allée des Lilas nhanh chóng chứng tỏ mình không phải là một kẻ mơ mộng hay ảo tưởng.

Fanfan kể lại: "Tôi huấn luyện cậu ấy trong thời gian khoảng một năm, khi cậu ấy đang nhảy cóc qua một lứa tuổi để chơi cho đội U-10. Trong các buổi tập, cậu ấy nhanh chóng thể hiện khả năng kỹ thuật bẩm sinh. Chúng tôi đều tin rằng nếu không gặp vấn đề liên quan tới thể chất, cậu ấy có thể trở thành một cầu thủ hàng đầu. Cậu ấy chỉ tập với đội U-7 có bốn tháng, rồi sau đó luôn luôn chơi vượt độ tuổi với những cầu thủ sinh năm 1997, thậm chí 1996. Vì Kylian sinh vào cuối năm, nên thực tế là cậu ấy luôn phải chơi bóng với những đối thủ lớn hơn mình tới 3 tuổi."

"Nhưng bất chấp điều đó, cậu ấy vẫn luôn là người giỏi nhất trên sân," ông Riccardi bổ sung. "Cậu ấy là người tạo ra sự khác biệt. Từ nhỏ, Kylian đã chơi như bây giờ đang chơi. Cậu ấy nhanh, thực sự rất nhanh, luôn biết cách thoát khỏi người kèm để có thể nhận bóng từ các đồng đội. Phẩm chất tốt nhất của cậu ấy ư? Đó là tốc độ với bóng. Cậu ấy sở hữu những khả năng thiên bẩm."

"Cậu ấy là một chuyên gia rê dắt bẩm sinh. Kylian thuộc nhóm

những cầu thủ mà khả năng rê dắt đã có sẵn trong máu, như Messi, Neymar hay Dembélé. Một điều quan trọng khác là Kylian trưởng thành rất sớm. Cậu ấy không bao giờ tự gây áp lực với bản thân mình. Khi tôi xem Kylian chơi bóng chuyên nghiệp, tôi tự nhủ rằng đó vẫn là cậu bé mà chúng tôi biết," Suner nhận xét.

Riccardi thì thú nhận: "Trong vai trò huấn luyện viên, chúng tôi chỉ có thể cho cậu ấy lời khuyên về việc đưa ra các quyết định trên sân. Ví dụ như khi nào thì cần sút bóng sớm hơn, khi nào thì cần chuyền bóng, hay khi nào thì cần rê qua thêm một đối thủ nữa. Ngoài ra, chúng tôi chẳng biết phải dạy cậu ấy điều gì nữa. Kỹ thuật của cậu ấy là ngoại hạng, và thường chúng tôi cũng không cần phải nhắc lại bất kỳ một điều gì tới lần thứ hai. Bởi cậu ấy luôn hiểu ngay những gì mà huấn luyện viên đang yêu cầu."

Bên ngoài phòng thay đồ, trời lạnh như cắt. Trời tối thui. Tối tới mức không nhìn ra được khán đài và dòng chữ "nhanh hơn, cao hơn, mạnh hơn" (một khẩu hiệu như để dành riêng cho Kylian) được viết theo phong cách graffiti trên tường bao ở phía đối diện. Đèn cao áp chỉ làm sáng được một góc nhỏ trên sân, nơi các cô bé, cậu bé đang miệt mài với các bài tập chuyền bóng hoặc sút bóng về khung thành. Trong không khí ấm áp của phòng thay đồ, những ký ức, những giai thoại về cựu cầu thủ của AS Bondy cứ thế không ngừng tuôn ra.

"Thần tượng của cậu ấy là Cristiano Ronaldo. Cậu ấy dán đầy ảnh của ngôi sao người Bồ Đào Nha trong phòng mình. Kylian bắt đầu thích Ronaldo từ khi anh ta còn chơi cho Manchester United và sau đó là Real Madrid. Cậu ấy mê mẩn những pha rê dắt của Ronaldo và khi ra sân, thường cố thực hiện lại những pha xử lý của Ronaldo mà cậu ấy thấy trên truyền hình," Riccardi nhớ lại. Nhưng cầu thủ từng giành 5 Ballon d'Or không phải là ngôi sao duy nhất mà Kylian ngưỡng mộ. Cậu còn thích cả Ronaldinho và Zidane nữa. Những người bạn thuở nhỏ của cậu tới giờ vẫn còn trêu chọc cậu vụ đến một tiệm cắt tóc và yêu cầu, với tất cả sự nghiêm túc, có được một kiểu đầu theo phong cách Zizou. Những người thợ cắt tóc há hốc mồm nhìn Kylian như thể cậu bị điên (Zidane bị hói và sau đó để đầu trọc - N.D). Nhiều năm sau, Kylian mới có cơ hội để giải thích: "Khi bạn thích một cầu thủ nào đó, bạn luôn muốn làm tất cả mọi việc giống như người ấy. Lúc ấy, tôi đâu có biết Zidane bị hói!"

Mamadou Yate, điều phối viên kỹ thuật cho các lứa từ U-10 tới U-17, có một ca huấn luyện vào tối muộn. Nhưng ông vẫn ưu ái dành cho những vị khách chút thời gian chuyện trò. "Lần đầu tôi

nghe về Kylian là từ bố của cậu ấy. Trong vai trò một huấn luyện viên, ông ấy thường đi tới các trường học để giúp các cậu bé làm quen với bóng đá. Ông ấy cũng huấn luyện nhiều bạn bè của tôi. Tôi đã được nghe nói nhiều lần rằng Kylian rất giỏi, sở hữu nhiều kỹ năng tuyệt vời. Nhưng khi gặp cậu ấy lần đầu tiên, tôi vẫn ngạc nhiên vô cùng. Đó là vào năm 2005, tôi đang huấn luyện một đội bóng cùng độ tuổi ở câu lạc bộ hàng xóm, Stade de l'Est. Chúng tôi đá một trận derby với Bondy. Tới cuối hiệp 1, tỉ số vẫn là 0-0, và mọi thứ đều rất ổn với chúng tôi. Nhưng tỉ số chung cuộc lại khác hẳn. Chúng tôi thua 5-1, tôi nhớ mang mang như thế. Kylian phải ghi được ít nhất là 3 bàn. Ba bàn thắng khó tin. Cậu ấy có thể làm được những việc mà chỉ những cầu thủ trưởng thành mới có thể làm. Cậu ấy có thể đọc được trận đấu trước tất cả mọi người. Khi cậu ấy có bóng, cầu thủ của tôi chỉ có thể đứng lại mà nhìn. Chúng sợ bị cậu ta rê qua, bị làm bẽ mặt."

Trên sân, Kylian là một hiện tượng. Ở trường, không hẳn. Sau khi rời trường mẫu giáo Pasteur, Kylian Mbappé xin học ở École Primaire Olympe de Gouges. Hiệu trưởng của trường, Yannick Saint-Aubert, trong một cuộc trả lời phỏng vấn cho *L'Équipe* tiết lộ là mỗi đêm, Fayza đều xin gặp ông và Marc, giáo viên của Kylian, để nắm được tình hình ở trường trong ngày hôm đó của cậu con trai. Cậu bé cư xử thế nào, có làm đủ các bài tập không, và điểm số ra sao. "Kylian biết rằng nếu cậu bị điểm kém, Fayza và Wilfrid sẽ không dễ dàng bỏ qua. Nhưng cậu bé cũng đủ thông minh để biết rằng khi nào thì mình cần phải tỏ ra chịu khuất phục." Cả bố lẫn mẹ của Kylian đều theo dõi rất sát sao quá trình học hành và lớn lên của cậu con trai đầu lòng. Họ đăng ký cho cậu vào các lớp học tennis, học bơi và vào trung tâm âm nhạc, nơi cậu được học chơi sáo. Và để chắc chắn là cậu không rơi vào một môi trường xấu, cuối cùng họ đã xin cho cậu vào học ở Groupe Scolaire Assomption, một trường tư cho người theo đạo Thiên chúa. Ngay cả khi Kylian đã học ở đó, họ vẫn theo cậu rất sát. Trong trí nhớ của Nicole Lefèvre, giáo viên tiếng Pháp của Kylian, thì cậu là học sinh duy nhất thuộc khối tám8 tuổi còn cần tới sổ theo dõi. Mỗi giờ, cậu lại phải đưa quyển sổ ấy cho các giáo viên để họ ký xác nhận. Các giáo viên cũng được yêu cầu đưa ra những đánh giá về hành xử của Kylian: tốt, không tốt, hoặc rất tệ.

Thông minh, hoạt bát, nghịch ngợm, mơ mộng, tốt bụng, tăng động, ương bướng, khó quản lý. Đó là những từ mà một số giáo viên của Kylian đã dùng để nhận xét về cậu. Vấn đề không phải là môn tiếng Pháp, địa lý hay toán. Kết quả học tập của Kylian thường là chấp nhận được. Vấn đề nằm ở cách cư xử của Kylian, và những trò đùa của cậu. Kylian là một cậu bé không thể ngồi yên

một chỗ trên ghế và nghe lời thầy cô giảng. Chỉ một lúc là cậu sẽ thấy chán. Nhịp điệu chầm chậm ở trường không hợp với cậu. Hoặc cũng có thể đơn giản là, như giải thích của François Suner: "Trường học không phải là ưu tiên của cậu ta. Kylian chỉ có duy nhất một mục tiêu trong đầu, đó là trở thành cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp."

Riccardi đồng ý: "Cậu ấy yêu bóng đá, lúc nào cũng nghĩ và nói về bóng đá, ngay cả khi cậu ấy không thể tới sân. Cậu ấy có thể chơi bóng ngay trong phòng khách, hoặc chơi game bóng đá FIFA trên máy PlayStation. Nếu trên ti vi mà có chiếu một trận bóng thì bạn có thể chắc chắn là cậu ấy sẽ không bỏ lỡ. Trên tất cả, cậu ấy lớn trong một gia đình yêu bóng đá. Bố và chú đều chơi bóng ở những trình độ nhất định."

Tài năng, tình yêu, sự quyết tâm và gốc gác gia đình, đó chính là những thành phần chính trong món cocktail đã biến Kylian thành một tiểu thiên tài rất được các huấn luyện viên và đồng đội yêu mến. "Cả các cầu thủ của chúng tôi lẫn đối thủ, không ai là không bị ấn tượng," Théo Suner, người đã chơi cùng Kylian trong hầu hết mọi độ tuổi ở AS Bondy và hiện đang là thủ môn của đội U-19 tại giải D1, nhớ lại. "Cậu ấy có thể loại bỏ vài cầu thủ của đối phương chỉ trong một pha bóng. Tôi vẫn nhớ một giải đấu cho độ tuổi U-11 ở Tremblay. Đó là giải đấu mà Kylian đã gây được ấn tượng cực mạnh. Ở giải đó, chúng tôi đã tiến được rất xa dù trong số các đội tham dự có cả những ông lớn như FC Porto hay Feyenoord Rotterdam. Kylian chính là đầu tàu, kéo cả đội lên phía trước. Tôi đã chơi cùng rất nhiều người, sau đó đã trở thành cầu thủ chuyên nghiệp, nhưng tôi chưa từng chứng kiến điều tương tự. Không có ai có thể tiến gần tới trình độ của Kylian. Cậu ấy có thể rê bóng qua cả đội đối thủ, rồi ghi bàn hoặc kiến tạo."

"Khi chơi cho đội U-13, cậu ấy có thể ghi được tới 50 bàn mỗi mùa. Chúng tôi thậm chí chả thèm đếm các bàn thắng nữa. Trong một trận đấu, việc cậu ấy ghi ba bàn rồi có hai pha kiến tạo là điều bình thường. Tôi nhớ là Kylian luôn chơi ở bên cánh trái. Ở cánh phải đã có Jonathan Ikoné, lúc này đang được Montpellier cho PSG mượn. Kylian và Ikoné rất hiểu nhau, cả trong lẫn ngoài sân bóng. Cơ bản vì Kylian rất hòa đồng, vui vẻ, lúc nào cũng cười. Cậu ấy không bao giờ có mâu thuẫn với các đồng đội, hay với tôi. Kylian là người dẫn dắt, nhưng không phải theo kiểu một đội trưởng lúc nào cũng hò hét, quát tháo các đồng đội, mà dẫn dắt bằng hành động, bằng những thể hiện trên sân."

Ngoài hai cái tên đã được đề cập ở trên, thế hệ 1998-99 của AS

Bondy còn có Joé Kobo (hiện đang khoác áo Caen) và Metehan Güclü (PSG). Không thiếu cầu thủ giỏi, nhưng Kylian vẫn là ngôi sao của đội. “Tôi nhớ một trận đấu thuộc giải trẻ mà chúng tôi phải thắng để trụ hạng. Chúng tôi dẫn trước 2-0, nhưng rồi đối thủ gỡ lại được 1 bàn. Một trong các đồng đội nói với Kylian rằng anh ta sợ là đối phương sẽ sớm gỡ hòa. Đáp lại, Kylian bảo anh ta cứ bình tĩnh chờ đợi, trong vài phút nữa, anh chắc chắn sẽ ghi bàn. Và rồi chuyện xảy ra đúng như thế. Kylian nhận bóng từ sân nhà, rê qua hết các cầu thủ trước khi đánh lừa nốt thủ môn của đối phương, rồi đưa bóng vào lưới với một cú sục mũi chân theo kiểu Messi. Bố của Kylian hôm đó ngồi trong khu kỹ thuật với tôi. Trước khi Kylian ghi bàn, ông ấy nói là chỉ muốn ‘xử lý’ thằng con vì cái tội chơi dưới phong độ. Khi bóng vừa lăn vào lưới, tôi quay sang ông ấy, nói như máy: Đừng làm thế, đến chúc mừng thằng bé đi!”

Những ký ức vẫn tiếp tục ùa về. François Suner nhắc lại một trong những kỷ niệm đẹp nhất trong màu áo xanh-trắng của cậu bé đáng yêu, người được vinh dự trao chiếc áo số 10. “Chúng tôi có một trận đấu quan trọng với Bobigny. Sau hiệp 1, tỉ số vẫn là 0-0, nhưng chúng tôi đã thể hiện rất tệ. Lối chơi quen thuộc của chúng tôi - kiểm soát bóng, kiểm soát thế trận bằng các đường chuyền - hôm đó không phát huy hiệu quả. Trong giờ nghỉ, tôi đi vào phòng thay đồ và xin huấn luyện viên cho nói đôi lời. Tôi nói với các cầu thủ: ‘Nghe này các cháu, hôm nay chúng ta không thể để bị bẽ mặt được. Nên trong hiệp 2, các cháu cứ tìm cách chuyền bóng thật nhanh cho Kylian. Đơn giản thế thôi.’ Chúng tôi kết thúc trận đấu với thắng lợi 4-0, và Kylian là người ghi tất cả các bàn thắng.”

Câu hỏi cuối cùng: Kylian có thích món bánh kếp với Nutella không? “Rất tiếc là khi cậu ấy chơi bóng ở đây, quầy ăn vặt còn chưa có,” Airouche trả lời. “Nhưng bây giờ, bất cứ khi nào cậu ấy về thăm đội, cậu ấy đều có thể bù đắp cho những thiệt thòi trước đây của mình.”

Chương 4
NIỀM HI VỌNG MỚI

Tuyển trạch viên nào ở Île-de-France là người đầu tiên phát hiện ra Kylian? Đó là một câu hỏi khó. Có không biết bao nhiêu người tự nhận là đã khám phá ra tài năng của thần đồng bóng đá tương lai. Số các đội bóng muốn có được cậu bé thì phải lên tới cả tá. Những trận đấu của AS Bondy từng thu hút được rất đông khán giả; có không ít người sẵn sàng trả tiền để có thể được tận mắt chứng kiến hiện tượng mới của bóng đá địa phương chơi bóng.

Tuy nhiên, có vẻ như Reda Hammache là một trong những người đại diện cho các câu lạc bộ chuyên nghiệp đầu tiên phải lòng Kylian. Năm nay 27 tuổi, Hammache hiện đang làm một lúc hai việc. Anh vừa là huấn luyện viên ở đội bóng hàng xóm US Saint-Denis, vừa là tuyển trạch viên khu vực Paris cho câu lạc bộ Stade Rennais. Chính công việc thứ hai đã đưa anh tới Bondy vào tháng 2/2009. Theo lời khuyên của một đồng nghiệp ở một câu lạc bộ địa phương, anh tới xem một trận đấu của AS Bondy ở giải đấu dành cho lứa tuổi U-13 diễn ra trên sân Stade Robert-Gazzi. Đó là một sân nhà khác của AS Bondy, nằm trên một khu vực đẹp như tranh vẽ ở giữa nhà ga và khu dân cư dành cho tầng lớp lao động. "Sân bóng ấy như thể thuộc về một thời đại khác!" - Hammache, người từng là một hậu vệ hạng khá và đã phải đi qua một quãng đường rất dài để được có tên trong biên chế của Lillie kể từ 2017 với tư cách là một chuyên gia đáng tin cậy về thị trường cầu thủ Pháp, nói đùa. "Hôm đó mặt sân cứng như xi măng, nhưng không ngăn được Kylian thể hiện khả năng của mình. Vì đang chơi với những cầu thủ lớn hơn 2 tuổi, cậu ta trông nhỏ bé và mỏng manh hơn cả. Nhưng cậu bé vẫn tỏ ra rất nổi bật, và sớm thể hiện được sự tinh tế rất riêng. Mỗi lần cậu bé chạm bóng, lại có một điều gì

đó xảy ra. Ngay cả khi Kylian chưa phô diễn được hết tất cả khả năng của mình, tôi vẫn tin rằng trình độ của cậu ta ở trên phần còn lại một bậc."

Ở Rennes, người ta đã được nghe nói nhiều về Kylian. Từ khi Jirès Kembo được Rennes chiêu mộ, vào năm 2004, Kylian thường theo anh tới sân tập. Ở đó, khả năng đặc biệt với trái bóng của cậu lập tức thu hút được sự chú ý của tất cả mọi người. Thế nên, khi nhận được bản báo cáo đầu tiên và biết Kylian có thể làm được những gì, những người có trách nhiệm ở Rennes đều tự nhiên thấy rất vui.

Vào tháng 5/2009, cậu bé được gọi tham dự một giải đấu ở Giff-sur-Yvette, một thị trấn nhỏ ở Essonne, cách Paris khoảng 20km về phía tây nam. Stade Rennais xem giải đấu này là cơ hội để kiểm tra trình độ của những cầu thủ U-12 thuộc khu vực Paris mà họ phát hiện được. Dù Kylian chưa đủ tuổi (năm đó mới 11), cậu vẫn được xếp vào đội bóng do Reda Hammache quản lý. "Chúng tôi kết thúc giải với vị trí thứ 7 trong tổng số 32 đội. Đó là một kết quả rất tích cực nếu biết rằng các cầu thủ của chúng tôi có rất ít thời gian làm quen," Hammache nói. "Kylian đã chơi rất hay; có thể cậu bé là người chơi hay nhất ở giải năm đó. Xem cậu ta chơi bóng rất thích mắt, dù đôi khi cậu ta cũng khiến các đồng đội khó chịu vì giữ bóng quá lâu."

Để giúp Kylian hiểu được tầm quan trọng của lối chơi đồng đội và sự cần thiết của việc hỗ trợ phòng ngự, vị huấn luyện viên trẻ đã quyết định xếp cậu đá ở vị trí hậu vệ phải trong một trận đấu. "Cậu ấy không đứng đúng vị trí dù chỉ một giây. Cậu ấy không ngừng lao lên, không bao giờ chịu lùi về và luôn làm bất kỳ điều gì mà mình thích." Không muốn làm Kylian bẽ mặt, và cũng vì cậu bé thực tế đã tỏ ra rất hiệu quả trong những pha băng lên của mình, Hammache giữ cậu ở trên sân cho tới hết trận. Nhưng ngay sau tiếng còi mãn cuộc, ông lập tức kéo Kylian ra một góc. "Tôi không muốn cậu ấy cảm thấy khó chịu, nên bắt đầu cuộc nói chuyện bằng cách nói cho cậu ấy tất cả những điều mà cậu ấy đã làm tốt," Hammache nhớ lại. "Tôi cũng cảm ơn cậu ấy vì đã giúp đội có chiến thắng. Sau đó, tôi mới chuyển sang phần tiêu cực. Tôi nói về việc cậu ấy đã không tuân thủ những chỉ dẫn trước trận đấu. Tôi nói cho cậu ấy hiểu rằng với tư cách là một huấn luyện viên, tôi không thể cho một cầu thủ không chịu làm theo những yêu cầu của tôi ra sân. Nên trong trận đấu tiếp theo, cậu ấy sẽ phải ngồi ghế dự bị. Tất nhiên là cậu ấy thấy khó chịu, nhưng cũng hiểu vì sao tôi làm như thế."

Viên ngọc nhỏ bé của Bondy bắt đầu trận đấu tiếp theo trên băng ghế dự bị, không ngừng có những hành động thể hiện sự khó chịu cho tới khi đội bóng được hưởng một quả phạt ở vị trí thuận lợi ngay bên ngoài vòng cấm. Huấn luyện viên lập tức xin thay người. "Tôi gọi Kylian lại và nói với cậu ấy: Con sẽ được vào sân. Lần này chú muốn con chơi ở trên hàng tấn công. Cứ thoải mái đi, nhưng trước hết, con hãy đá quả phạt kia cho chú," Hammache nói tiếp. "Kylian chạy vào sân, cẩn thận đặt trái bóng vào đúng vị trí, và... ghi bàn, với một cú đá tuyệt vời! Cậu bé rất sung sướng với bàn thắng đó; trong tích tắc, cậu tìm lại được nụ cười và *joie de vivre* - niềm vui sống. Cậu ấy ăn mừng bàn thắng bằng cách chạy thẳng về khu kỹ thuật và nhảy vào vòng tay tôi. Đó là khoảnh khắc đánh dấu sự ra đời của tình bạn giữa chúng tôi. Sau đó, tôi có thể yêu cầu bất kỳ điều gì, và cậu ấy sẽ lập tức làm theo. Tôi đã chiếm được niềm tin của cậu bé."

Và anh cũng chiếm được niềm tin của bố mẹ Kylian, những người đánh giá rất cao phong cách quản lý của vị huấn luyện viên trẻ của Rennais. "Khi giải đấu kết thúc, họ tìm tôi để nói rằng tôi là một trong số rất ít những người thực sự hiểu cần phải đối xử với con trai của họ như thế nào," Hammache nói thêm. Nhưng bất chấp những lời ngợi khen đó và cả những trải nghiệm tuyệt vời ở Giff Cup, câu lạc bộ tới từ Brittany không cách nào lôi kéo được Kylian. "Khi đó cậu ấy còn quá ít tuổi. Khi cậu ấy còn chưa bước sang tuổi 15 thì Rennes hay bất kỳ đội bóng chuyên nghiệp nào muốn đưa cậu ấy về học viện của mình cũng đều phải bó tay. Và tôi cũng không cho rằng việc Jirès Kembo đang là người của chúng tôi là một lợi thế, bởi anh ấy biết rằng đội Một ở thời điểm đó đang gặp một số khó khăn," vị huấn luyện viên trẻ, người đã rời Rennes, giải thích thêm. Sau giải đấu ở Giff-sur-Yvette, một video ghi lại những pha bóng đáng chú ý của Kylian lan truyền rất nhanh trên mạng xã hội. Người thực hiện và đăng tải video này lên Youtube, KEWJF, viết trong phần giới thiệu: "Cậu bé chỉ mới 10 tuổi nhưng đã được so sánh với một ngôi sao lớn của Man City. Có những điểm tương đồng nhất định về ngoại hình giữa Kylian với Robinho, song chính phẩm chất kỹ thuật mới là điều khiến người ta nghĩ ngay tới ngôi sao người Brazil mỗi khi nhìn thấy Kylian. Cậu bé vẫn còn phải vượt qua một quãng đường rất dài, nhưng ngay lúc này, rất nhiều đội bóng đã nghĩ rằng cậu bé hội tụ đủ mọi tố chất để vươn tới trình độ cao nhất. Bạn nghĩ gì về cậu bé này?" Video dài 4 phút 20 giây, nhân vật chính, tất nhiên là cậu bé của chúng ta, chơi bóng trên nền nhạc. Dù mang chiếc áo xanh-trắng số 10 của Bondy hay chiếc áo đỏ số 6 của Stade Rennais, Kylian cũng đều tạo ra đủ chất liệu để tạo nên một sản phẩm video chất

lượng. Đó có thể là một pha qua người hàng loạt được tiếp nối bởi một cú "xâu kim" nhẹ nhàng. Một pha giật gót tinh tế để vượt qua đối thủ. Một cú "xoay kiểu Marseille" theo phong cách Zidane. Hay một quả đá phạt đưa bóng găm thẳng vào góc cao. Trong đoạn video, Kylian đã có cơ hội phô diễn toàn vẹn bộ kỹ năng của mình. Cuối video, tác giả còn tặng người xem một shot ba phần tư ghi lại cảnh Kylian đang ăn mừng với động tác "shaka", một kiểu ăn mừng anh sẽ làm lại sau đó vài năm. Tất nhiên là đoạn video đó đã góp phần duy trì sự ồn ào quanh hiện tượng mới tới từ Seine-Saint-Denis.

Cùng lúc đó, trong mùa giải 2009-10, Reda Hammache đã rời Stade Rennais để gia nhập Racing Club de Lens. Ngay khi vừa tới câu lạc bộ phương Bắc, Hammache đã bắt tay triển khai kế hoạch lôi kéo hai mục tiêu ưu tiên của mình. Ông thành công với một người, tiền vệ Jeff Reine-Adélaïde, người đã gia nhập Lens trước khi bị Arsenal "cướp" vào năm 2015. Nhưng với người còn lại, Kylian Mbappé, thì sự cạnh tranh đã trở nên quá khốc liệt. Paris Saint-Germain, Bordeaux và Caen cũng đang xếp hàng với hi vọng thuyết phục được Kylian ký một thỏa thuận không lôi kéo với mình. Thỏa thuận này sẽ ngăn các câu lạc bộ khác tiếp cận Kylian cho tới khi cậu bé có thể ký hợp đồng học việc, vào thời điểm chính thức bước sang tuổi 15.

Nhưng bố mẹ của Kylian thì không hề cuống lên trước cơn lũ những lời đề nghị đó. Họ muốn xử lý mọi việc một cách chậm rãi, thảo luận, suy nghĩ và cân nhắc thiệt hơn trước khi có thể cùng nhau đưa ra một quyết định đúng đắn. "Fayza và Wilfrid thoạt trông có vẻ cởi mở và cuốn hút, song thực tế thì họ còn là những người rất hay hoài nghi," một người bạn thân giải thích. "Họ không muốn tỏ ra hấp tấp, họ cảm thấy mình cần phải thu thập được càng nhiều thông tin càng tốt. Không như trong các tin đồn, họ chưa bao giờ xem xét sự việc dưới góc độ tiền bạc, dù họ biết mình có thể nhận được những gì. Cách tiếp cận của họ là chuẩn xác. Thay vì nghiêng về những đội bóng hàng đầu với những đề nghị hấp dẫn về mặt tài chính, họ chọn những đội bóng được tôn trọng, có kết cấu vững chắc và trên hết là tạo được bầu không khí gia đình."

Stade Malherbe Caen là một đội bóng khiêm tốn đang chơi ở giải hạng Nhất Pháp. Những ngày tươi đẹp nhất của họ đã diễn ra từ những năm 1990, khi họ lần đầu tiên và duy nhất biết tới không khí của một trận đấu ở cúp châu Âu (gặp Real Zaragoza ở UEFA Cup). Caen phát hiện ra Kylian vào tháng 9/2009. "Cậu ta là chủ nhân của Ballon d'Or tương lai" là những gì mà David Lasry, người

được xem là tai mắt của đội bóng vùng Normandy ở khu vực Paris, viết trong báo cáo gửi về cho các quan chức của đội. Những dòng chữ đó đã kích động trí tò mò của Laurent Glaize, người đứng đầu bộ phận tuyển mộ. Glaize quyết định thân chinh tới Bondy, và ông đã không phải thất vọng. "Khi tôi xem cậu ta chơi bóng, khoảng một tháng sau đó, điều đầu tiên mà tôi nghĩ tới là chúng tôi đang có trong tay một hiện tượng," ông Glaize kể lại. "Và tôi có thể khẳng định với anh rằng tôi chưa từng dùng từ 'hiện tượng' với bất kỳ ai trước đó. Trong điều kiện ngân sách hạn hẹp, chúng tôi biết rằng mình phải hành động thật nhanh nếu muốn có cơ hội có được Kylian."

Caen nhanh chóng cử người liên lạc với gia đình. David Lasry cũng tới thăm Kylian một vài lần, và mỗi lần đều cố gắng nói cho Wilfrid Mbappé hiểu về cách đội bóng đang được vận hành. "Chúng tôi không đọ được với người Paris về tiền, và thực tế thì đội bóng cũng không có chủ trương 'mua' cầu thủ trẻ. Các kế hoạch của chúng tôi luôn xoay quanh yếu tố con người và tập trung vào cuộc sống ở câu lạc bộ, do đó khiến cho việc trở thành cầu thủ chuyên nghiệp ở Caen dễ dàng hơn bất kỳ nơi nào khác. Chúng tôi biết là sẽ rất khó khăn, nhưng vẫn cứ thử xem sao. Chúng tôi bắt đầu từ những cái rất nhỏ, ví dụ một món quà Giáng sinh hay một chiếc áo đấu cho ngày sinh nhật của Kylian. Và rồi cũng gửi tới họ một đề nghị khiêm tốn. Mãi không nhận được hồi âm, chúng tôi quyết định gọi cho bố mẹ Kylian để xem họ đã nhận được bức thư của chúng tôi chưa. Anh có đoán được câu trả lời của Wilfrid là gì không? 'Tôi nghĩ là đề nghị của các ngài bị thiếu mất một trang. Các ngài không thể đi bắt cá mập với một chiếc cần câu bình thường được!' Họ nói không sai. Ở thời điểm ấy, Kylian đã rất có giá rồi."

Racing Club de Lens là một kẻ theo đuổi khác. Sự xuất hiện của Reda Hammache khiến cho việc kết nối trở nên dễ dàng hơn. Và thực tế là cả nhà Kylian đã có một chuyến đi tới miền Bắc nước Pháp vào tháng 6/2010. Người được giao trọng trách tiếp đón họ là Marc Westerloppe, giám đốc bộ phận huấn luyện, người trở nên nổi tiếng trong nghề sau khi lăng xê thành công Didier Drogba thời cả hai còn ở Le Mans. "Chúng tôi dành cả buổi sáng để nói chuyện. Vào buổi chiều, Kylian tham gia một trận có sự góp mặt của các cầu thủ U-12 của chúng tôi cũng như một số cầu thủ tới thử việc giống cậu ấy. Trận ấy Kylian đã thể hiện cực kỳ xuất sắc. Tôi đã có dịp xem Kylian chơi bóng trong màu áo câu lạc bộ của cậu ấy cách đấy một tháng, nhưng ngày hôm đó cậu ấy đã làm được những việc mà tôi chưa từng thấy ở một cầu thủ cùng độ tuổi nào khác. Tôi xem việc chiêu mộ cậu ấy là một ưu tiên, và lập

tức thông báo với các sếp."

Trong mùa bóng tiếp theo, các ứng viên còn theo đuổi Kylian quyết liệt hơn nữa. PSG đề nghị đưa Kylian tới một giải đấu ở Tây Ban Nha, nhưng cậu ta đã quyết định nhận lời mời tham gia giải Jean-Pingeon Challenge từ Caen. Ở giải đó, cậu được bầu là Cầu thủ xuất sắc nhất. Trong giai đoạn từ tháng 9/2010 tới tháng 6/2011, thêm AS Monaco, FC Sochaux và Girondins de Bordeaux nhảy vào cuộc đua. Chelsea cũng trở thành đại gia châu Âu đầu tiên tiếp cận hiện tượng mới của bóng đá Pháp một cách nghiêm túc. Vào mùa xuân năm 2011, đội bóng thành London đã mời Kylian tới thăm trung tâm tập luyện Cobham của họ trong vòng một tuần. Đó là trải nghiệm có một không hai. Thiên tài nhỏ của chúng ta đã có cơ hội được khám phá những điều mới mẻ ở đội bóng do Carlo Ancelotti dẫn dắt, được gặp gỡ Didier Drogba, và đặc biệt là được khoác lên mình chiếc áo xanh của "The Blues" trong chiến thắng 7-0 trước đội U-12 Charlton.

Nhưng cuối cùng Chelsea vẫn không giành được giải độc đắc. Nhà Mbappé quyết định loại Chelsea khỏi danh mục chọn lựa. Một người trong cuộc giải thích rằng: "Tới Chelsea sẽ là một biến động quá sức chịu đựng với cả cậu bé lẫn bố mẹ cậu ta. Và thực ra thì tới thời điểm đó, họ đã khoanh vùng các lựa chọn và chỉ còn phải phân vân giữa hai đội bóng." Không có gì ngạc nhiên khi hai đội bóng đó là Racing Club de Lens và Stade Malherbe Caen. Tháng 5/2011 là thời điểm được lựa chọn để đưa ra quyết định cuối cùng.

Trong những ngày cuối cùng, bố mẹ Kylian trở nên bận rộn với lịch gặp gỡ dày đặc. Ở Lens, họ ăn trưa vài lần với chủ tịch câu lạc bộ Gervais Martel và Marc Westerloppe, người mà họ rất quý. Ở Caen cũng thế. Chỉ khác là tại đó, họ yêu cầu được gặp huấn luyện viên trưởng của đội Một, Franck Dumas, theo họ nghĩ là người duy nhất có thể đảm bảo tương lai bóng đá lâu dài cho Kylian. Và cuộc "phỏng vấn" diễn ra sau đó đã trở thành sự kiện mang tính bước ngoặt. "Franck Dumas đến muộn, lại chưa ăn uống gì," Laurent Glaize kể lại, giọng vẫn có chút ngượng ngùng. "Ông ấy vồ lấy một miếng sandwich và nhai ngấu nghiến, rồi xin phép mở cửa phòng họp nhìn ra sân tập để hút một điếu thuốc. Trước đó, ông đã ủy nhiệm việc điều hành buổi tập cho trợ lý. Hôm đó là ngày trước trận đấu quyết định tấm vé trụ hạng, nhưng ông ấy tin tưởng đội ngũ của mình, và cũng biết rằng vấn đề [thuyết phục Kylian gia nhập câu lạc bộ] là rất quan trọng. Cuộc gặp kéo dài gần ba tiếng, và Franck Dumas đã có một màn "trình diễn" xuất sắc! Vị huấn luyện viên quả xứng danh là một cây hài; những câu nói đùa

rất có duyên và cách chơi chữ tinh tế của ông khiến cho bầu không khí trở nên hết sức thoải mái. Dumas đã "đánh chiếm" được tình cảm của bố mẹ Kylian bằng sự thân tình và ấn tượng ông có thể làm tốt vai trò của một người cha thứ hai với Kylian. Ông giải thích với họ rằng ở Caen, cậu con trai bé bỏng của họ sẽ không phải đốt cháy giai đoạn, rằng ông sẽ chú tâm chăm sóc cậu bé, và ngay khi cậu bé sẵn sàng, ông sẽ không ngần ngại tạo cơ hội để cậu được trở thành cầu thủ chuyên nghiệp, điều mà ông vừa làm cách đấy một tháng với chàng trai 16 tuổi M'Baye Niang.

Fayza, Wilfrid và cả Kylian nữa rời Normandy trong tâm trạng phấn khởi. Vài tuần sau, kết cục của Ligue 1 xác nhận linh tính của họ là đúng. Caen trụ hạng ở vị trí thứ 15 đáng khích lệ, trong khi "ứng viên" còn lại, Racing Club de Lens, phải xuống chơi ở Ligue 2, cùng với AS Monaco và Arles-Avignon. Chuyện sau đó là không thể khác. "Tôi sẽ nhớ mãi thời khắc điện thoại của tôi reo lên," Laurent Glaize nói. "Tôi đang đi nghỉ. Lúc số của Wilfrid hiện lên trên màn hình, tôi còn đang ngồi bên bể bơi. Anh ấy nói: 'Tôi muốn báo cho ông đầu tiên, rằng chúng tôi đã chọn Caen!' Sau hai năm nỗ lực không ngừng, chúng tôi cuối cùng cũng đã thành công. Niềm vui lúc ấy quả thực không bút nào tả xiết!"

Theo thỏa thuận, Kylian sẽ gia nhập trung tâm huấn luyện của Caen vào tháng 8/2013, tức là sau hai năm nữa. Anh sẽ ký với câu lạc bộ một hợp đồng đào tạo - học việc với điều khoản tự động chuyển thành hợp đồng chuyên nghiệp. Caen cũng sẽ phải trả cho Kylian một khoản phí lót tay, trị giá 120.000 euro hoặc 180.000 euro tùy vào vị trí của đội Một ở thời điểm Kylian chính thức gia nhập. Nhưng đó là chuyện của hai năm sau. Còn lúc này, chưa ai ký vào bất kỳ thứ gì cả. Tất cả vẫn chỉ là những lời cam kết bằng miệng...

Chương 5
VÀ NGƯỜI CHIẾN THẮNG LÀ...

Thierry Henry, Nicolas Anelka, William Gallas, Blaise Matuidi và Hatem Ben Arfa, tất cả đều là những tuyển thủ quốc gia Pháp. Và tất cả đều đi chung trên một con đường. Những cầu thủ khác, ví dụ Anthony Martial, cũng chỉ mong một lần có cơ hội được mài giũa những kỹ năng của mình trên thảm cỏ xanh của Montjoye, một khu vực cách Paris khoảng 50km về phía tây nam. Họ, rất tiếc, đã bị loại từ vòng tuyển chọn. Học viện Bóng đá Quốc gia Clairefontaine-en-Yvelines, vẫn được biết đến dưới cái tên vắn tắt là INF Clairefontaine, không chỉ là đại bản doanh của đội tuyển quốc gia Pháp, mà còn là điểm đến trong mơ đối với những cầu thủ trẻ xuất thân từ vùng Paris. Từ năm 1998, một số ít những cậu bé may mắn và tài năng đã có cơ hội được tiếp cận gần như miễn phí những điều kiện tập luyện tối ưu ở đây trong vòng hai năm, từ khi 13 tới khi 15 tuổi, nhằm có sự chuẩn bị tốt nhất trước khi gia nhập học viện của một câu lạc bộ chuyên nghiệp nào đó. "INF là một dự án tập trung đồng thời vào ba khía cạnh: đức tin, thể thao và giáo dục," cựu Giám đốc học viện - Gérard Prêcheur - giải thích. "Mục tiêu chính của những đứa trẻ này là đạt được giấc mơ [bóng đá] của mình, nhưng như thế không có nghĩa là chúng có thể lơ là việc học hành hay phủ nhận tầm quan trọng của đức tin. Bởi phần lớn những đứa trẻ đó sẽ không thể đi đến đích với bóng đá. Ở Pháp, mỗi năm chỉ có khoảng 80 hay 90 cầu thủ được ký hợp đồng chuyên nghiệp đầu tiên."

Điều này thì có ý nghĩa gì với Kylian? Trong khi chờ đợi tới lúc đủ 15 tuổi để gia nhập học viện Stade Malherbe Caen, vào tháng 8/2011, cậu bé đăng ký học ở học viện INF Clairefontaine. Vài tháng sau, cậu vượt qua tất cả các bài kiểm tra đầu vào một cách xuất sắc, và gây ấn tượng mạnh với bất kỳ ai xem cậu chơi bóng.

“Cậu ta đơn giản là đã hút hết ánh sáng về phía mình,” Prêcheur nhớ lại. “Tôi phải lòng thằng bé ngay từ cái nhìn đầu tiên. Khi có bóng, cậu ta đã làm được điều mà hiếm đứa bé nào ở cùng độ tuổi có thể làm được là kết hợp giữa những kỹ năng cá nhân với tốc độ thực hiện. Cậu ta cũng thể hiện một xu hướng rất tự nhiên trong việc tránh đi vào những lối mòn. Quan trọng là cậu bé biết mình muốn gì: ‘Trở thành cầu thủ chuyên nghiệp’, ‘trở thành một trong những người giỏi nhất’, ‘giành Ballon d’Or’. Những mục tiêu ấy đã được ghim chắc trong đầu của Kylian, và cậu ta đã thể hiện chúng ra một cách hết sức mạnh mẽ. Vì điểm số của Kylian rất ổn, nên không có gì ngạc nhiên khi cậu bé là một trong 22 người được chọn, trong số 2.000 em dự thi. Cậu ta sẽ đến Clairefontaine vào các buổi tối Chủ nhật và tập luyện vào tất cả các ngày trong tuần. Cùng lúc đó, cậu ta sẽ theo một chương trình học được thiết kế riêng tại trường Trung học Collège Catherine de Vivonne ở Rambouillet. Cậu ta trở về với gia đình ở Bondy vào các tối thứ Sáu để có thể ra sân vào các cuối tuần với câu lạc bộ của mình. Trong năm đầu tiên, Kylian đã ‘nhảy cóc’ 2 độ tuổi để đá cho đội U-15. Tới năm tiếp theo thì cậu lên hẳn đội U-17.”

Dù còn rất ít tuổi - khi gia nhập INF, Kylian chưa bước sang tuổi 13 - cậu bé tới từ Bondy vẫn thích nghi được với cuộc sống mới một cách rất nhanh chóng. Trong năm đầu tiên ở trường nội trú Clairefontaine, Kylian ở chung phòng với Armand Lauriente, một tiền đạo khác tới từ Sarcelles. Tới năm thứ hai thì cậu lại chuyển sang ở cùng với Khamis Digol N’Dozangue, hậu vệ sau này sẽ chuyển tới AJ Auxerre. Giữa những trận bài Crazy Eights và những buổi chém gió về bóng đá, Kylian nhanh chóng trở thành một ngôi sao ở học viện nhờ tính cách cởi mở, hòa đồng. “Cậu ta sẽ là người đầu tiên pha trò, và thường thì khi đã bắt đầu rồi cậu ta sẽ không dừng lại,” Kilian Bevis, người vào Clairefontaine cùng một đợt với Kylian nhưng sau đó đã quyết định trở lại chơi bóng nghiệp dư, xác nhận. “Chúng tôi đặt cho cậu ta rất nhiều biệt danh. Một trong đó là *El Bébé,* vì cậu ta rất hay bĩu môi. Chúng tôi cũng gọi cậu ta là *Peanuts*, vì đầu cậu ta trông giống hai củ lạc chồng lên nhau.”

“Kylian luôn là người đầu trò. Cậu ta luôn là một trong những người đầu tiên khuấy động không khí bằng cách trêu chọc những người khác, nhất là trong các màn đọ tài hát ứng khẩu mà chúng tôi hay tổ chức trong khi ngồi trên xe bus từ trường tới sân tập!”, tiền đạo Yann Kitala, người vào năm 2017 đã ký hợp đồng chuyên nghiệp với Olympique Lyonnais, bổ sung. “Chúng tôi như anh em một nhà. Và không lúc nào thôi nghĩ về bóng đá. Chúng tôi thường tổ chức thi đấu solo ngay trong phòng. Và nếu như thế vẫn

chưa đủ thỏa mãn, cả bọn lại cùng lẻn xuống sân để đá các trận sân 5. Do không có đèn đóm gì cả, nên chúng tôi buộc phải dùng điện thoại để chiếu sáng!"

Nhưng cũng chính ở Clairefontaine, nơi có khoảng 20 cầu thủ nhí thuộc lứa 1998 tập luyện mỗi buổi chiều sau giờ học dưới sự giám sát của Jean-Claude Lafargue, Kylian bắt đầu biết thế nào là cảm giác phải cạnh tranh. "Ở Bondy, cậu ta là ngôi sao, là cầu thủ xuất sắc nhất của đội và của cả giải đấu. Nhưng ở INF, xung quanh cậu ta đều là những cầu thủ cùng trình độ, thậm chí giỏi hơn," một trong những đồng đội cũ của Kylian kể lại. "Đúng là trong hai năm ở INF, không phải lúc nào mọi thứ cũng thuận lợi với Kylian," Gérard Prêcheur xác nhận. "Ở các câu lạc bộ nghiệp dư, các tiền đạo không bị yêu cầu phải tham gia phòng ngự nhiều. Ở đây thì khác. Kylian nhanh chóng nhận ra xung quanh cậu ta là những cầu thủ giỏi nhất trong vùng Paris. Điều đó thúc đẩy cậu ta nỗ lực hơn để vượt qua chính mình, cải thiện lối chơi, cả về mặt cá nhân lẫn đồng đội."

Trong thời gian ở Clairefontaine, Kylian còn bị thử thách cả sức mạnh tinh thần. Mỗi tháng qua đi, thỏa thuận mà gia đình anh đã có với Stade Malherbe Caen hồi 2011 lại càng trở nên bấp bênh hơn. Đội bóng xứ Normandy không có được thành tích tốt, và buộc phải cắt giảm ngân sách. "Tới cuối năm đầu tiên của Kylian ở INF, các bên vẫn chưa ký với nhau bất kỳ một giấy tờ nào. Chúng tôi muốn làm một cái gì đó, nhưng không phải cứ muốn là được. Tình hình càng trở nên khó khăn hơn khi đội bóng phải xuống chơi ở Ligue 2 vào cuối mùa 2011-12," Laurent Glaize nói với giọng vẫn còn chút cay đắng. "Chúng tôi vẫn giữ liên lạc với gia đình Kylian, nhưng tới một lúc thì các giám đốc của Caen đã yêu cầu tôi buông xuôi. Chủ tịch của câu lạc bộ ở thời điểm đó, ông Jean-François Fortin, là người luôn đặt quyền lợi của nhân viên lên trên hết.

Ông đứng giữa hai lựa chọn, tiêu 60.000 euro mỗi năm cho một cậu bé 13 tuổi, và giữ lại một hoặc hai nhân viên. Quyết định cuối cùng được đưa ra rất nhanh, dù ai cũng biết Kylian có thể là một vụ đầu tư tốt nếu đội bóng có được cậu ta. Ban giám đốc yêu cầu tôi thông báo với gia đình Kylian. Vào giữa mùa giải 2012-13, tôi cho họ biết quyết định cuối cùng của đội bóng qua điện thoại. Ở đầu dây bên kia, Fayza tỏ ra lo lắng: 'Bây giờ chúng tôi phải làm gì đây? Tôi đã thông báo với tất cả các đội bóng khác là chúng tôi sẽ ký hợp đồng với các ông!' Phải thừa nhận đó là khoảnh khắc khó khăn nhất trong sự nghiệp của tôi. Nói 'không' với Kylian Mbappé..."

Thỏa thuận hụt với Caen có ảnh hưởng gì nhiều tới sự nghiệp của Kylian không? Không nhiều lắm. Thiên tài nhỏ tới từ Seine-Saint-Denis nhanh chóng nhận ra hàng loạt đội bóng lớn đã trở lại săn đón anh sau khi cảm nhận được rằng gió đã đổi chiều. Cũng nhờ thế, Kylian có cơ hội để thực hiện điều mà cậu đã hứa với chú Pierre Mbappé sau khi được chú tặng một mô hình sân Santiago-Bernabeu trong lễ sinh nhật 10 tuổi. "Một ngày nào đó cháu sẽ đưa chú tới Real Madrid," cậu bé nói một cách đầy tự tin trước sự chứng kiến của những người tham dự bữa tiệc. Lúc đó mọi người đều cười ồ lên, một vài người nhẹ nhàng trêu chọc cậu bé. Nhưng bốn năm sau, giấc mơ tưởng điên rồ đó của cậu đã trở thành hiện thực. Kylian lọt vào mắt xanh của một tuyển trạch viên của Real Madrid vào tháng 11/2012, trong một trận đấu cho INF Clairefontaine. Đó là điều mà người đứng đầu bộ phận tuyển trạch của đội bóng Tây Ban Nha nói với Wilfrid khi gọi điện để mời con trai của ông tới Madrid thử việc trong vòng một tuần. "Lời mời ấy đến đúng vào tuần có sinh nhật của thằng bé," bố mẹ Kylian nói với báo chí địa phương. "Thế nên, chúng tôi tới Tây Ban Nha không phải là để khám phá thêm tiềm năng của Kylian; chúng tôi xem chuyến đi ấy như là một món quà sinh nhật cho thằng bé."

Đi cùng gia đình Kylian có chú Pierre Mbappé và người bạn lâu năm của gia đình, Alain Mboma. Real Madrid đã tổ chức đón tiếp họ theo cách mà chỉ có những đội bóng lớn mới làm được. Phái đoàn nhà Kylian đặt chân xuống sân bay ở Madrid vào ngày 16/12/2012. Một chiếc xe đã chờ sẵn ở bên ngoài để đưa họ về khách sạn. Kylian sau đó đã kể lại chi tiết phần còn lại của hành trình với một tờ tuần san của Pháp: "Ngày đầu tiên, chúng tôi được mời dự khán trận đấu với Espanyol ở Liga. Sáng tiếp theo, chúng tôi tới học viện. Monsieur Zidane dẫn chúng tôi tham quan một vòng, rồi sau đó tôi bước vào buổi tập đầu tiên. Chúng tôi cứ thế chơi thôi! Tôi cũng có tham gia một trận đấu. Đến ngày thứ tư, trong khi đang làm nguội, tôi nhìn thấy các cầu thủ của Real Madrid. Tôi lao tới xin chụp ảnh cùng với tất cả mọi người!"

Trong một bức ảnh được chụp ở trung tâm huấn luyện Valdebebas, Kylian, trong bộ đồ tập của Real Madrid, đang tay trong tay với thần tượng thời thơ ấu, Cristiano Ronaldo. Ngôi sao người Bồ Đào Nha vẫn cười rất tươi dù mới vài ngày trước đó, Real Madrid của anh bị cầm hòa 2-2. Về phần mình, Kylian trông không có chút nào gọi là e dè; cậu bé giơ hai ngón tay lên làm thành biểu tượng chiến thắng. Cuộc gặp gỡ với người sau này sẽ sở hữu tới 5 danh hiệu Ballon d'Or sẽ còn được Kylian xem là chiến lợi phẩm giá trị nhất từ chuyến đi tới Madrid trong một thời gian dài nữa.

Khi trở lại vùng Paris, Kylian kể với các bạn không sót một chi tiết nào về chuyến phiêu lưu khó tin mà cậu vừa trải qua. “Cậu ta kể về các cuộc gặp với Zidane và Ronaldo. Cậu ta cũng cho chúng tôi xem các bức ảnh, nhưng không phải để khoe khoang,” Théo Suner nhớ lại. “Tất nhiên là câu chuyện của Kylian khiến chúng tôi ai cũng mơ là sẽ được như cậu ấy. Nhưng rồi chúng tôi cũng nhanh chóng nhận ra rằng những chuyện như thế là cực kỳ hiếm, không thể nào xảy ra với tất cả mọi người.”

Nhưng tấm thảm đỏ mà Real Madrid trải ra, và cùng với đó là sự hiện diện của một cựu thần tượng bóng đá Pháp, vẫn không đủ để khiến gia đình Mbappé đổi ý. Giống như sau chuyến đi tới Chelsea hồi 2011, rốt cuộc thì lý trí vẫn chiến thắng. “Chúng tôi không có ý định đổi ý. Ngay cả khi Zinedine Zidane thực sự quan tâm, chăm sóc và còn nói rõ cho chúng tôi biết về kế hoạch của Real Madrid với Kylian, chúng tôi vẫn giữ nguyên quan điểm là phải đánh giá mọi việc một cách xuyên suốt và tỉnh táo,” Pierre Mbappé nói trong một cuộc phỏng vấn sau đó. Việc người cháu được một trong những câu lạc bộ vĩ đại nhất thế giới theo đuổi dường như không hề khiến ông xao xuyến. “Ngay cả tới bây giờ người ta vẫn hỏi tôi là tại sao Kylian lại không tới Real. Câu trả lời rất đơn giản. Vì lúc đó thằng bé còn quá nhỏ tuổi và chẳng có gì đảm bảo là mọi chuyện sẽ đi đúng hướng. Người ta không nhận thấy vụ chuyển nhượng có thể là một biến động lớn tới thế nào với một cậu bé 14 tuổi. Nó sẽ phải thích nghi với một ngôn ngữ mới, một đội bóng mới, và cả gia đình cũng phải sống một cuộc sống hoàn toàn khác. Chúng tôi đã thảo luận rất nhiều trước khi đưa ra một lựa chọn.”

Lựa chọn ấy không có lợi cho *Casa Blanca*, hay cho Manchester City - đội bóng Anh thứ hai sau Chelsea khao khát có được Kylian. Hai đội bóng Pháp là Girondins de Bordeaux và Paris Saint-Germain cũng phải ra về tay trắng. Paris Saint-Germain, giống như tuyển trạch viên huyền thoại của họ là Pierre Reynaud, người phụ trách vùng Île de France, chưa một lần từ bỏ hi vọng có được Kylian kể từ lần tiếp xúc đầu tiên vào năm 2009. Đánh bại tất cả các câu lạc bộ ấy, ngạc nhiên thay, lại là một đội bóng đang chơi ở giải hạng Hai, AS Monaco.

Vào mùa xuân năm 2013, đội bóng xứ Công quốc đang trên đường trở lại với Ligue 1. Quan trọng hơn, trong tay họ là một nguồn lực tài chính khổng lồ sau khi được tỷ phú người Nga Dmitry Rybolovlev mua lại 18 tháng trước đó. Ban lãnh đạo mới đang triển khai một kế hoạch đầy tham vọng, trong đó mục tiêu chính là xây dựng một đội bóng có khả năng cạnh tranh ở đấu trường châu Âu với lực lượng là sự kết hợp giữa những ngôi sao và các tài

năng trẻ. Một vũ khí khác của AS Monaco trong "cuộc chiến" giành Kylian Mbappé là gương mặt chẳng xa lạ gì với cậu bé và gia đình: Reda Hammache! Người đàn ông đã phát hiện và giới thiệu Kylian cho Rennes, cũng là người sau đó đã gây áp lực để đưa cậu bé tới Lens, vừa gia nhập đội ngũ tuyển trạch viên dưới quyền Souleymane Camara ở ASM. Anh nhớ lại: "Ngay khi phát hiện ra Kylian đã xuất hiện trở lại trên thị trường, tôi lập tức liên hệ và nói với họ: 'Các bạn thì đang không chịu ràng buộc nào, còn tôi vừa tới một câu lạc bộ mới, vậy thì chúng ta còn chờ gì nữa?" Ban đầu, Wilfrid và Fayza tỏ ra không mấy hào hứng với ý tưởng của tôi. Khoảng cách là một trở ngại. Ngoài ra, cả hai cũng không có ấn tượng đẹp về đội bóng sau lần tiếp xúc mấy năm về trước. Nhưng tôi nói với họ rằng Monaco đã thay mới toàn bộ đội ngũ quản lý, và cuối cùng cũng thuyết phục được họ gặp gỡ sếp của tôi là Souleymane Camara cùng với Giám đốc học viện Frédéric Barilaro. Đó là một cuộc gặp gỡ mang tính bản lề. Camara và Barilaro rất biết cách nói chuyện với các phụ huynh, và quan trọng là kế hoạch mà họ vạch ra rất khớp với tham vọng của nhà Mbappé."

Vào ngày 3/7/2013, sau bốn năm với không biết bao nhiêu cuộc đàm phán, vô số bước ngoặt, và hai năm tuyệt vời ở Học viện Bóng đá Quốc gia Clairefontaine, Kylian Mbappé cuối cùng cũng đã có thể ký hợp đồng chính thức với một đội bóng chuyên nghiệp. Thỏa thuận được ký tại nhà riêng của Kylian ở Bondy, trước sự chứng kiến của Reda Hammache và Souleymane Camara. Theo thỏa thuận này, Kylian sẽ học việc ở Monaco theo một bản hợp đồng có thời hạn ba năm. Theo một số nguồn, phí lót tay cho Kylian lên tới hơn 400.000 euro. "Trong 90% trường hợp, nhất là với một trường hợp phức tạp như của Kylian, chúng tôi phải cảm thấy nhẹ nhõm và sung sướng. Nhưng thực tế hoàn toàn trái ngược. Chẳng có cảnh ăn mừng nào cả. Chúng tôi chụp vài bức ảnh với Kylian trong chiếc áo số 7 của Monaco mà cậu ta sẽ mang. Rồi chuyển sang làm việc khác. Cả gia đình lẫn cậu bé đều hiểu rằng đó chỉ đơn giản là bước đi tiếp theo."

Chương 6
ĐỊA NGỤC CỦA THIÊN ĐƯỜNG

Công quốc Monaco nằm trên một mẩu đất nhỏ bị kẹp giữa bởi Pháp và Italia. Nhìn từ con đường ven biển Moyenne Corniche mà khách du lịch từ Nice thường đi khi mùa xuân tới, đường chân trời dường như kéo dài bất tận. Màu xanh của Địa Trung Hải trải dài hết tầm mắt. Trên cái nền xanh ấy, thi thoảng lại xuất hiện một vài vệt trắng do tàu thuyền tạo thành khi rời khỏi bãi biển. Từ trên đường nhìn xuống, khung cảnh đẹp tới ngỡ ngàng, ngay cả khi đã bị phá đám bởi những tòa nhà bê tông đáng ghét. Sự xuất hiện của những tòa nhà ấy nói lên rằng ngay cả những khoảnh đất kém quan trọng nhất ở đây cũng mang giá trị không thể đo đếm được. Thực tế đúng là như vậy. Sau Vatican, Monaco là quốc gia có chủ quyền nhỏ nhất trên thế giới. Mật độ dân số ở Monaco là có một không hai. 40.000 người, ba phần tư trong đó là người ngoại quốc, "chen chúc" nhau trên một mảnh đất có diện tích chỉ 2 km^2. Nhưng sự giàu có xa hoa thì len lỏi tới từng con phố.

Từ lâu đài hoàng gia ở Le Rocher, phía trên cảng Fontvieille, nhiều thế hệ nhà Grimaldi đã thay nhau ngắm nhìn và tận hưởng khung cảnh đó. Xứ Công quốc đích thị là một công viên giải trí đời thực, nơi bạn có thể ngắm nhìn qua các khung cửa kính những món hàng từ các thương hiệu nổi tiếng nhất, có thể bắt gặp những siêu xe màu sắc sặc sỡ của Anh hay Italia bất kỳ lúc nào, và cười nhạo những kẻ tò mò đang há hốc mồm bên ngoài những khách sạn và casino xa xỉ mà từ đó không ngừng hiện ra những bộ đôi trong phục sức lạ đời bất chấp ngày hay đêm. Monaco đồng nghĩa với sự hào nhoáng. Nơi này giống như một xứ sở mộng mơ, được trang điểm bởi chiến công của những nhà vô địch vĩ đại. Là Ayrton Senna, người từng 6 lần vô địch Formula One Grand Prix, giải đấu

cứ mỗi năm một lần lại khiến những bức tường trong thành phố như rung chuyển. Là Rafael Nadal, người sẽ về nghỉ ngơi trong một căn nhà ở đây sau mỗi chức vô địch trên mặt sân đất nện ở Monte-Carlo, điều tới nay đã lặp đi lặp lại được 11 lần. Là Lionel Messi và Cristiano Ronaldo, những người từ năm 2010 đã thay nhau lên nhận danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất châu Âu trong lễ bốc thăm vòng bảng Champions League được tổ chức ở trung tâm hội nghị Grimaldi Forum vào tháng 8 hằng năm. Sân vận động Stade Louis II, ngự ở ngay lối vào thành phố, trong khu Fontvieille, cũng không phải là ngoại lệ. Sân bóng hiện đại, tráng lệ này từng chứng kiến không ít chiến công chói lọi của những vận động viên vĩ đại bậc nhất trong lịch sử, từ Sergey Bubka tới Usain Bolt. Từ những năm 1980, Stade Louis II, với sức chứa 18.000 chỗ ngồi, cũng chính là sân nhà của AS Monaco. Nơi đây từng chứng kiến những bước chạy của những tiền đạo hàng đầu như ngôi sao người Brazil Sonny Anderson, huyền thoại Liberia George Weah, tiền đạo người Tây Ban Nha Fernando Morientes và những nhà vô địch World Cup 1998 với đội tuyển Pháp - Yuri Djorkaeff, Thierry Henry và David Trezeguet - trong màu áo sọc đỏ-trắng.

Mùa hè năm 2013, để chuẩn bị cho ngày tái xuất Ligue 1, Monaco tiếp nối truyền thống này bằng cách chiêu mộ một số tiền đạo hàng đầu thế giới. Bộ đôi ngôi sao người Colombia là Radamel Falcao và James Rodriguez được lôi kéo lần lượt khỏi Atlético Madrid và FC Porto với tổng số tiền lên tới 105 triệu euro. Tiền đạo trẻ người Pháp Anthony Martial, lúc đó chưa được 18 tuổi, cũng được đưa về từ Olympique Lyonnais với giá 5 triệu euro. Trong bối cảnh đó, thông tin về vụ chuyển nhượng Kylian Mbappé, một niềm hi vọng trẻ tuổi còn chưa tới 15, hoàn toàn có thể bị bỏ qua một cách nhanh chóng. Nhưng không hề. Trong ngày Kylian ra mắt Monaco, tạp chí *France Football* quyết định làm điều mà họ không mấy khi làm với những cầu thủ trẻ là dành hẳn một cột nhỏ để tân binh của ASM có thể nói về những tham vọng của mình. Để cho thêm phần trang trọng, Kylian trích dẫn hẳn một câu nổi tiếng của Oscar Wilde: “Hãy nhắm tới Mặt trăng; nếu có thất bại, bạn cũng sẽ hạ cánh trên những đám mây.”

Nhưng trong năm đầu tiên ở đội bóng mới, hiện tượng tới từ Bondy nhanh chóng thấy mình phải gắn chặt với đất bằng. Chuyện bay cao phải để sau. Kylian sống cùng với các đồng đội khác. Dưới những mái vòm của sân Stade Louis II, có khoảng 20 phòng được dành riêng cho các cầu thủ trẻ như Kylian, phần lớn tới từ vùng Marseille hoặc Paris. Mỗi sáng sớm, chúng sẽ leo lên một chiếc mini-bus trực chỉ La Turbie, một ngôi làng nhỏ nằm

cách Công quốc khoảng 10km, và dành trọn cả ngày ở học viện. Buổi sáng là dành cho việc học văn hóa; các lớp học dành cho độ tuổi 11 được tổ chức ngay tại học viện. Buổi chiều mới là thời gian tập luyện. Các buổi tập được tiến hành trên một sân cỏ nhân tạo tuyệt vời nhìn ra Địa Trung Hải. Chính ở đây, dưới sự chỉ dẫn của Bruno Irlès, một cựu trung vệ từng khoác áo AS Monaco trong giai đoạn từ 1994 tới 2001, Kylian và khoảng 20 chàng trai trẻ thuộc lứa 1997 và 1998 sẽ có cơ hội từ từ khám phá về giải U-17 quốc gia.

“Ngay từ những buổi tập đầu tiên, đặc biệt là trong thời gian tập huấn đầu mùa giải ở Austrans thuộc vùng Vercors Massif, tôi đã nhận ra cậu ta có thể làm được những gì,” Bruno Irlès, người bắt đầu tiếp quản lứa 1997-1998 từ năm 2013 sau 2 năm thay thế Frédéric Barilaro ở cương vị giám đốc học viện tạm quyền, đánh giá. “Cậu ta lập tức cho thấy tiềm năng tấn công to lớn, thể hiện qua cước bộ và kỹ thuật với bóng tuyệt vời. Tôi cũng nhanh chóng nhận ra vấn đề liên quan tới khả năng phòng ngự của cậu ta; đúng ra thì cậu ta không hề có nhu cầu tham gia phòng ngự. Nhưng khách quan mà nói thì cậu ta còn chưa được 15 tuổi. Tôi tin là mùa giải trước mắt có thể giúp cậu ta tiến bộ hơn. Tôi nghĩ là tôi có đủ thời gian. Đấy mới là năm đầu tiên của Kylian ở giải U-17 Pháp, nên tôi muốn mọi việc diễn ra từ từ với cậu ấy, cũng như với các cậu bé khác thuộc lứa 1998.”

Trong những trận đầu tiên ở giải U-17, Kylian gần như không có cơ hội đá chính. Cậu bé ra sân theo kiểu cắc bụp và phải tự hài lòng với việc chỉ được xuất hiện trong ít phút cuối trận. Lần đầu tiên trong đời, Kylian phải chịu sự cạnh tranh ở cấp độ câu lạc bộ. Mà đối thủ cạnh tranh của cậu toàn là những cầu thủ lớn tuổi hơn, những người đã có ít nhất một năm kinh nghiệm ở giải đấu. Cậu cũng phải làm quen với những chọn lựa và nhận xét khắt khe từ vị huấn luyện viên của mình. Ông không ngừng chê trách cậu vì thiếu nỗ lực cải thiện khả năng phòng ngự. Vào ngày 8/9/2013, Bruno Irlès quyết định gửi cầu thủ trẻ của mình xuống bộ phận nghiệp dư để tăng cường cho đội bóng đang chơi ở Division d’Honneur U-17. Quyết định ấy nhanh chóng làm phát sinh xung đột.

“Tôi nghĩ đó là một ý tưởng hay, bởi vì xuống đó Kylian sẽ có cơ hội được ra sân và trải nghiệm một thứ bóng đá khác hẳn, ít chất kỹ thuật và nặng về thể lực hơn. Hóa ra tôi nhầm. Mọi chuyện diễn tiến thật tồi tệ,” Bruno Irlès nhớ lại. “Trong một trận đấu, khi được huấn luyện viên yêu cầu phải lui về phòng ngự, cậu ta đã có một cử chỉ rất xấu. Không dễ để diễn tả, nhưng cơ bản cử chỉ ấy có

nghĩa là 'Hãy để tôi yên!' Đáng ngạc nhiên hơn, người bị triệu lên giải trình trong tuần tiếp theo không phải là cậu ta, mà là tôi! Frédéric Barilaro và Souleymane Camara vừa nhận được một cuộc gọi từ bố mẹ của Kylian. Họ không hiểu nổi vì sao tôi lại cho con trai họ xuống chơi ở giải Division d'Honneur. Quyết định cuối cùng là tôi không được bắt cậu ta chơi ở đó nữa, dù thực tế là tất cả mọi cầu thủ đều cần trải nghiệm ở Division d'Honneur U-17 để trưởng thành."

"Đúng là chúng tôi đã yêu cầu ông ấy không làm thế nữa," Souleymane Camara, cựu trưởng bộ phận tuyển trạch của Monaco, xác nhận. "Nhưng anh phải nhớ là Kylian từng chơi ở DHU-17 với Bondy trong mùa giải trước đó rồi. Thế nên không có lý gì lại bắt cậu ta phải xuống chơi ở đó một lần nữa."

Ngay cả khi phe Kylian đã thắng, thì điều đó cũng không thay đổi được thực tế là những tháng đầu tiên của cậu bé ở AS Monaco đã không diễn ra như mong đợi. Cảm giác lo lắng, bất an vẫn ngự trị. "Ở Bondy, chúng tôi ai cũng thắc mắc không biết điều gì đang xảy ra, và đều có cảm giác là chuyện này sẽ kết thúc rất tệ," Fanfan Suner nhớ lại. "Irlès yêu cầu Kylian phải phòng ngự, nhưng thử hỏi ở Barcelona người ta có bắt Messi phải làm điều tương tự không? Tất nhiên là các cầu thủ phải có ý thức giữ vị trí. Nhưng một huấn luyện viên không nên bắt các cầu thủ chơi ở những vị trí mà họ cảm thấy không thoải mái, cũng như không nên bắt một tiền đạo phải phòng ngự như điên suốt cả trận."

Wilfrid Mbappé dõi theo mọi diễn biến của vụ việc với cặp mắt chăm chú. Ông xin nghỉ việc một năm, để Fayza và Ethan vốn đang ở Seine-Saint-Denis chuyển tới sống gần trung tâm tập luyện, trong một căn hộ ở thị trấn cận kề Cap d'Ail. Ông hầu như không bỏ sót bất kỳ buổi tập nào của cậu con trai, và vị huấn luyện viên nhiều kinh nghiệm thực sự không thể hài lòng với những gì mà ông chứng kiến: "Anh ấy không thích những phương pháp mà Bruno Irlès sử dụng," một người bạn thân của gia đình tiết lộ. "Anh ấy nói là ông ta thường chửi bới thành tràng ở trên sân. Cầu thủ nào mà hơi yếu đuối chắc chắn sẽ phải khóc cả đêm. Kylian vẫn đang gắng gượng, nhưng đôi lúc thằng bé cũng bị tổn thương. May mắn là thằng bé luôn nhận được sự hỗ trợ từ gia đình và bạn bè. Họ không để mặc cho mọi chuyện tự xảy ra, mà không ngừng yêu cầu những lời giải thích."

Cuộc gặp thứ hai, lần này có sự góp mặt của bố mẹ Kylian, được tổ chức vào tháng 12 ở trung tâm tập luyện La Turbie. Cảm giác căng thẳng không hề giảm đi, ngược lại là đằng khác. Bruno Irlès được

triệu lên để tự bào chữa cho mình: "Đầu tiên, người ta trách tôi không tạo cơ hội cho Kylian ra sân. Tôi nói rằng đấy là vì các anh cấm không cho tôi để cậu ta chơi bóng với các cầu thủ nghiệp dư trong khi cậu ta chưa sẵn sàng để ra sân từ đầu trong các trận đấu ở giải U-17 quốc gia. Họ cũng nói rằng thằng bé không hạnh phúc là vì tôi. Nhưng điều đó không đúng. Kylian vẫn rất thân thiết với các bạn, nhưng, tất nhiên, thằng bé hơi thất vọng vì không được tôi lựa chọn. Cuối cùng, họ nói về việc tôi hay quát mắng các cầu thủ trong những buổi tập. Tôi nói rằng một huấn luyện viên như tôi phải biết cách xốc một cầu thủ khi anh ta không làm theo các chỉ dẫn hay không nỗ lực vì đồng đội. Đó là vấn đề của Kylian. Nhưng vì tôi không được phép gửi cậu ta xuống đội nghiệp dư, tôi buộc phải tìm những cách khác để chấn chỉnh cậu ta. Thế nên đúng là đôi khi tôi có bảo với cậu ta là 'Bỏ cái kiểu chơi như một ông sao đó đi!', hay 'Đây không phải là Real Madrid đâu, nên hãy nhúc nhắc cái mông đi!' Nếu tôi tỏ ra cố chấp thì đó là vì tôi muốn giữ vững lập trường của mình, và trên hết là vì tôi muốn Kylian hành xử khiêm tốn như mọi cầu thủ khác."

Cuộc gặp kết thúc mà không thu được kết quả nào. Cuộc chiến quyền lực giữa một bên là gia đình của Kylian với một bên là vị huấn luyện viên của đội U-17 sẽ còn tiếp diễn trong suốt giai đoạn hai của mùa giải. "Tình huống này là một minh chứng tốt cho sự phức tạp của nghề huấn luyện viên," Marc Westerloppe, người đã chuyển từ học viện RC Lens sang học viện Paris Saint-Germain trong năm 2013, phân tích. "Làm một huấn luyện viên cũng gần giống như làm bố. Vừa phải biết quát mắng các cầu thủ, lại vừa phải hiểu và biết cách động viên anh ta. Tất nhiên là đôi lúc Irlès cũng phải tỏ ra khắc nghiệt với Kylian và nói với cậu ta rằng: 'Này, bóng đá không phải trò đùa đâu. Đừng có mê sảng như thế nữa!' Nhưng ông ấy cũng phải nhớ rằng tài năng của Kylian đã được cả nước Pháp ghi nhận. Ngoài ra, cũng không nên quên là cậu bé non hơn so với hầu hết các bạn, vì sinh vào cuối năm. Ở thời điểm đó, cậu ta vẫn cần được đối xử bằng tình cảm, cần cảm giác được che chở, và đó có vẻ chính là những gì còn thiếu."

"Rõ ràng là Irlès, người ở thời điểm đó còn mâu thuẫn với cả Barilaro, đã không chiếm được trái tim của Kylian," Reda Hammache đồng tình. "Nhưng cũng không thể trách ông ấy được. Huấn luyện viên nào rồi cũng có lúc gặp vấn đề với các cầu thủ. Irlès không may ở chỗ ông gặp chuyện với Mbappé, ở thời điểm đó là một trong những ngôi sao trẻ được báo chí quan tâm nhất."

Quan hệ giữa các bên xuống đáy vào mùa xuân năm 2014, khi U-17 Monaco tham dự giải Montaigu diễn ra ở phía tây nước Pháp,

gần Nantes. Ngày 21/4, sau trận đấu cuối cùng của giải, gặp Girondins de Bordeaux, Irlès nói rằng Kylian đã có những phản ứng không phù hợp. “Khi tôi nhắc tới việc thay cậu ta ra, cậu ta đã làm một cử chỉ với cánh tay mà ai cũng hiểu có nghĩa là biến đi!” Irlès kể lại. “Tôi lập tức thay cậu ta ra mà không giải thích gì thêm. Đó là trận đấu chính thức cuối cùng của cậu ta. Cậu ta không bao giờ ra sân trong các đội bóng của tôi nữa.” Một số nguồn tin khẳng định là Irlès và chú của Kylian là Pierre Mbappé gần như đã lao vào động thủ với nhau. “Tôi không biết kể chi tiết, nhưng đúng là lúc đó chuyện đã đi quá xa. Thế nên sau đó tôi tìm tới ban lãnh đạo và giải thích nguyên nhân đằng sau quyết định loại cậu ta ra khỏi đội bóng.”

Không khó tưởng tượng ra tình thế khó xử của ban lãnh đạo lúc ấy. Họ không thể chống lại huấn luyện viên của mình, nhưng đồng thời cũng phải tìm cách lấy lại niềm tin của gia đình Mbappé. Người ta tin rằng nhà Mbappé đã quyết định rằng nếu không sớm có giải pháp thì họ sẽ chuyển con mình tới một đội bóng khác. Trách nhiệm nặng nề dồn lên vai giám đốc học viện Frédéric Barilaro, người rất may mắn có được sự ủng hộ của vị tân giám đốc thể thao người Bồ Đào Nha Luis Campos. Barilaro có một ý tưởng. Đầu tiên, ông và Campos cùng tới trấn an gia đình Mbappé, những người đang ở trong một trạng thái hoang mang sau một mùa giải bất thường. Sau đó, Kylian được chuyển lên chơi ở đội U-19 do Barilaro dẫn dắt, sau khi đã tập riêng một tuần với sự hỗ trợ của trợ lý huấn luyện viên Sylvain Legwinski.

Đúng như dự đoán, sau đó ít tuần, Bruno Irlès rời AS Monaco để chuẩn bị lấy bằng huấn luyện viên chuyên nghiệp. Nhờ có bằng, ông tìm được cơ hội làm huấn luyện viên của Arles-Avignon, trước khi tới FC Sheriff Tiraspol ở Moldova. Ông chia tay đội bóng đã gắn bó lâu năm trong cảm giác hối tiếc vì đã “không thể giúp Kylian cải thiện những điểm yếu, dù cậu ta đã mạnh mẽ lên rất nhiều về mặt tinh thần” sau một năm chơi bóng dưới sự dẫn dắt của ông. Kylian khép lại mùa giải U-17 quốc gia đầu tiên trong dang dở khi chỉ được ra sân có 1.175 phút, bằng một nửa thời gian ra sân tối đa. Trong một ghi chú của Irlès về Kylian có những thống kê về những gì mà cậu ta đã làm được: 5 bàn, trong đó có 2 bàn vào lưới Nîmes, 3 pha kiến tạo, và... 2 sai lầm trực tiếp dẫn tới bàn thua. “Đúng rồi, tôi ghi lại cả điều tốt lẫn chưa tốt. Ta đâu có cơ hội quay về quá khứ để làm lại tất cả từ đầu!”

Chương 7
GIỎI HƠN THIERRY HENRY

Thierry Henry từng là chuẩn mực ở Monaco. Bất cứ khi nào một tiền đạo con lai, hay một người mang nguồn gốc Tây Ấn, bắt đầu ghi bàn đều đặn cho các đội trẻ, người ta sẽ vội vã nói rằng một Thierry Henry mới đã xuất hiện. Nhưng sự so sánh không tồn tại được lâu. Để sánh được với cựu tuyển thủ Pháp, người đã ở Công quốc trong thời gian từ 1993 tới 1999, đâu có dễ. Henry đã ghi tới 42 bàn ở giải U-17 quốc gia ngay trong mùa giải đầu tiên khoác áo câu lạc bộ. Anh cũng là chủ nhân của một số kỷ lục khó xô đổ. Là người trẻ nhất ra mắt câu lạc bộ, khi mới 17 tuổi 14 ngày. Là người trẻ nhất ghi bàn ở Ligue 1, với bàn thắng vào lưới Lens vào ngày 29/4/1995, khi 17 tuổi 8 tháng và 12 ngày.

Kylian đã được nghe về Thierry Henry từ khi còn bé. Ở Bondy, mỗi khi Kylian thực hiện một cú nước rút với bóng, những khán giả ở dọc đường biên lại trầm trồ gọi anh là "Titi mới". Khi anh gia nhập INF Clairefontaine vào năm 2011, Giám đốc Gérard Prêcheur cũng nhanh chóng chỉ ra sự tương đồng: "Cả hai đều đã kết hợp được tốc độ và kỹ thuật, điều rất hiếm gặp ở độ tuổi 13. Khác biệt là với Thierry Henry thì sự vượt trội về thể lực được thể hiện sớm hơn, trong khi với Kylian thì đó là kỹ năng rê dắt." Những so sánh tiếp tục một cách hoàn toàn tự nhiên trong những năm đầu tiên của Kylian ở Monaco. "Đúng là họ có rất nhiều điểm chung về gốc gác và lịch sử, nhưng tôi cho là chỉ dừng ở đó thôi," Bruno Irlès, người trước khi huấn luyện cho Mbappé là đồng đội của Thierry Henry ở Monaco và đội U-21 Pháp. "Tôi không có ý chê trách Kylian, nhưng Thierry Henry là một người yêu lao động. Ngay cả khi đã có một sự nghiệp rực rỡ trong màu áo Juventus, Barcelona, New York Red Bulls và tất nhiên cả Arsenal, anh ấy vẫn luôn nỗ lực và không ngừng tự thách thức bản thân. Kylian thì không như thế.

Với cậu ta, tất cả chỉ là vấn đề tài năng đơn thuần."

Nhưng dù tài năng thế nào thì cậu bé tới từ Île-de-France cũng phải mất một mùa mới bắt đầu có những màn thể hiện tương xứng với tham vọng của bản thân và kỳ vọng của những huấn luyện viên ở Monaco. Sau khởi đầu khó khăn với Bruno Irlès, mùa giải tiếp theo của Kylian dễ thở hơn rất nhiều. "Cậu ta đã tỏ tường mọi ngóc ngách của trung tâm huấn luyện, và đã hoàn toàn trở thành một phần của tập thể," cựu giám đốc bộ phận tuyển mộ Souleymane Camara nhớ lại. "Nhờ được chỉ dẫn bởi một đội ngũ huấn luyện viên có cách suy nghĩ tương đồng, cậu ta cảm thấy tự do hơn, và do đó nhanh chóng tìm lại được sự tự tin. Và thường thì mỗi khi Kylian thấy hạnh phúc, cậu ta lại làm được những điều đặc biệt."

Bằng chứng là ngay ở trận ra quân giải U-17 Pháp, cựu cầu thủ của Bondy đã ghi được 2 bàn, góp công lớn trong chiến thắng 6-2 của ASM trên sân của đội bóng hàng xóm OGC Nice. Trong nửa đầu của mùa giải 2014-15, Kylian không ít lần nhảy cóc lên chơi cho đội U-19 của Frédéric Barilaro, dù thời điểm đó cậu còn chưa được 16 tuổi. "Cậu ta tin là mình có thể tạo ra sự khác biệt, có thể xuất phát từ việc cậu ta cảm thấy mình được tôn trọng hơn," một trong các đồng đội cũ của Kylian ở trung tâm tập luyện nhớ lại. "Cũng có thể là những gì đã làm từ mùa trước đã bắt đầu mang lại trái ngọt."

Tới cuối tháng 12, Kylian đã có được 8 bàn thắng ở giải U-17 và 2 bàn với đội U-19. Hai bàn này đều được ghi trên sân khách, một trước Furiani - một đội bóng thuộc Đảo Corse, và một trước Lyon, trong trận hòa 2-2. Cậu bé cũng có khởi đầu đáng nhớ ở giải UEFA Youth League - hay còn gọi là giải Champions League U-19 - khi kiến tạo bàn an ủi muộn màng cho Monaco trong thất bại 1-3 trước đội bóng Nga Zenit Saint Petersburg. Trong nửa sau của mùa giải, Kylian gần như chỉ chơi cho đội U-19. Anh ghi thêm 6 bàn nữa, trong đó có một cú đúp vào lưới AC Ajaccio. "Chúng tôi đã có một mùa giải thành công. Trong bảng thì chúng tôi là đội có hàng công tốt nhất," trung phong Irvin Cardona kể lại. "Sự cạnh tranh là không thể tránh khỏi, nhưng có thêm Kylian cũng rất vui. Cậu ta ít tuổi nhất nhưng lại là cây hài chính của đội."

Nhưng ở thời điểm đó, các đồng đội của Kylian không ai có thể dự đoán được rằng mùa giải 2015-16 sẽ trở thành mùa giải của những kỷ lục... Mùa hè năm đó, gia đình Kylian đi nghỉ ở Địa Trung Hải. Một người bạn của gia đình đã phải rất khó khăn mới nhận ra cậu bé nhí nhố ngày nào ở Bondy: "Cậu ta trông điềm

tĩnh, chín chắn và nghiêm túc. Giọng thì bắt đầu vỡ. Không còn là một cậu nhóc nữa, cậu ta đã trưởng thành thực sự rồi." Chàng trai của chúng ta đã khởi đầu mùa giải mới một cách mạnh mẽ. Chỉ sau có 7 trận, anh đã ghi được 10 bàn và có 2 pha kiến tạo. Đáng chú ý là màn phô trương sức mạnh đầu mùa: ghi 2 bàn mỗi trận trong 4 trận đầu tiên, trước các đối thủ Toulouse, Arles-Avignon, Bastia và Gazélec Ajaccio. "Tôi được nghe kể về những màn trình diễn của cậu ta và lập tức đi thẳng tới Auvergne để xem trận đấu giữa Monaco với đội chủ nhà Clermont-Ferrand. Những gì tôi thấy là một cậu bé đã hoàn toàn lột xác," Marc Westerlope, người ở thời điểm đó đã làm việc trong bộ máy tuyển trạch của PSG được hơn hai năm, nói. "Cậu ta đã sẵn sàng chơi bóng ở trình độ cao nhất. Cậu ta cao lớn hơn nhiều, và cơ bắp đã bắt đầu hình thành. Có cảm giác là nếu cậu ta tăng thêm được vài kilo nữa, sẽ có chuyện gì đó đặc biệt xảy ra."

Vào giữa tháng 10, chàng trai 16 tuổi có cơ hội ra mắt trong màu áo đội dự bị của Monaco ở CFA, giải đấu hạng Tư của Pháp. Khởi đầu là một vài phút trong trận đấu với US Colomiers, rồi nửa tháng sau là lần đá chính đầu tiên, trong trận đấu với Hyères. Những bàn thắng đầu tiên cũng nhanh chóng tìm đến, và đến dồn dập, trong hai trận đấu liên tiếp với Pau và Mont-de-Marsan vào giữa tháng 11. Ngoài ra còn "bonus" thêm một pha kiến tạo nữa.

"Chính vào thời gian đó, chúng tôi bắt đầu để ý tới hiện tượng mới Kylian, sau khi thấy tên cậu ta hiện diện nổi bật trên các bài tường thuật trận đấu mỗi cuối tuần," phóng viên Fabien Pigalle của tờ *Monaco-Matin* chia sẻ từ phòng làm việc của ông. "Đó cũng là lúc mà hàng công của Monaco chơi không được như ý, nên người ta bắt đầu tìm kiếm những làn gió mới. Chỉ một vài tuần sau khi xuất hiện lần đầu tiên trong một bài báo, Kylian đã đứng chung sân tập với các cầu thủ chuyên nghiệp." Chỉ trong vòng có ba tháng rưỡi, cậu bé tới từ Allée des Lilas đã đi thẳng từ đội U-19 lên đội Một, từ giải trẻ tới Ligue 1. Vào giữa tháng 11, khi các câu lạc bộ tạm nghỉ để nhường sân cho loạt trận đội tuyển quốc gia, Monaco rơi vào cảnh thiếu người trầm trọng khi một số cầu thủ giàu kinh nghiệm không thể góp mặt vì chấn thương hoặc vì phải thi đấu cho đội tuyển nước họ. Tình trạng ấy mở ra cơ hội để Mbappé gia nhập đội bóng do Leonardo Jardim dẫn dắt. Đã đến được rồi thì không đi nữa.

"Đầu buổi tập, các cầu thủ khác hỏi có phải tôi tới thử việc hay không," Kylian kể lại sau đó vài tháng. "Khi tôi nói là tôi mới 16 tuổi, họ có vẻ hơi bị sốc. Họ đều nghĩ là tôi phải già hơn ít nhất 3 tuổi, huấn luyện viên cũng hỏi tôi có phải người mới hay không.

Tôi nói rằng tôi đã ở đây được 3 năm rồi. Sau buổi tập, ông ấy bảo tôi trở lại vào ngày hôm sau, đồng thời xin số điện thoại của bố tôi."

Jardim đã phải lòng hiện tượng tới từ học viện mất rồi. Ông quyết tâm phải cho chàng trai trẻ thử lửa càng sớm càng tốt. Ngày 29/11/2015, Kylian lần đầu tiên được góp mặt trong danh sách đăng ký thi đấu của Monaco, trong chuyến làm khách ở Marseille. Ba ngày sau, ngày 2/12, khoảnh khắc được chờ đợi nhất cuối cùng cũng đã tới. Kylian chạy những bước đầu tiên ở Ligue 1 trong những phút cuối của trận đấu với Sade Malherbe Caen. Mang áo số 33, anh được tung vào sân thay cho hậu vệ người Bồ Đào Nha Fábio Coentrão ở phút 88.

Kylian không thay đổi được kết quả của trận đấu. Monaco vẫn phải rời sân với một trận hòa 1-1 đáng thất vọng. Nhưng anh thay đổi được lịch sử. Ở tuổi 16 cộng 11 tháng và 12 ngày, anh trở thành cầu thủ trẻ nhất ra sân trong màu áo đội Một Monaco. Một kỷ lục của Thierry Henry đã bị xô đổ. "Tất nhiên đó là một sự kiện đặc biệt," phóng viên của blog bóng đá *Fast Foot* Damien Chedeville xác nhận. "Vượt qua Thierry Henry, người được xem như một chuẩn mực ở đội bóng trong nhiều năm, đâu phải là chuyện đùa. Nhưng chưa dừng lại ở đó, 8 ngày sau, Kylian đã có pha kiến tạo đầu tiên trong trận ra mắt Europa League với Tottenham."

Những kỷ lục cứ thế rơi rụng. Vào ngày 20/2/2016, trong trận đấu thứ 9 cho đội Một, Kylian có được bàn thắng đầu tiên. Anh ghi bàn ấn định chiến thắng 3-1 cho Monaco trong những phút bù giờ của trận đấu với Troyes. Bàn thắng được ghi chỉ 10 phút sau khi Kylian vào sân thay người. Anh nhận bóng từ Helder Costa, xộc thẳng vào vòng cấm trước khi tung ra một cú sút chìm bằng chân trái đánh lừa thủ môn của đối phương. Phải mất vài giây thì Kylian mới biết chuyện gì vừa xảy ra. Anh nhìn lên khán đài. Trên đó, gia đình anh cũng đang không tin nổi vào mắt mình. Kylian lại vừa gây ra một vụ nổ. Ở tuổi 17 cộng 2 tháng, anh trở thành cầu thủ trẻ nhất trong lịch sử ghi bàn cho AS Monaco. Một lần nữa, Thierry Henry lại bị đẩy xuống vị trí thứ hai.

"Kylian lúc nào cũng cần được thúc đẩy bởi những thách thức. Từ khi còn là một cậu bé, nó đã luôn đặt ra các mục tiêu trong đầu và làm tất cả những gì có thể để đạt được chúng trong thời gian ngắn nhất có thể," một người họ hàng cho biết. "Bàn thắng chuyên nghiệp đầu tiên càng khẳng định điều đó. Bàn thắng của Kylian được ghi trong bối cảnh khá nhạy cảm. Thời điểm đó, gia đình của

anh vẫn đang trong quá trình đàm phán với các giám đốc của Monaco."

Hợp đồng đào tạo - học việc 3 năm mà Kylian ký với Monaco vào năm 2013 sẽ hết hạn vào cuối tháng 6. Chỉ còn 4 tháng nữa là đến hạn, nhưng AS Monaco vẫn chưa thể trói chân ngôi sao trẻ của mình bằng một hợp đồng chuyên nghiệp. Thời gian không đứng về phía đội bóng xứ Công quốc. Một lần nữa, họ lại phải chịu sức ép cạnh tranh rất lớn từ những câu lạc bộ lớn nhất ở châu Âu. "Từ tháng 10, sau những màn trình diễn của Kylian trong màu áo đội U-19, một số câu lạc bộ đã bắt đầu tiếp cận với suy nghĩ là họ có cơ hội tốt để có được anh mà không mất một xu phí chuyển nhượng nào," một tuyển trạch viên từ một đội bóng Pháp tiết lộ. "Sự thăng tiến không ngừng của Kylian càng khiến cho tình hình trở nên phức tạp hơn với Monaco. Họ mắc kẹt và bị tấn công từ mọi hướng."

Real Madrid, Bayern Munich, Borussia Dortmund, Olympique Lyonnais và Paris Saint-Germain là những cái tên được báo chí nhắc tới nhiều kể từ cuối năm 2015. "Sau khi xem Kylian chơi bóng ở Clermont-Ferrand, tôi nhắc các sếp ở PSG hãy sẵn sàng bởi cơ hội sẽ sớm xuất hiện," Marc Westerloppe xác nhận. Gia đình của Kylian và giám đốc bóng đá của PSG ở thời điểm đó là Olivier Létang đã gặp nhau vài lần ở Paris. Ông Létang còn vạch hẳn một kế hoạch 5 năm cho Kylian. Cũng ở thời điểm đó, các câu lạc bộ Anh bắt đầu nhập cuộc. Chelsea và Manchester United công khai bày tỏ sự quan tâm. Liverpool cũng vậy. Nhưng Arsenal, đội bóng cũ của Thierry Henry, vẫn là những người tỏ ra nghiêm túc nhất. Tuyển trạch viên của Gunners không ít lần bị bắt gặp khi đang ở Công quốc. Huấn luyện viên huyền thoại của họ, Arsène Wenger, thậm chí còn sang tận vùng Paris để thuyết phục gia đình của Kylian.

Trong tình cảnh "tứ bề thọ địch" ấy, Monaco không thể ngồi yên. Một mặt, đội bóng âm thầm tìm kiếm phương án thay thế để không bị hụt hẫng trong trường hợp khả năng xấu nhất xảy ra. Mục tiêu mà họ nhắm tới là Ousmane Dembélé, người đang tỏ ra rất miễn cưỡng trong việc ký hợp đồng chuyên nghiệp với Rennes, đội bóng mà anh đã theo tập từ nhỏ. Mặt khác, ASM không dễ dàng chịu buông xuôi trong vụ Kylian. Họ tổ chức hết cuộc gặp này tới cuộc gặp khác với Wilfrid và Fayza. Giám đốc Kỹ thuật Claude Makélélé và Phó Chủ tịch Vadim Vasilyev không ngừng điều chỉnh những lời đề nghị theo hướng tăng đãi ngộ. Theo *Nice-Matin*, phí lót tay khi ký hợp đồng đã tăng từ 1 triệu euro lên thành 1,6 triệu chỉ trong vòng có vài tuần. Nhưng mối quan tâm

lớn nhất của gia đình Mbappé không phải là tiền. Họ muốn con họ nhận được sự đảm bảo về mặt thể thao, và được cam kết về thời gian ra sân tối thiểu. "Chính vì lý do đó mà dù đưa ra những đề nghị hậu hĩnh hơn hẳn, PSG và Arsenal đã không thể có được Kylian. Họ không thể đảm bảo rằng Kylian sẽ có một vị trí trong đội hình xuất phát," một phóng viên đã theo dõi rất sát những diễn biến của vụ việc đánh giá.

Có lẽ chính bàn thắng chuyên nghiệp đầu tiên mà Kylian ghi được trong trận đấu với Troyes hồi giữa tháng 2 là yếu tố quyết định khiến gió đổi chiều. Trong buổi tối hôm đó, sau một thời gian kiên nhẫn gò chàng tiền đạo triển vọng vào các buổi tập, Leonardo Jardim đã có thể chắc chắn về tiềm năng của anh và quyết định sẽ dành cho anh một vị trí ưa thích trong đội hình của ông. Nói là làm, trong trận đấu với Nantes trên sân Stade de la Beaujoire vào ngày 28/2, Jardim đã lần đầu tiên bố trí Kylian đá chính trong một trận đấu ở Ligue 1. Anh chơi lệch phải trong bộ tứ tấn công có thêm João Moutinho, Diego Carillo và Thomas Lemar. Huấn luyện viên người Bồ Đào Nha cũng cam kết với chàng "tân binh" là "hãy cho tôi hai năm trong sự nghiệp của cậu, và cậu sẽ thấy cậu có thể trở thành một cầu thủ như thế nào."

Ban lãnh đạo cũng bắt đầu đầu tư nhiều thời gian và công sức hơn vào chuyện tương lai của Kylian. Ít ngày sau đó, Giám đốc Thể thao Luis Campos đã có động thái mang tính quyết định. "Tôi nhìn thấy mẹ của Kylian trên sân tập chỉ ít giây sau khi Vadim Vasilyev đồng ý để tôi xử lý chuyện tương lai của anh ấy. Tôi nghĩ, ồ, đó chính là dấu hiệu của Chúa. Tôi đã dành 40 phút để giải thích cho cô ấy về những điều lợi và điều hại khi tới một đội bóng lớn vào giai đoạn bắt đầu sự nghiệp. Ở PSG hay Arsenal, phòng thay đồ toàn những cái tôi lớn, và sẽ chẳng ai muốn nói chuyện với Kylian. Khi thấy Kylian, họ sẽ hỏi: 'Thằng nhóc này là ai?' Bởi vậy, Kylian nên kiên nhẫn chờ đợi thêm một thời gian, cho tới ngày anh có thể đường hoàng bước vào phòng thay đồ của một đội bóng lớn và các cầu thủ sẽ phải nói rằng 'Chào Kylian. Chúng tôi rất thích anh và sẵn sàng giúp đỡ'."

Vào ngày 6/3/2016, hợp đồng chuyên nghiệp đầu tiên của Kylian Mbappé với AS Monaco chính thức được ký kết. Trong thông báo đăng trên website của câu lạc bộ sau đó, Phó Chủ tịch Vadim Vasilyev tỏ ra hào hứng: "Trong bối cảnh Kylian thu hút được sự chú ý của một số đội bóng lớn, thỏa thuận này chính là một minh chứng nữa cho sức hút của dự án mà chúng tôi đang triển khai. Ở đây, những tài năng trẻ luôn có cơ hội tỏa sáng. Thỏa thuận này cũng như một sự tôn vinh dành cho Học viện bóng đá AS Monaco.

Tôi hoàn toàn tin tưởng rằng với đủ nỗ lực, Kylian có thể trở thành một cầu thủ lớn."

Để có thể giữ chân Kylian trong 3 năm tiếp theo, Monaco đã phải đầu tư rất mạnh tay. Phí lót tay cho Kylian lên tới 3 triệu euro. Lương khởi điểm của anh sẽ là 85.000 euro, sau đó sẽ được điều chỉnh theo hướng tăng lên thành 100.000 rồi 120.000 trong hai mùa giải tiếp theo. Đó gần như là một canh bạc. Nhưng rất nhanh chóng, Kylian đã trấn an đội ngũ quản lý ở Monaco rằng canh bạc ấy đáng để chơi với những màn trình diễn chói sáng trong những tháng còn lại của mùa giải.

Chương 8
ĐỖ ĐIỂM CAO

Người quay phim của *AS Monaco TV* đang chờ để bắt được những cảm xúc đầu tiên của Kylian. Nhưng chỗ mà anh ta đang đứng không phải là trước lối đi dẫn vào phòng thay đồ của sân Stade Louis II mà là hành lang của trung tâm khảo thí quốc gia, nơi tiền đạo trẻ người Pháp vừa mới hoàn thành phần đầu tiên của kỳ thi *baccalauréat* (tốt nghiệp trung học) năm 2016. Trong trang phục thường ngày, vai đeo ba lô đen, trông viên ngọc mới của Monaco chẳng khác gì một thiếu niên bình thường. Nhưng so với những học sinh trung học 17 tuổi khác, anh rõ ràng có nhiều kinh nghiệm đứng trước ống kính máy quay hơn, nên tỏ ra rất thoải mái khi trả lời câu hỏi về môn thi mà anh vừa trải qua ba tiếng làm bài. Triết học không phải là môn quan trọng trong hệ thống các môn thuộc ban Khoa học và Công nghệ Quản lý (STMG), nhưng Kylian vẫn quyết định chọn môn này. "Tôi chọn câu hỏi thứ hai: 'Chúng ta có thể minh giải cho những đức tin của mình hay không?' Nó có liên quan tới bóng đá, mà bóng đá là thứ mà tôi nắm rõ nhất," anh vừa trả lời người phóng viên vừa cười.

"Có thể hiện thực hóa những giấc mơ của chúng ta không?" chắc chắn sẽ là một câu hỏi phù hợp hơn, sau tất cả những sự kiện đã làm thay đổi cuộc đời của cậu bé tới từ Bondy vào cuối mùa giải 2015-16.

Ba tuần trước đó, Kylian đã nhận được thứ được xem như Chén thánh đối với mọi cầu thủ ở học viện. Cùng với các cầu thủ thuộc thế hệ 1997 và 1998, anh đã giành Coupe Gambardella sau trận chung kết diễn ra trên sân Stade France ở vùng ngoại ô Saint-Denis vào ngày 21/5. Trận chung kết ấy cũng là sự kiện đánh dấu việc Kylian vươn lên một tầm cao mới.

Với vị trí của Kylian lúc đó, không có gì ngạc nhiên khi anh được miễn, không phải tham gia một số vòng đầu tiên của giải đấu dành cho độ tuổi U-19. Trong khi các bạn chiến đấu và vượt qua những Rodez, Clermont-Ferrand, Metz và Caen, anh tiếp tục tích lũy kinh nghiệm với đội Một. Vào tháng Ba, anh có lần đá chính thứ hai ở Ligue 1 trong chiến thắng 2-0 trước PSG ngay tại Parc des Princes, trước khi đánh dấu trận thứ 14 cùng bóng đá chuyên nghiệp với một pha kiến tạo trong trận đấu với Lille vào ngày 10/4.

"Anh ấy trở lại đội từ vòng bán kết, và chúng tôi biết rằng sức mạnh của đội đã tăng lên đáng kể," bạn thân của Kylian ở trung tâm huấn luyện Irwin Cardona, người có kiểu tóc vàng rất sành điệu, nhớ lại. "Dù anh ấy đã có những bước tiến rất dài, chúng tôi vẫn rất thân thiết. Chúng tôi gọi cho nhau suốt. Các cầu thủ trong đội cũng biết rằng Kylian sẽ không đổi tính, ngay cả khi anh ấy đã có được một vị thế khác sau 10 trận với đội chuyên nghiệp. Chúng tôi đều biết là anh ấy sẽ vẫn làm tất cả vì bạn bè."

***

Đúng như dự đoán, AS Monaco đã đánh bại Stade Brestois trong trận bán kết diễn ra vào ngày 23/4 ở Libourne, một thành phố nằm ở tây nam nước Pháp. Nhưng đó không phải là một chiến thắng dễ dàng. Kylian thì gặp một số vấn đề với cách di chuyển và chọn vị trí khi xin bóng trong thời gian đầu trận. Thực ra thì đó là điều bình thường, nếu biết rằng anh không có cơ hội tập buổi nào với các đồng đội từ khi trở lại. "Ngày trước trận đấu, anh ấy vẫn còn tập luyện với các cầu thủ chuyên nghiệp. Tới buổi chiều thì anh mới được thông báo là mình sẽ được sung vào biên chế của đội U-19 dự Coupe Gambardella," Fabien Pigalle, phóng viên chịu trách nhiệm đưa tin về đội U-19 trên tờ *Monaco-Matin*, nhớ lại. Sự xuất hiện của Kylian ở Libourne rõ ràng không phải là tin tốt cho đội bóng tới từ Brest. "Các cầu thủ của tôi sợ hết hồn khi nghe nhắc tới tên của Kylian, chúng tôi không hề chuẩn bị phương án riêng để đối phó với anh ta trong các buổi tập trước trận," huấn luyện viên của đối thủ Éric Assadourian thú nhận. "Vào trận, anh ta là người nổi bật nhất, và khiến chúng tôi gặp rất nhiều khó khăn. Chúng tôi biết mình đang phải đối đầu với cầu thủ lớn trong tương lai."

Ngay trước giờ nghỉ, Kylian tận dụng thành công một trong những cơ hội của mình để ghi bàn mở tỉ số với một cú sút chéo góc.

Đối tác trên hàng công của anh, Irvin Cardona, ghi thêm một bàn nữa trong hiệp 2 để đảm bảo cho AS Monaco một chỗ trong trận chung kết.

“Chúng tôi sẽ được đến Stade de France! Tôi tới từ Paris nên được chơi bóng ở đó có ý nghĩa đặc biệt với tôi. Tôi từng tới đó xem đội tuyển Pháp, và cũng từng xem nhiều trận chung kết Gambardella ở đó,” ngôi sao của thế hệ 1998 hồ hởi nói sau khi trận đấu kết thúc. “Chỉ còn một trận nữa. Trận chung kết. Và như người ta nói, trận chung kết không phải để chơi, mà là để chiến thắng!”

Một tháng sau đó, Kylian chứng minh anh không nói cho sang mồm. Anh chính là kiến trúc sư trưởng trong việc giành chức vô địch Coupe Gambardella thứ tư trong lịch sử Monaco. Trong suốt 90 phút của trận đấu với Racing Club de Lens, anh đơn giản là không thể bị ngăn chặn. “Chúng tôi đã có cơ hội được xem rất nhiều tài năng chơi bóng trong một trận chung kết Gambardella... Nhưng ngay cả Benzema và Ben Arfa cũng chưa bao giờ có thể tỏ ra quá vượt trội so với những cầu thủ còn lại theo cách mà Kylian đã làm,” một thành viên của Liên đoàn bóng đá Pháp cho biết. “Sự kỳ vọng dành cho các cầu thủ trẻ xuất sắc trong những trận chung kết luôn là rất cao. Nên thường thì những cầu thủ ấy sẽ bị ngợp và không thể hiện được hết khả năng của mình. Nhưng với Mbappé lại khác. Cậu ta thực sự như đến từ một hành tinh khác!”

Trước khi trận đấu diễn ra, Kylian đồng ý trả lời phỏng vấn của phóng viên kỳ cựu Daniel Auclair, người có trách nhiệm tìm hiểu cảm xúc của cầu thủ hai đội trước khi họ bước ra mặt cỏ của Stade de France. Những màn hỏi đáp này được phát trực tiếp trên truyền hình. Kylian xuất hiện với vẻ thoải mái và đầy tự tin. “Một sự cố hiếm gặp trên truyền hình đã xảy ra,” Damien Chedeville, người điều hành blog *Fast Foot*, vừa nói vừa cười. “Vị phóng viên già của *France Télévision*đã khiến mọi việc rối tinh lên khi nhầm Kylian với đội trưởng của Racing Club de Lens, Taylor Moore. Một tình huống tương tự như thế có thể khiến nhiều cầu thủ trẻ bị mất tinh thần. Nhưng Kylian thì vẫn như không. Anh nhẹ nhàng đính chính lại thông tin với người phóng viên già, trước khi đưa ra một câu trả lời rõ ràng và chính xác. Tình huống đó ít nhiều cho thấy bản lĩnh của Kylian, và cả sự thông minh của anh. Kylian đã quá ‘cứng’ so với tuổi.”

Trên sân, Kylian cũng thể hiện anh không còn là một cầu thủ thuộc đội trẻ nữa. Trong sắc áo đỏ-trắng quen thuộc của AS Monaco, anh tỏ ra rất thoải mái. Đội bóng tới từ Lens không cách gì có thể ngăn anh được. Phút 29, tận dụng tình huống người theo

kèm bị trượt chân, Kylian xộc thẳng từ cánh trái vào trung lộ, quan sát một nhịp rồi tung ra một đường chuyền sắc như dao cạo cắt vào giữa hai trung vệ của đối phương cho bạn thân Irvin Cardona, người kết thúc pha bóng với một cú xỉa bóng bằng chân trái xuất sắc. Bàn mở tỉ số không chỉ cho thấy tài năng mà còn cả sự ăn ý giữa hai tiền đạo của Monaco. "Đúng là với Kylian, mọi thứ thường trở nên dễ dàng hơn rất nhiều," Cardona, người được Monaco cho đội bóng hạng nhất Bỉ Cercle Brugge mượn trong mùa giải 2017-18, thừa nhận. "Tôi không biết là liệu tôi còn cơ hội chơi bóng với anh ấy một lần nữa hay không. Nhưng anh ấy có lẽ là người mà tôi hiểu và hiểu tôi nhất trên sân."

Sang hiệp 2, Irvin Cardona sẽ có vinh dự được "ngồi ở hàng ghế đầu" trong show diễn riêng của người đồng đội mang áo số 10. Phút 47, Kylian kết thúc gọn ghẽ bằng chân phải một pha phối hợp tam giác đẹp mắt giữa anh với Cardona và Guévin Tormin. Tới phút 92 thì Kylian chẳng cần ai hỗ trợ mà một mình vượt qua bốn cầu thủ của Lens, những người đã tỏ vẻ buông xuôi, trước khi tung ra một cú sút căng đưa bóng dội cột vào lưới. Đó là bàn thắng thứ ba và cũng là cuối cùng của trận đấu. Lần đầu tiên trong sự nghiệp, Kylian ghi được một cú đúp trên sân Stade de France.

Kylian không giấu được cảm giác hạnh phúc sau khi nâng cúp và nhận huy chương: "Không thể nào so sánh cảm xúc của tôi lúc này với lúc tôi ghi bàn thắng đầu tiên ở Ligue 1 được. Cả hai đều rất tuyệt. Nhưng lần đó chẳng có cái cúp nào. Lần này thì có."

Đêm hôm đó, cả đội ăn mừng tưng bừng ở Paris. "Kylian đã xác lập được một vị thế riêng trong lứa cầu thủ cùng thế hệ," một thành viên của đội bóng chia sẻ. "Người ta không đối xử với cậu ta như với một hoàng tử, nhưng cậu ta đúng là được hưởng một số đặc quyền. Theo kế hoạch thì đội bóng sẽ tổ chức ăn mừng trong một nhà hàng đồng thời là hộp đêm. Nhưng Kylian không đến nhà hàng ngay mà về nhà với bố mẹ trước. Khi cậu ta xuất hiện thì không khí lập tức khác hẳn. Phần lớn các cầu thủ chưa được ra ngoài nhiều nên đều tỏ ra ngượng ngùng, bối rối. Nhưng Kylian thì khác. Cậu ta đặc biệt tự tin. Nhất là ở khoản bắt chuyện với các cô gái. Cũng giống như ở trên sân thôi. Cậu ta tạo cho người khác cảm giác mình là người rất tự tin và luôn cảm thấy thoải mái một cách tự nhiên trong mọi chuyện."

Với phần lớn các thành viên của thế hệ được xem là thế hệ vàng của AS Monaco này, thì đêm đó chính là đêm mà họ chạm tới đỉnh cao, nghĩa là sau đó, tất cả xứng đáng với một kỳ nghỉ thú vị. Tất cả, trừ Kylian, người không bao giờ làm điều mà những người

khác đều làm.

***

Không phải tất cả đều là màu hồng. Nửa sau kỳ diệu của mùa giải 2015-16 còn được đánh dấu bằng một sự hiểu lầm với Liên đoàn bóng đá Pháp, thực ra đã bắt đầu từ gần ba năm trước đó. Kylian không ra sân trận nào trong màu áo đội U-16 Pháp trong năm 2013, chỉ chơi hai trận cho đội U-17 trong tháng 9/2014 với cùng đối thủ Ukraine, và sau đó không có thêm trận nào cho tới tận tháng 1/2016, khi anh được triệu tập chuẩn bị cho giải Copa del Atlántico ở Tây Ban Nha. Giải đó, rất tiếc anh lại không thể góp mặt vì một chấn thương hiếm gặp (xoắn thừng tinh hoàn). Làm thế nào mà huấn luyện viên đội trẻ Jean-Claude Giuntini lại có thể bỏ quên cầu thủ xuất sắc nhất trong thế hệ của anh ta được nhỉ? Ông Giuntini từ chối đi vào chi tiết, nhưng nhiều người cho rằng họ biết lý do thực sự: "Giuntini cảm thấy không ưa nổi tính cách của Kylian. Thực ra thì ông không phải là người đầu tiên. Jean-Claude Lafargue ở INF Clairefontaine và sau đó là Bruno Irlès ở Monaco đều diễn giải sự tự tin và phong cách tự nhiên của anh là những biểu hiện của thói tự cao. Nhưng dù có phải là biểu hiện của tự cao hay không, thì sự tự tin như Kylian đã thể hiện là điều mà mọi cầu thủ cần phải có để có thể vươn tới trình độ cao nhất. Cứ nhìn Zlatan Ibrahimovic´ và Cristiano Ronaldo mà xem!"

"Trong thời gian còn huấn luyện Kylian, vào năm 2013, tôi từng có một cuộc trao đổi bằng điện thoại với Giuntini để nắm tình hình về các cầu thủ của mình ở đợt tập huấn trước khi chốt danh sách đội U-16 Pháp. Rõ ràng là Kylian đã thể hiện chưa đủ ấn tượng để có thể được gọi lại," Bruno Irlès xác nhận. "Anh cũng phải đặt câu chuyện trong bối cảnh bóng đá Pháp vẫn đang trong giai đoạn chịu sang chấn sau thảm họa World Cup 2010 ở Nam Phi. Khi vụ scandal trên đồi Knysna xảy ra, các huấn luyện viên bắt đầu tự đặt ra cho mình các câu hỏi, và rồi quyết định tài năng không phải là tất cả. Cần phải xem xét cả thái độ của các cầu thủ, và khả năng hòa hợp của họ trong đội bóng nữa."

Kết quả là Kylian không có cơ hội dự vòng chung kết U-17 châu Âu được tổ chức vào năm 2015 ở Bulgaria, giải đấu mà U-17 Pháp đã đăng quang sau chiến thắng 4-1 trong trận chung kết với đội tuyển U-17 Đức. Không có Kylian, Odsonne Édouard là tiền đạo chủ lực của Pháp ở giải đấu đó. Cầu thủ thuộc biên chế Paris Saint-Germain đã ghi được 8 bàn tại giải, trong đó có một hat-trick ở trận chung kết. "Nếu có anh ấy thì đội còn mạnh nữa. Chúng tôi có một số cầu thủ giỏi ở vị trí tiền đạo, nhưng vẫn thấy ngạc nhiên

khi anh ấy không được chọn," đội trưởng của thế hệ 1998, Timothé Cognat thừa nhận. "Nhưng chúng tôi còn ngạc nhiên hơn khi biết rằng anh ấy được chơi vượt tuổi, cho đội U-19 Pháp."

Là kẻ không được chào đón ở thế hệ 1998 do huấn luyện viên Jean-Claude Giuntini dẫn dắt, Kylian rốt cuộc lại tìm thấy cơ hội thể hiện mình ở sân chơi quốc tế với những người đàn anh thuộc lứa 1997. Trong nỗ lực tìm người thay thế cho Ousmane Dembélé, huấn luyện viên đội tuyển U-19 Pháp, Ludovic Batelli, quyết định bỏ qua mọi lời ong tiếng ve và vào tháng 3/2016, triệu tập Kylian cho trận đấu cuối cùng của vòng loại U-19 châu Âu. Hóa ra đó là một ý tưởng tuyệt vời. Kylian nhanh chóng giành được tình cảm của những đồng đội lớn tuổi hơn trong đội, và trên sân, anh cũng nhanh chóng trở thành một nhân tố không thể thay thế. Sau lần đá chính đầu tiên, trong trận đấu với Montenegro vào ngày 24/3, Kylian bắt đầu ghi dấu ấn. Anh là sự khác biệt trong cả hai trận vòng loại cuối cùng: mở tỉ số từ một quả phạt góc trong chiến thắng đậm đà 4-0 trước Đan Mạch vào ngày 26/3, trước khi ghi bàn thắng duy nhất trong trận đấu với Serbia ba ngày sau đó. Đó là chiến thắng quyết định tấm vé dự vòng chung kết của đội U-19 Pháp. "Trẻ hơn gần 2 tuổi so với các cầu thủ còn lại, nhưng Kylian đã thể hiện một phong thái chững chạc đáng ngạc nhiên," huấn luyện viên Ludovic Batelli nhớ lại. "Cậu ấy hòa nhập rất nhanh, không phải với tư cách cầu thủ trẻ nhất trong đội, mà với tư cách một cầu thủ lớn, một thành viên tuyệt vời của phòng thay đồ."

Đội trưởng của thế hệ 1997, Lucas Tousart, hoàn toàn đồng tình với những nhận định của ông thầy: "Dù vẫn còn ít tuổi, nhưng cậu ấy bắt nhịp rất nhanh. Quá trình hòa nhập của cậu ấy diễn ra gần như ngay tức thì, và chúng tôi sớm nhận ra rằng cậu ấy có thể làm được rất nhiều điều trong những trận đấu sắp tới." Không chỉ là "những trận đấu sắp tới", Kylian còn mang tới rất nhiều niềm vui cho những đàn anh trong đội nói riêng và những người Pháp nói chung trong suốt thời gian diễn ra vòng chung kết U-19 châu Âu, được tổ chức ở Đức từ 12 đến 24/7. "Chúng tôi đã được chứng kiến không ít điều khó tin từ đôi chân của anh ấy. Như khi anh ấy loại bỏ đối thủ chỉ bằng một cái lắc người đơn giản. Hay khi anh ấy ngả người móc bóng sau một cú gẩy chân điệu nghệ. Kylian đã thể hiện một phong độ cực kỳ ấn tượng xuyên suốt cả giải đấu," phóng viên Damien Chedeville nhớ lại. "Anh ấy là nhân tố quyết định trong các trận đấu ở vòng bảng, với một bàn thắng khó tin trong trận đấu với Croatia và hai bàn quan trọng khác trong chiến thắng 5-1 trước Hà Lan." Kylian tiếp tục mang theo phong độ ấn tượng của mình vào trận bán kết với Bồ Đào Nha diễn ra ở Mannheim vào ngày 21/7. Sau một pha dốc bóng mạnh mẽ bên

cánh trái của Kylian, Ludovic Blas được đặt trước một cơ hội không thể bỏ lỡ để ghi bàn gỡ hòa cho Pháp. (Trước đó, Pacheco đã mở tỉ số cho Bồ Đào Nha từ rất sớm). Trong hiệp 2, Kylian tự mình ghi thêm 2 bàn, vào các phút 67 và 75, để ấn định chiến thắng 3-1 cho "Bleuets". "Đó là trận đấu mà một lần nữa Kylian cho những kẻ vẫn còn đang nghi ngờ anh thấy tiềm năng phát triển của anh là không có giới hạn," phóng viên Fabien Pigalle của tờ *Monaco-Matin* nhận xét. Vào ngày 24/7, Pháp đăng quang chức vô địch U-19 châu Âu sau khi vùi dập Italia 4-0 trong trận chung kết. Những người ghi bàn cho Pháp là Issa Diop, Lucas Tousart, Ludovic Blas và Jean-Kévin Augustin. Augustin cũng chính là chủ nhân của danh hiệu Chiếc giày vàng.

Việc không có tên trên bảng điện tử ở trận chung kết không hề làm cho mùa giải 2015-16 của Kylian bớt lung linh. Anh đã có đủ những gì cần có. Những kỷ lục mới. Bản hợp đồng chuyên nghiệp đầu tiên. Chức vô địch Coupe Gambardella và U-19 châu Âu. Dường như tất cả những gì anh chạm vào đều biến thành vàng! Đúng hơn là gần như tất cả... Kylian đã phải chờ tới tháng 9 mới vượt qua được kỳ thi tốt nghiệp STMG sau khi thiếu 19 điểm so với điểm chuẩn ở lần thi đầu tiên. Một bằng chứng cho thấy ngay cả Kylian cũng không thể "một phát ăn ngay"!

Chương 9
TUYÊN BỐ

Kylian Mbappé, 25/4/2016: "Tôi rất hạnh phúc ở Monaco. Tôi đang học hỏi được rất nhiều từ huấn luyện viên của tôi, ông Jardim. Xung quanh tôi là những cầu thủ tuyệt vời lúc nào cũng sẵn lòng hỗ trợ, dẫn dắt và giúp tôi phát triển. Với những cầu thủ trẻ như tôi, Monaco cũng giống như Thiên đường vậy."

Wilfrid Mbappé, 13/10/2016: "Chúng tôi không muốn tỏ ra ngạo mạn, nhưng thực sự chúng tôi không thể nào hiểu được cách mà câu lạc bộ đang đối xử với Kylian, sau khi ban lãnh đạo đã hứa hẹn rằng thằng bé sẽ có cơ hội ra sân khi câu lạc bộ áp dụng chính sách xoay vòng cầu thủ. Nếu không vì những lời hứa đó, thằng bé đã không tiếp tục ở lại. Dù Kylian đã có một kỳ EURO (U-19) tuyệt vời, chúng tôi không ngu ngốc tới mức mong đợi thằng bé sẽ được ra sân thường xuyên trong đội hình xuất phát. Nhưng không có nghĩa là thằng bé chỉ là lựa chọn thứ sáu trong số các tiền đạo. Nếu chuyện cứ tiếp diễn thế này, chúng tôi có thể cân nhắc việc tìm tới một đội bóng lớn, rất lớn."

***

Điều gì đã xảy ra mà khiến gia đình Mbappé thay đổi thái độ một cách cực đoan tới vậy chỉ trong vòng có sáu tháng? Khiến Wilfrid quyết định phải công khai đặt câu hỏi về cách đội bóng sử dụng con trai ông ở giai đoạn khởi đầu của mùa giải 2016-17? Cũng có thể, chuyện chỉ đơn giản là những ngọn gió trên các bờ biển của Địa Trung Hải đã bắt đầu đổi chiều...

Cuộc phiêu lưu với đội tuyển U-19 Pháp đã khiến kỳ nghỉ hè của Kylian bị cắt ngắn. Nhưng tới cuối tháng 7/2016, điều duy nhất mà Kylian nghĩ tới là trở lại tập luyện càng sớm càng tốt với đội

chuyên nghiệp. AS Monaco buộc phải chơi hai trận vòng loại từ giữa mùa hè để nuôi cơ hội góp mặt ở vòng bảng Champions League mùa giải mới. “Sau chiến thắng trước Italia, ai cũng khuyên Kylian ra ngoài ăn mừng với các đồng đội, nhưng anh ấy chỉ có một ý định duy nhất là trở lại khách sạn nghỉ ngơi để có thể nhanh chóng lao vào chuẩn bị cho mùa giải mới,” một thành viên của đội tuyển U-19 Pháp cho biết.

AS Monaco thậm chí đã phải “hạ nhiệt” cho Kylian khi gần như ép anh phải đi nghỉ một tuần sau trận chung kết EURO với Italia.

Cuối cùng thì Kylian chỉ trở lại tập luyện từ 30/7, sau khi để lỡ cả hai trận đấu với Fenerbahçe ở vòng loại Champions League (Monaco đã vượt qua đội bóng Thổ Nhĩ Kỳ để có mặt ở vòng play-off). Nhưng khi mùa giải mới của Ligue 1 khởi tranh, Kylian có cơ hội đá chính ngay trong trận ra quân của Monaco, gặp En Avant de Guingamp trên sân nhà Stade Louis II vào ngày thứ Sáu, 12/8. Anh đã gặp may. Cả ba tiền đạo chủ lực của Monaco là Falcao, cầu thủ người Brazil Vágner Love và chân sút người Pháp Valère Germain đều không thể góp mặt, nên huấn luyện viên phải bố trí Kylian đá cặp với tiền đạo người Argentina, Diego Carillo trên hàng công. Buổi tối mùa hè hôm đó hứa hẹn sẽ là một buổi tối tuyệt vời với Kylian, người sẽ lần đầu tiên mang chiếc áo số 29 mà anh chọn để đánh dấu ngày sinh của cậu em trai Ethan (29/12/2006). Nhưng hóa ra lại chỉ toàn ác mộng!

Ngay trong hiệp 1, Guingamp đã hai lần trừng phạt những sai lầm của hàng thủ Monaco. Trên hàng công, Kylian không thể hiện được nhiều. Anh không bao giờ chịu bỏ cuộc, luôn nỗ lực tới cùng trong mọi pha bóng. Nhưng chính việc cố gắng quá sức đã làm hại anh. Phút 40, pha không chiến giữa anh với hậu vệ Christophe Kerbrat bị biến thành một cuộc “đọ đầu”. Kylian bất tỉnh, ngoài ra còn chịu một chấn thương hàm. Anh lập tức được thay ra (người vào sân là Bernando Silva) và đưa thẳng tới bệnh viện. Vào cuối ngày thì có kết quả khám nghiệm: Kylian bị chấn động não. Anh cần được theo dõi thêm trong từ ba tuần tới một tháng, và phải nghỉ ngơi hoàn toàn trong thời gian đó.

“Đó là một cú sốc với anh ấy,” một người họ hàng cho biết. “Kylian đã rất hi vọng sẽ giữ được cái đà tích cực trong mùa hè. Rồi đột nhiên anh ấy thấy mình gần như phải bất động trong một thời gian dài. Ai cũng biết Kylian yêu bóng đá và đam mê tranh đấu thế nào, nên những tuần sau đó với anh ấy là quãng thời gian thực sự khó khăn và rất khó vượt qua.”

Càng khó khăn hơn khi sự vắng mặt của anh chẳng mảy may có tác động gì tới phong độ của Monaco. Sau khi ngược dòng để có được một trận hòa 2-2 trước Guingamp, đội bóng xứ Công quốc đã chơi tưng bừng trong ba trận đấu tiếp theo. Họ thắng 1-0 trên sân của Nantes, tiếp theo là chiến thắng ấn tượng 4-1 trên sân của Lille, và sau đó là chiến thắng quan trọng 1-0 trước Paris Saint-Germain, ứng cử viên nặng ký cho chức vô địch với mũi đinh ba đáng sợ Di María, Cavani và Lucas trên hàng công. Ở Champions League, đội bóng xếp thứ ba Ligue 1 mùa trước cũng chơi tốt khi giành chiến thắng kép trước đối thủ Tây Ban Nha Villarreal để ghi tên mình vào vòng bảng.

Kylian cuối cùng cũng có thể tái xuất vào ngày 10/9, trong một trận đấu ở giải CFA với đội dự bị. Đó là một phần trong quy trình chuẩn với một cầu thủ trẻ vừa trở lại sau gần một tháng không chơi bóng. Trận đấu ấy mang tới cho Kylian cơ hội được gặp lại các đồng đội cũ trong đội hình vô địch Cúp Gambardella. Đội của Kylian giành chiến thắng dễ dàng 5-1 trước ES Paulhan-Pézenas, với một bàn thắng được ghi sau pha kiến tạo bằng gót của anh. Kylian chỉ có mặt trên sân trong hơn một giờ đồng hồ. Hẳn là anh đã nghĩ rằng sau đây, anh sẽ có cơ hội trở lại với đội Một để chuẩn bị cho trận đấu đầu tiên của AS Monaco ở vòng bảng Champions League với Tottenham.

“Đó là một suy nghĩ hoàn toàn hợp logic: sau một bài test tốt với đội dự bị thì đích đến tiếp theo sẽ là đội Một. Tuy nhiên, ba ngày sau, Kylian đã bị vỡ mộng,” một phóng viên nói. Theo lệ, danh sách đăng ký sẽ được công bố vào cuối buổi tập cuối cùng ở La Turbie. Leonardo Jardim đã triệu tập một danh sách mở rộng có tới 21 người cho trận đấu rất được chờ đợi ở White Hart Lane. Nhưng, trong sự ngạc nhiên của những người thân của Kylian, tên anh không xuất hiện. Hàng công của Monaco gồm Radamel Falcao, Guido Carillo và hai cầu thủ trẻ người Pháp, Valère Germain và Corentin Jean.

“Anh ấy phản ứng rất tệ,” một người bạn của gia đình tiết lộ. “Kylian cực kỳ thất vọng khi không được tới London để chơi trận đấu đầu tiên ở Champions League.” “Thất vọng” là còn nói giảm nói tránh... Theo một số nguồn tin, Kylian đã bật khóc ngay khi được thông báo anh không có tên trong danh sách đăng ký, và thậm chí còn biến mất trong vài giờ. Sự thật quá khó nuốt trôi, nhất là khi cảm giác thất vọng hòa chung với tâm trạng hoang mang, không biết điều gì đang xảy ra. Làm thế nào mà huấn luyện viên lại có thể bỏ qua anh để chọn Corentin Jean, người mùa trước còn bị cho Troyes mượn và gần như chưa được ra sân kể từ đầu

mùa? "Đúng là khi nhìn lại, ta sẽ thấy quyết định của Jardim là rất đáng ngạc nhiên," một cổ động viên của đội bóng nói. "Chúng ta phải đặt câu hỏi về mục đích của Jardim. Có phải đó chỉ là một quyết định thuần thể thao nhằm bảo vệ một cầu thủ vừa trở lại sau chấn thương? Hay là cách để vị huấn luyện viên người Bồ Đào Nha lập lại trật tự, sau khi đã để cho gia đình Kylian dẫn dắt cuộc chơi trong thời gian các cuộc đàm phán hợp đồng chuyên nghiệp đầu tiên của anh diễn ra ở mùa trước? Chỉ Jardim mới biết câu trả lời chính xác. Nhưng có điều chắc chắn là ông từng làm điều tương tự rồi. Hai năm trước, ông cũng đã hành động rất 'phũ' với Anthony Martial khi rút anh khỏi sân chỉ vài phút sau khi tung anh vào trong trận đấu ở Nantes."

Dù nguyên nhân có là gì thì tình thế của Kylian cũng chẳng cải thiện là mấy trong những tuần tiếp theo. Anh được đưa trở lại danh sách đăng ký trong các trận đấu với Rennes, Nice và Angers ở Ligue 1, nhưng không được ra sân một phút nào. Hết trận này tới trận khác, cậu bé tới từ Bondy cứ ngồi lặng lẽ trên băng ghế dự bị, chờ đợi một tín hiệu không bao giờ xuất hiện từ vị huấn luyện viên. Nhưng tới ngày 27/9 thì trên bức tranh mùa giải ảm đạm của anh cũng lóe lên một tia sáng. Anh rốt cuộc cũng được ra sân trở lại, trong trận đấu thứ hai thuộc vòng bảng Champions League. Và sau 13 phút trước Bayer Leverkusen là 8 phút trên sân của FC Metz trong trận đấu thuộc khuôn khổ Ligue 1 diễn ra 4 ngày sau đó. Kylian không có đủ thời gian để đặt dấu ấn trong trận đấu với những người Đức, song anh đã kịp có một pha kiến tạo cho Gabriel Boschilia trong mấy phút ít ỏi của trận đấu với Metz.

21 phút trong tháng 9 cộng thêm 41 phút trong tháng 8. Ngay cả khi đã trừ đi giai đoạn Kylian phải dưỡng thương, thì thời gian anh có mặt trên sân trong hai tháng đầu của mùa giải vẫn là quá ít. Tình trạng đó đã kéo dài quá sức chịu đựng của gia đình Mbappé. Họ đã tận dụng quãng nghỉ đội tuyển quốc gia để truyền đi thông điệp của mình. Vào ngày 13/10/2016, Wilfrid có một bài trả lời phỏng vấn cho tờ *L'Equipe.* Trong đó, ông bày tỏ sự không hài lòng khi con trai ông không có đủ thời gian chơi bóng và dọa sẽ chuyển anh tới một đội khác. "Tình trạng hiện nay khiến Kylian không vui và các anh có thể thấy rõ điều đó trên mặt thằng bé," Wilfrid nói. "Kylian vẫn tiếp tục nỗ lực, thằng bé rất tham vọng. Nhưng hãy đánh giá nó như những gì nó vốn là: Nó muốn được cạnh tranh. Một vài người nói rằng thằng bé mới 17 tuổi, rằng nó cần phải biết kiên nhẫn. Nhưng vấn đề ở đây là chúng tôi không hề thiếu kiên nhẫn; chính đội bóng đã hứa rằng nó sẽ được tạo cơ hội ra sân. Ở tuổi này, Kylian cần được chơi bóng thường xuyên. Thế nên, chúng tôi sẽ phải xem xét thấu đáo mọi khả năng

trong kỳ chuyển nhượng mùa đông sắp tới."

Một lần nữa, gia đình Mbappé lại ở vào thế đối đầu với các lãnh đạo của AS Monaco. Họ quyết tâm đòi quyền lợi cho Kylian và buộc đội bóng phải tôn trọng những cam kết của họ. "Việc bố của Kylian lên tiếng là điều không có gì đáng ngạc nhiên," người phóng viên của chúng tôi nói tiếp. "Gia đình Mbappé luôn sẵn sàng đấu tranh cho những quyền lợi của mình và chưa bao giờ lưỡng lự khi thấy cần phải nói ra điều gì đó để bảo vệ Kylian. Tuyên bố của Wilfrid tất nhiên không được chào đón ở đội bóng. Các quan chức trong đội đương nhiên không thích việc bầu đoàn của một cầu thủ nào đó gây ồn ào. Các cầu thủ lớn tuổi hơn thì thường không có cái nhìn thiện cảm với bố của một cầu thủ trẻ thích nói gì về huấn luyện viên thì nói. Nhưng không ai phản ứng bởi họ biết quá rõ tài năng của Kylian, cũng như thực tế là chính anh đã tự mình kiếm được một chỗ trong đội hình xuất phát chứ chẳng nhờ bất kỳ ai hay cái gì."

Hơn nữa, nếu Monaco không nhanh chóng thể hiện niềm tin của họ với ngôi sao đang lên, sẽ có nhiều đội bóng khác ở châu Âu sẵn sàng mở toang cửa để đón anh về. Barcelona đã hỏi xin thông tin từ tháng 8, còn Manchester City thì thậm chí đã đưa ra một lời đề nghị trị giá tới 40 triệu euro cho nhà vô địch U-19 châu Âu. Pep Guardiola đã thử vận may của mình, nhưng Monaco đã không để bị mềm lòng trước sức cám dỗ từ món hời quá lớn. Tới tháng 10/2016, đội bóng Đức Leipzig cũng thừa nước đục thả câu khi cố gắng lôi kéo Kylian bằng cách tận dụng mối quan hệ của giám đốc bóng đá của họ, Ralf Rangnick, với gia đình Mbappé. "Tôi đã tạo được một mối quan hệ rất gần gũi với bố của anh ấy. Chúng tôi tin tưởng lẫn nhau, và tìm thấy sự đồng điệu trong rất nhiều vấn đề. Thời điểm đó, Wilfrid nói với tôi rằng nếu tôi có thể đảm bảo là sẽ trở thành huấn luyện viên tiếp theo của Leipzig thì anh ấy sẽ gửi gắm con trai cho tôi, bởi vì anh ấy rất tin tưởng tôi," vị huấn luyện viên người Đức sau này kể lại.

Nhưng cuối cùng thì cả Leipzig, Barça lẫn Man City đều không thể lôi kéo được niềm hi vọng mới của bóng đá Pháp khỏi Monaco. 24 giờ sau khi bài phỏng vấn xuất hiện trên *L'Equipe*, Kylian trở lại với nhịp điệu buồn bã của giai đoạn đầu mùa. Anh được huấn luyện viên Jardim triệu tập vào danh sách đăng ký của Monaco trong chuyến làm khách tới Toulouse ở vòng 9 Ligue 1, nhưng chẳng thể làm gì ngoài việc chứng kiến thất bại 1-3 của đội nhà từ băng ghế dự bị. Falcao vắng mặt, song huấn luyện viên người Bồ Đào Nha lại ưu tiên cặp Carillo - Germain hơn. Kylian thậm chí còn không được gọi ra khởi động ở cuối trận. Có vẻ như đó là một

đòn trừng phạt. Và người ta càng có lý do để tin vào điều đó khi Kylian được yêu cầu xuống tăng cường cho đội dự bị trong chuyến làm khách ở Ponte trong khuôn khổ giải CFA vào ngày tiếp theo. Chẳng ai xem đó là một món quà. Nhưng Kylian vẫn xem đó là cơ hội để đưa ra tuyên bố của riêng mình. Thay vì lên báo phát biểu như bố, anh "nói" trên sân, bằng cách ghi 2 bàn trong chiến thắng 3-1 của đội nhà. Một tuyên bố đầy sức nặng!

Chương 10
LOUIS II, 21/10/2016

Bức ảnh đã nói lên tất cả. Kylian, trong chiếc áo đỏ-trắng ngắn tay, giơ cả hai tay lên cao, hai ngón trỏ chỉ lên trời. Đầu anh được cạo nhẵn thín, cặp mắt đen dán chặt lên các khán đài. Sự thoải mái thể hiện rõ trên gương mặt. Cậu bé tới từ Bondy đã không còn phải cảm thấy có lỗi vì sự tồn tại của mình nữa. Cũng có thể anh đã kịp nhận ra rằng ngày hôm đó, thứ Sáu, 21/10/2016, là ngày mà sự nghiệp non trẻ của anh chính thức chuyển sang một chương mới. Chỉ trong có 90 phút, anh đã cho tất cả thấy tiềm năng của anh dồi dào đến thế nào. Những điều mà anh có thể làm được dường như là vô tận...

"Kylian sở hữu một năng lực khác thường liên quan tới việc xuất hiện những lúc cần phải làm điều đó nhất," Fanfan Suner, huấn luyện viên cũ của anh ở Bondy, giải thích. "Ngay từ khi còn là một cậu bé, anh ấy đã luôn biết cách nổi lên ở đúng thời điểm, và điều đó không thay đổi từ khi anh ấy chuyển sang chơi bóng chuyên nghiệp." Kylian đang rất cần một lần xuất hiện đúng lúc đúng chỗ như thế nữa. Từ sau khi bố anh có những tuyên bố gay gắt trên báo, Kylian luôn bị soi rất kỹ. Nên khi được thông báo là anh sẽ có lần thứ hai đá chính ở Ligue 1, chỉ vài giờ trước trận đấu thuộc vòng 10 với Montpellier, Kylian hoàn toàn ý thức được rằng đấy là cơ hội mà anh không được phép bỏ lỡ.

"Leonardo Jardim nghĩ rằng đã tới lúc trao cho Kylian thêm một cơ hội," một thành viên giấu tên của AS Monaco cho biết. "Huấn luyện viên rất hài lòng với thái độ mà Kylian đã thể hiện trong trận đấu với đội dự bị ở tuần trước đó. Lịch thi đấu thì đang trở nên dày đặc hơn. Ba ngày trước, Monaco vừa phải trải qua một trận đấu đầy khó khăn trên sân của CSKA Moscow ở Champions

League (hòa 1-1). Jardim biết rằng ông phải tìm kiếm những giải pháp thay thế cho hàng công. Trận đấu với Montpellier là cơ hội để Jardim đánh giá xem liệu Kylian đã sẵn sàng hay chưa."

Rồi thời khắc được chờ đợi cũng tới. Cầu thủ mang áo số 29, người vẫn chưa được 18 tuổi, đường hoàng bước lên mặt cỏ của sân Stade Louis II trong vai trò đối tác của đội trưởng người Colombia, Radamel Falcao, trên hàng công. "Chúng tôi khá căng thẳng," Yannick, một cổ động viên có mối quan hệ gần gũi với nhóm cổ động viên độc lập Ultras Monaco 94, nhớ lại. "Chúng tôi đã được nghe khá nhiều về anh ấy. Xét những gì mà anh ấy đã làm được trong giai đoạn cuối mùa giải trước, chúng tôi không hiểu tại sao anh ấy lại không được trao cơ hội thường xuyên hơn. Bởi thế, khi biết rằng Kylian sẽ đá chính, chúng tôi tất nhiên rất phấn khích. Tôi dõi theo nhất cử nhất động của anh ấy trong suốt cả trận đấu, và đã không phải thất vọng."

Kylian là người khởi xướng cho cuộc lội ngược dòng của Monaco. Phút 11, sau khi Montpellier đã ghi bàn mở tỉ số, Kylian thực hiện một pha dốc bóng mạnh mẽ bên cánh trái. Pha solo ấy kết thúc với một quả tạt vào góc gần hướng tới cái đầu của Bernardo Silva, nhưng rất tiếc là cầu thủ người Bồ Đào Nha lại đưa bóng đi sượt cột. Nỗ lực của Kylian đã không được tưởng thưởng. Nhưng pha bóng đó chính là nguồn cảm hứng để các cầu thủ Monaco tìm lại sự tự tin, và cũng là dấu hiệu báo trước những gì sắp sửa xảy ra. Phút 20, Kylian lại lên tiếng, nhưng lần này cú volley của anh đã bị chặn lại ngay trước vạch vôi. Tới phút 35, một lần nữa anh tiếp tục bị cản lại. Nhưng lần này, người theo kèm anh đã làm điều đó một cách trái luật, trong vòng cấm của Montpellier. Penalty! Từ chấm 11m, Radamel Falcao đánh lừa thủ môn của đội khách để ghi bàn gỡ hòa 1-1 cho đội nhà.

Bữa tiệc giờ mới bắt đầu. Chỉ bốn phút sau giờ nghỉ, tuyển thủ U-19 Pháp thực hiện một cú bứt tốc rất nhanh hướng về cột xa, vượt qua người theo kèm và ghi bàn từ một pha đánh đầu không thể cản phá. "Tôi đã phải mất nhiều công sức để thuyết phục anh ấy rằng đôi lúc cũng phải dùng đầu. Đánh đầu là điểm yếu của Kylian, và tôi thường trêu chọc anh ấy vì điều đó. Quyết định đánh đầu trong trận đấu với Montpellier là hoàn toàn hợp lý. Đó là dấu hiệu của một cầu thủ lớn," huấn luyện viên của Kylian ở học viện, Frédéric Barilaro, về sau tiết lộ. Trong nửa giờ còn lại của trận đấu, Kylian đóng vai kiến trúc sư trong hai bàn thắng khác của Monaco. Phút 42, anh tung ra một quả tạt không tì vết để Valère Germain nâng tỉ số lên 4-2. Chỉ 2 phút sau là một pha kiến tạo khác từ bên cánh trái, lần này là cho Thomas Lemar. "Đương

nhiên Kylian là chủ đề chính trong những câu chuyện trên khán đài sau trận. Anh ấy đã trực tiếp góp công trong bốn bàn thắng của đội cơ mà. Nói đúng ra thì màn trình diễn cá nhân của anh ấy đã che mờ thực tế là chiến thắng 6-2 trước Montpellier là một thành quả hết sức ấn tượng của đội bóng," Yannick, cổ động viên trung thành của Monaco, nhắc lại với giọng điệu đầy phấn khích.

Trong các hành lang của sân Louis II, mỗi phóng viên đều đang ra sức giải mã màn trình diễn của Kylian. Một số người thích cách anh xử lý trái bóng; số khác thì lại đánh giá cao những đóng góp của anh vào lối chơi tập thể. Leonardo Jardim đương nhiên cũng được yêu cầu bình luận về trận đấu của chàng tiền đạo trẻ. "Mbappé?", ông hỏi lại. "Đấy là một cầu thủ trẻ chất lượng. Tôi rất hài lòng về cậu ấy. Montpellier là đối thủ lý tưởng cho Mbappé. Những khoảng trống xuất hiện rất nhiều, nên cậu ấy cơ cơ hội để phát huy cách chơi sở trường. Tất nhiên cậu ấy vẫn còn phải nỗ lực nhiều hơn nữa, nhưng chúng tôi luôn có kế hoạch phát triển cậu ấy lên một trình độ mới, như với các cầu thủ trẻ khác." Thế còn nhân vật chính của chúng ta nghĩ gì? Vừa bước ra khỏi phòng thay đồ, chàng trai trẻ đã lập tức bị cánh phóng viên vây kín. Lọt thỏm giữa rừng microphone và máy quay, anh vẫn cố nở một nụ cười thật tươi, nụ cười của sự giải tỏa. "Huấn luyện viên trao cho tôi cơ hội và tôi nghĩ là tôi đã tận dụng được nó. Tôi rất hạnh phúc. Khi không được ra sân, tôi luôn cảm thấy bứt rứt, khó chịu, bởi bản chất của tôi là một kẻ hiếu thắng. Nhưng tôi cũng biết rằng mình đang chơi cho một đội bóng lớn với rất nhiều cầu thủ giỏi. Tôi ở đây để học hỏi. Tôi đã dành rất nhiều thời gian lắng nghe lời khuyên của các cầu thủ khác trong đội."

Chỉ trong vài câu nói, Kylian đã mô tả được rõ ràng tình cảnh khó khăn mà anh phải trải qua trong giai đoạn đầu của mùa giải chuyên nghiệp đầu tiên. Đồng thời anh cũng thể hiện được thái độ khiêm tốn và không khiến ai bị phật lòng. Đó là lúc giới phóng viên khám phá ra một khía cạnh khác của con người Kylian. Anh có tiềm năng trở thành một ngôi sao truyền thông nhờ sở hữu một giọng điệu có một không hai và khả năng phân tích hiếm thấy ở một chàng trai 17 tuổi. "Tôi đã có cơ hội theo sát cậu ta trong hơn một năm rồi nên không thấy có gì đáng ngạc nhiên. Nhưng nhiều đồng nghiệp của tôi thực sự đã bị choáng trước độ già dặn trong những bình luận của cậu ta đêm đó," phóng viên Fabien Pigalle nói. "Tất nhiên, khi bạn vừa đá bóng hay lại còn trả lời phỏng vấn giỏi, thì lợi thế của bạn đã được nhân đôi."

Người phóng viên của *Monaco-Matin* chấm Kylian điểm 8/10 và chọn anh là cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu thay vì Bernardo Silva

hay Thomas Lemar. “Anh ấy đã thể hiện được một thứ tài năng thuần chất trong suốt trận đấu,” Pigalle giải thích. “Ngay khi được trở lại vị trí ưa thích bên cánh trái, anh lập tức tỏa sáng. Từ đó về sau, mỗi cú tăng tốc của anh đều tiềm tàng nguy cơ với khung thành của đối thủ.” Hai ngày sau, tờ nhật báo vùng còn dành nguyên trang để nói về chàng trai trẻ trong bài viết có tựa đề: “Rùng mình cùng Mbappé.” Vào cuối bài viết, tác giả đặt ra hai câu hỏi cho huấn luyện viên cũ của Kylian, Frédéric Barilaro: Anh có thể tiến xa tới mức nào? Đâu là vị trí ưa thích của anh? “Chúng tôi không biết cậu ấy có thể vươn tới trình độ nào, nhưng về vị trí thì rõ ràng là cậu ấy cảm thấy thoải mái nhất khi chơi bên cánh trái. Ở đó cậu ấy có thể làm bất kỳ điều gì mà mình thích: tạt bóng, sút bóng hay rê dắt. Cậu ấy có thể chơi bằng cả hai chân. Cách chơi của cậu ấy cũng đã toàn diện hơn nhiều so với thời mới bắt đầu. Kylian sở hữu nhiều phẩm chất tuyệt vời, đặc biệt là liên quan tới kỹ năng điều khiển trái bóng.”

Màn trình diễn của Kylian đêm đó cũng hoàn toàn thuyết phục được các đồng đội của anh ở AS Monaco. Tất nhiên là tới thời điểm đó, các cầu thủ Monaco đã có cơ hội được chứng kiến và đánh giá khả năng kỹ thuật của chàng trai trẻ trong các buổi tập. Nhưng cũng phải sau trận đấu như với Montpellier thì họ mới tin chắc rằng người đồng đội trẻ của mình đã sẵn sàng về mặt tâm lý và đủ quyết tâm nắm bắt những cơ hội nhỏ nhất nhằm xác lập một chỗ đứng trong hàng công của đội bóng. “Chúng tôi biết là từ đầu mùa, anh ấy đã luôn phải ở trong tâm trạng bứt rứt, khó chịu,” tiền đạo Valère Germain, người sau đó chuyển sang Marseille rồi lại quay về Monaco, nói sau trận. “Hi vọng anh ấy sẽ được ra sân đều đặn hơn sau trận đấu đêm nay. Thêm Kylian thì sự cạnh tranh trên hàng công lại càng khốc liệt, nhưng điều đó chỉ tốt cho đội bóng.”

Còn quá sớm để khẳng định một trật tự mới đã được thiết lập. Nhưng chắc chắn là “Razmoket” [Rugrat], biệt danh mà các đồng đội ở Monaco đặt cho Kylian theo tên của serie phim hoạt hình nói về những chuyến phiêu lưu của những đứa trẻ dũng cảm, đã ghi điểm để leo lên cao hơn trên hệ thống thứ bậc dành cho các tiền đạo. “Khả năng ghi dấu ấn ở những thời điểm quan trọng trong sự nghiệp của Kylian chẳng có gì đáng ngạc nhiên nếu bạn có chút hiểu biết về cậu ấy,” một người họ hàng nói. “Cậu ấy không chỉ giỏi, mà còn tự tin kinh khủng. Có bao nhiêu cầu thủ sẽ bị áp lực và nỗi lo lắng rằng mình không thể làm được như trong các tuyên bố công khai làm cho đông cứng? Có lẽ là phần lớn, nhưng chắc chắn không có Kylian. Cậu ấy chưa bao giờ nghi ngờ chính bản thân mình. Đó là lý do tại sao cậu ấy có thể sánh vai với những cầu

thủ xuất sắc nhất. Cậu ấy có tài năng, tham vọng, và một ngọn lửa bên trong mà cậu ấy không bao giờ để bị tắt."

Tiếp theo buổi tối 21/10/2016 kỳ diệu đó là một giai đoạn cuối năm tuyệt vời. Màn trình diễn trước Montpellier đã chắp thêm cánh cho Kylian để anh vượt lên trên mọi thắc mắc được đặt ra mỗi lần anh có mặt trong danh sách thi đấu. Giữa Montpellier và kỳ nghỉ Giáng sinh, Kylian được đá chính thêm 4 trận nữa ở Ligue 1, ghi 1 bàn (vào lưới Bastia) và có 2 pha kiến tạo. Ngay cả khi không đá chính thì anh cũng biết cách để lại dấu ấn. Như trong trận gặp Nancy vào ngày 5/11. Anh mở ra khoảng trống lớn ngay trong pha chạm bóng đầu tiên trước khi chuyền cho Diego Carillo một đường bóng cũng cực kỳ đẳng cấp để cầu thủ này ấn định tỉ số 6-0 trước khi trận đấu khép lại. "Đúng là mỗi khi anh ấy xuất hiện, lại có một điều gì đó xảy ra," cổ động viên nhiệt thành Yannick nói. "Dù áp lực cạnh tranh trên hàng công là rất khốc liệt, anh ấy vẫn giữ được vị trí và nhanh chóng trở thành một trong những cầu thủ được các cổ động viên yêu quý nhất."

Tiếng tăm của Kylian ngày càng bay cao, bay xa. Vào ngày 14/12, anh lại có thêm một màn trình diễn khó quên khác trong cuộc đối đầu với Stade Rennais ở vòng 16 đội Cúp Liên đoàn. Anh mở tài khoản ở phút 11 với một cú cứa lòng hoàn hảo bằng chân phải sau một pha bứt tốc bên cánh trái. Bàn thắng thứ hai tới ở phút 20, sau một pha nhoài người đưa bóng vào lưới từ quả tạt đập chân đối phương đổi hướng của Nabil Dirar. Tới phút 62, Kylian hoàn tất cú hat-trick của mình với một cú đặt lòng chuẩn xác bằng chân trái sau đường chuyền dọn cỗ của João Moutinho. Ba bàn thắng được ghi trong vòng chỉ hơn một giờ đồng hồ đã giúp anh thiết lập một kỷ lục khác. Ở tuổi 17, 11 tháng và 24 ngày, anh chính là cầu thủ trẻ nhất lập được hat-trick trong màu áo Monaco. "Tôi lập nhiều cú đúp rồi nhưng hat-trick thì chưa bao giờ," Kylian phát biểu bên đường biên ngay sau trận đấu. Vài ngày sau, anh nói nhiều hơn về cú hat-trick của mình trong một phóng sự truyền hình. "Trong bóng đá lúc nào bạn cũng phải đưa ra các thông điệp," Kylian nói. "Và, đúng vậy, tôi đã gửi đi một thông điệp rất mạnh mẽ sau trận đấu ở Cúp Liên đoàn. Mỗi sáng khi tôi thức dậy, tôi đều nhắc nhở mình phải nỗ lực để có thể tiến bộ hơn so với chính tôi của ngày hôm trước, để có thể giành các danh hiệu, bởi vì đó là cách mà những người như chúng tôi ghi tên mình vào lịch sử. Đó chính là điều mà tôi muốn làm. Tôi muốn giành các danh hiệu với AS Monaco."

Kylian khép lại năm 2016 bằng pha kiến tạo thứ sáu ở Ligue 1 trong chiến thắng 2-1 trước Caen diễn ra vào ngày 21/12. Một

món quà đầy ý nghĩa cho sinh nhật thứ 18 của Kylian (tiệc mừng thì anh đã tổ chức trong ngày trước đó rồi). Quan trọng hơn, Kylian qua màn trình diễn đó muốn khẳng định quyết tâm đóng vai trụ cột cho AS Monaco trong nửa sau của mùa giải là lớn đến nhường nào.

Chương 11
VƯƠN TẦM THẾ GIỚI

James Robson đã làm phóng viên cho tờ *Manchester Evening News* được hơn 10 năm. Anh tập trung theo dõi Man City kể từ khi Pep Guardiola tới dẫn dắt đội bóng này. Diego Torres là một phóng viên rất được tôn trọng của nhật báo Tây Ban Nha *El País.* Matthias Dersch viết cho tạp chí bán tuần *Kicker*, thường xuyên có mặt ở sân Signal Iduna Park để viết bài về Dortmund. Guido Vaciago là tổng biên tập của tờ *Tuttosport* và thường xuyên theo Juventus trong các trận đấu cả ở Italia lẫn ở châu Âu. Bốn phóng viên nói trên đều có dịp được hạnh ngộ Kylian trong nửa sau của mùa giải 2016-17 và nhờ đó tận mắt chứng kiến sự vươn lên của anh trên sân chơi quốc tế.

Thứ ba, 21/2. Monaco tới Etihad để gặp Manchester City, một trong những ứng cử viên nặng ký nhất cho chức vô địch Champions League, trong trận đấu thuộc khuôn khổ lượt đi vòng 16 đội. "Khi có kết quả bốc thăm, chúng tôi đều nghĩ là mình đã gặp may. Trong số những đội đầu bảng thì Monaco trên lý thuyết có lẽ là đội dễ đánh bại nhất," James Robson nhớ lại. "Chúng tôi có nắm được đôi chút thông tin về Monaco, nhưng phải thú thực là chúng tôi chẳng biết gì về Mbappé. Trong buổi họp báo, Kevin De Bruyne thậm chí còn thừa nhận là chưa bao giờ nghe nhắc tới cái tên đó. Cá nhân tôi nếu có vô tình đụng anh ấy trên đường thì tôi cũng chẳng nhận ra! Công bằng mà nói thì anh ấy không ra sân nhiều trong nửa đầu của giải đấu. Nhưng khi tìm hiểu chi tiết hơn thì tôi lập tức nhận ra rằng anh ấy đang có phong độ rất tốt."

Sau những màn trình diễn ấn tượng vào cuối tháng 12, Kylian tiếp tục chơi với phong độ cao trong giai đoạn đầu năm mới. Anh ghi 1 bàn và có 2 pha kiến tạo trong 2 trận đá chính ở Cúp Quốc

gia, gặp AC Ajaccio và FC Chambly. Anh tiếp tục tăng tốc trong tháng 2, ghi 1 bàn vào lưới Montpellier trong ngày trở lại đội hình xuất phát ở Ligue 1, và lập một hat-trick trong chiến thắng 5-0 của Monaco trước FC Metz. Phần thưởng cho Kylian là lần đầu tiên được huấn luyện viên Leonardo Jardim xếp đá chính trong một trận đấu ở Champions League, chính là trận lượt đi với Man City. Nhiệm vụ của anh là hỗ trợ cho trung phong Radamel Falcao. "Giới phóng viên Anh không nghĩ là Kylian sẽ được đá chính, nhưng đã nhanh chóng bị tài năng của anh chinh phục."

Tiền đạo người Pháp khiến cho hàng thủ Man City xoay như chong chóng trong suốt cả hiệp 1. Nicolás Otamendi và John Stones trở nên luống cuống trước những pha đi bóng của anh, và luôn bị vượt qua mỗi lần anh tăng tốc. Phút 41, sau một pha dứt điểm nhanh như điện, Kylian có được bàn thắng đầu tiên ở Champions League và giúp đội bóng của anh vượt lên dẫn trước 2-1 trước khi bước vào giờ nghỉ. "Cuối cùng Manchester City vẫn thắng 5-3, nhưng kết quả đó không thể che mờ được màn trình diễn của Mbappé. Tối hôm đó chúng tôi đã hiểu vì sao Pep Guardiola trong mùa hè trước đó đã đặt lên bàn tới 40 triệu euro để lôi kéo cầu thủ mà với người Anh là hoàn toàn vô danh."

Vị huấn luyện viên người Catalunya rõ ràng có linh cảm. Và những ấn tượng của ông về chàng trai trẻ đã được xác nhận trong trận lượt về vòng 16 đội diễn ra hai tuần sau đó ở Stade Louis II. Monaco cần một màn trình diễn ấn tượng để có thể vượt qua cách biệt 2 bàn, và không ai khác, chính Kylian là người đã đem tới cho họ khởi đầu tốt nhất có thể khi ghi bàn mở tỉ số ngay ở phút thứ 8, sau mô t pha băng cắt để nhận quả tạt căng từ Bernardo Silva. "Ở lượt đi anh ấy đã đi vào lịch sử với tư cách là cầu thủ người Pháp trẻ thứ hai ghi bàn ở Champions League (sau Karim Benzema). Và anh ấy lại làm điều đó một lần nữa trong trận đấu quyết định này. Toàn bộ giới truyền thông Anh đã bắt đầu gọi anh là Thierry Henry mới." Tới phút 29, Kylian khởi xướng bàn thắng thứ hai cho Monaco. Lần này anh không ghi bàn hay kiến tạo, nhưng là người mở ra pha phản công nhanh như điện được kết thúc bởi một cú cứa lòng hoàn hảo của Fabinho. Monaco ghi tên mình vào vòng tứ kết sau khi đánh bại Manchester City 3-1 ở lượt về. "Tất nhiên là anh ấy không một mình hạ knock-out City. Nhưng theo đánh giá của tôi thì anh ấy chính là người xuất sắc nhất qua cả hai lượt trận," James Robson kết luận.

Tin vui nối tiếp tin vui. Một ngày sau màn trình diễn rực sáng trước Man City, Kylian nhận tin anh được triệu tập vào đội hình đội tuyển Pháp. Điều đó cũng có nghĩa là Kylian đã đi thẳng từ đội

U-19 lên đội tuyển quốc gia mà không cần qua điểm trung chuyển quen thuộc là đội U-21. Huấn luyện viên Didier Deschamps cho thấy ông kỳ vọng rất nhiều ở chàng trai trẻ khi trực tiếp chọn anh cho hai trận đấu quan trọng vào cuối tháng 3: một trận thuộc vòng loại World Cup 2018 và một trận giao hữu, với Tây Ban Nha ở Stade de France. Như những người khác, Diego Torres, biên tập viên của *El País*, chỉ biết về màn ra mắt của Kylian trong màu áo Les Bleus qua mạng xã hội. Đầu tiên là hình ảnh anh tới trung tâm tập huấn Clairefontaine trên chiếc xe của mẹ anh, Fayza. Và sau đó là đoạn clip Kylian đang phải thực hiện các "nghi lễ ra mắt" trong bữa ăn đầu tiên với đội tuyển. "Thông tin về những màn trình diễn của anh ấy trước Manchester City đã bay sang tận Tây Ban Nha," vị phóng viên được phân công theo dõi riêng Real Madrid nói. "Một vài chuyên gia nói rằng anh ấy đã sáng tạo những điều mà chỉ có Maradona từng làm được. Họ tin chắc là mình chưa từng chứng kiến một tài năng trẻ nào xuất sắc như thế trong vòng 30 năm trở lại đây."

Kylian chính thức ra mắt đội tuyển vào ngày 25/3 khi được tung vào sân thay Dimitri Payet ở phút 78 của chiến thắng 3-1 trước Luxembourg. Ba ngày sau, anh có mặt trong đội hình xuất phát của Pháp trong trận đấu với Tây Ban Nha ở Stade de France. Trận đấu biểu diễn này chính là một màn thử lửa ở trình độ quốc tế cho Kylian. Trước đối thủ là những nhà vô địch thế giới năm 2010, Kylian có cơ hội phô diễn khả năng của mình trên sân bóng không quá cách xa nhà anh, trước sự chứng kiến của gia đình và bạn bè. Kết quả cuối cùng không được như kỳ vọng của anh. "Pháp hầu như chỉ tập trung phòng ngự, do đó những cầu thủ tấn công xuất sắc không có nhiều đất diễn và việc họ để thua 0-2 là hoàn toàn hợp lý," Diego Torres bình luận. "Trong thảm họa tập thể đó, Kylian là cầu thủ duy nhất vẫn thể hiện được mình trong suốt 60 phút có mặt trên sân. Mỗi lần anh ấy chạm bóng là sẽ có một điều gì đó xảy ra. Anh ấy xác nhận những gì mà tôi đã viết trong bài báo có tựa đề *Linh dương và Báo*. Tôi cho rằng anh ấy chính là hình mẫu tiền đạo hiện đại hoàn hảo, bởi vì anh ấy là người duy nhất kết hợp được kỹ thuật của Zidane và Benzema với sự linh hoạt và tốc độ của Thierry Henry và Samuel Eto'o. Sự so sánh ấy có thể hơi táo bạo, nhưng chúng tôi nhanh chóng nhận ra rằng mình đang phải đương đầu với một cầu thủ đặc biệt."

Sau khi ghi 2 bàn vào lưới Manchester City và thể hiện ấn tượng trong màu áo đội tuyển Pháp, Kylian tiếp tục đà thăng tiến không gì có thể cản lại nổi trong các trận tứ kết Champions League. Lần này, tới lượt những người Đức dính phải bùa mê của thần đồng nước Pháp. Anh đã có một màn trình diễn trên cả tuyệt vời trong

trận lượt đi với Borussia Dortmund của bạn thân Ousmane Dembélé, trận đấu diễn ra vào ngày 12/4/2017 trên sân Signal Iduna Park. Trước sự chứng kiến của "bức tường vàng", cách gọi những khán đài rực lửa của Borussia, Kylian nổ súng trong cả hai hiệp để mang về chiến thắng 3-2 cho Monaco. Rất tiếc là cú đúp đầu tiên của Kylian ở Cúp châu Âu lại bị che mờ bởi dư âm của một thảm kịch. Một ngày trước đó, khi đang trên đường rời khách sạn để tới sân vận động, chiếc xe bus của Borussia đã trở thành nạn nhân của một vụ đánh bom. Có hai người bị thương, trong đó có trung vệ Tây Ban Nha Marc Bartra, người bị tổn thương cổ tay. Một cổ động viên của đội, một thanh niên người Đức gốc Nga gần 30 tuổi, đã kích hoạt ba thiết bị nổ khi chiếc xe bus đi qua. "Đêm đó chúng tôi đã ở rất gần thảm họa," phóng viên của *Kicker*, Matthias Dersch, kể lại với giọng còn run run. "Trận đấu được lùi sang ngày hôm sau, nhưng các cầu thủ, cổ động viên và cả phóng viên thì chẳng còn đầu óc nào mà nghĩ tới nó nữa. Chúng tôi đã ở quá gần một thảm họa quốc gia!"

Sau trận đấu, Kylian cũng có những lời chia sẻ với đối thủ: "Tất nhiên là chúng tôi rất vui vì đã giành được một chiến thắng quan trọng. Nhưng cơ bản là chúng tôi biết điều gì đã xảy ra và thực sự bị chấn động. Sau vụ nổ, tôi lập tức gọi cho Ousmane Dembélé để nói với cậu ấy rằng chúng tôi luôn ở bên cậu ấy, Bartra và tất cả các cầu thủ Dortmund."

Các cổ động viên Borussia đánh giá rất cao những chia sẻ này của Kylian, và điều đó chỉ càng khiến cho sự nổi tiếng của anh được lan rộng. Dư luận Đức bắt đầu có cơ hội làm quen với một chàng trai 18 tuổi sở hữu tài năng không giới hạn và sự chín chắn đáng ngạc nhiên. "Ở thời điểm đó chúng tôi thực sự không quan tâm lắm. Nhưng sau khi xem lại trận đấu, chúng tôi lập tức nhận ra tầm vóc của những gì mà anh ấy đã thể hiện," Matthias Dersch nói. "Anh ấy đã làm được tất cả những gì cần làm trong trận đấu đầu tiên: kiếm được một quả penalty [Fabinho đá hỏng], nhiều lần đe dọa khung thành của Dortmund và 2 lần tìm thấy mành lưới. Trong bàn đầu tiên, mà Kylian ghi bằng đầu gối, anh ấy đã rơi vào thế việt vị. Nhưng bàn thứ hai thì là một tuyệt phẩm. Sau khi cướp được bóng, Kylian nhanh chóng vượt qua các hậu vệ và đối mặt với thủ môn Bürki. Dù còn rất trẻ, Kylian không hề tỏ ra luống cuống. Anh chủ động chọn vị trí dứt điểm tốt nhất trước khi tung ra một cú cứa lòng chân phải đưa bóng bay vượt qua tầm với của thủ môn và cắm thẳng vào góc cao. Đó là bàn thắng thường chỉ thấy ở những cầu thủ giỏi nhất."

Kylian ăn mừng cả hai bàn thắng bằng cách trượt dài trên cỏ. Đó

cũng là lần đầu tiên anh trình diễn màn ăn mừng về sau khiến cả thế giới phát sốt. Hai tay bắt chéo, ngực ưỡn lên, đầu vươn cao đầy tự tin. Hình ảnh đó rồi sẽ trở thành thương hiệu của Kylian. "Tôi chưa từng nghĩ tới một pha ăn mừng như thế. Rồi một hôm tôi chơi PlayStation với em. Nó ghi được một bàn thắng và ăn mừng bằng cách làm thế này [bắt chéo tay]. Năm phút sau, đột nhiên nó dừng lại và nói với tôi: 'Kylian, anh có thể làm như thế trong trận đấu.' Tôi hỏi lại: 'Em muốn anh làm thế thật hả? OK, thế thì anh sẽ làm.' Rồi tôi ghi được bàn thắng ở Dortmund, và quyết định ăn mừng theo cách đó. Em trai tôi rất vui. Tôi bảo nó: 'Anh chôm được nó rồi, nên từ giờ nó là của anh!'." Kylian nói với phóng viên của đài *BeIN Sports* sau đó.

Lịch sử lặp lại trong trận lượt về diễn ra một tuần sau đó trên sân Louis II. Chỉ sau chưa đầy ba phút bóng lăn, hiện tượng mới của bóng đá Pháp đã tìm thấy mành lưới của Dortmund. Anh có mặt đúng lúc đúng chỗ để đệm bóng vào lưới từ cự ly gần sau khi thủ môn Bürki không thể bắt dính được cú sút rất mạnh của Benjamin Mendy. Kylian một lần nữa là người mở tỉ số, và một lần nữa, anh ăn mừng bằng cách bắt chéo tay trước ngực, mắt nhìn thẳng không chớp. Monaco cuối cùng giành chiến thắng với tỉ số 3-1 nhờ hai bàn thắng khác của Falcao và Valère Germain.

Chuyến phiêu lưu đầu tiên của Kylian ở các cúp châu Âu kết thúc vào đầu tháng 5, tại Turin. Anh sẽ không có cơ hội tới sân Thiên Niên Kỷ ở Cardiff, nơi Real Madrid của thần tượng Cristiano Ronaldo sẽ có lần thứ 12 trong lịch sử đăng quang Champions League, sau trận chung kết diễn ra vào ngày 3/6. Kylian đã làm tất cả những gì có thể đưa đội bóng của mình vào chung kết, rất tiếc là mọi nỗ lực của anh đều không đủ để đánh bại được Juventus. "Sau tất cả những gì đã được nghe và được đọc về anh ấy, người Italia rất háo hức muốn xem anh ấy có thể làm được những gì," phóng viên của *Tuttosport*, Guido Vaciago, nói. Rồi họ cũng có cơ hội làm điều đó, vào ngày 3/5/2017. Kylian xuất hiện từ đường hầm bên cạnh cậu em trai Ethan, một trong số những em bé được chọn làm "vật khước" dắt tay các cầu thủ hai đội ra sân trong trận bán kết lượt đi diễn ra ở Công quốc. Anh bắt đầu trận đấu khá tích cực, với một pha dứt điểm bằng đầu ở phút 13, và một cú cứa lòng khiến Buffon phải bay người cản phá ở phút 16. Nhưng tất cả chỉ có thế. Đêm hôm ấy, Kylian im tiếng, trái ngược với Gonzalo Higuain, người ghi được 2 bàn. "Sau trận lượt đi, tôi nghĩ là Mbappé bị tính chất của trận đấu làm cho nhụt chí. Có thể anh ấy đã hơi bị 'cóng' khi phải đối mặt với một Juve vừa hạ knock-out Barcelona. Nhưng sau trận lượt về thì tôi phải nghĩ lại. Anh ấy đã trở lại là một Mbappé từng gây ra vô vàn khó khăn cho

Manchester City và Dortmund. Một Mbappé được giải phóng khỏi mọi sự bó buộc...”

Một phần cũng vì sau thất bại 0-2 trên sân nhà, Monaco chẳng còn gì để mất. “Đúng là Juventus đã có thêm một chiến thắng nữa. Nhưng các cầu thủ của Jardim đã gây ra cho Bianconeri không ít khó khăn. Mbappé là người rút ngắn tỉ số xuống còn 1-2 cho Monaco với một pha xuất hiện bất ngờ ở cột gần và đưa bóng vào lưới ngay trước mắt Buffon. Nhưng điều mà tôi ấn tượng nhất là việc anh ấy chính là tiền đạo đã gây ra nhiều vấn đề nhất cho hàng phòng ngự của chúng tôi trong suốt cả giải đấu. Barzagli, người nổi tiếng ở cả Serie A lẫn châu Âu nhờ chạy nhanh, khổ sở như chưa bao giờ khổ sở hơn.”

Tình huống đánh lừa Gigi Buffon với một pha xử lý điệu nghệ bằng chân phải ở phút 69 cũng là bàn thắng thứ 6 và cuối cùng của Kylian ở Champions League 2016-17. Khi hồi còi chung cuộc được cất lên, Kylian trông thất vọng thấy rõ khi giấc mơ được chơi trận chung kết cúp châu Âu đầu tiên đã tuột khỏi tầm với.

Nhưng cái ôm hôn đầy cảm xúc với Buffon, thủ thành kỳ cựu người Italia, ở cuối trận có thể xem như một phần thưởng an ủi. Hành động đó của Buffon xác nhận rằng chỉ trong vòng có vài tháng, Kylian đã gây dựng được một chỗ đứng cho riêng mình và khiến cả thế giới bóng đá phải nhớ mặt biết tên. “Chúng tôi bị loại, nhưng có thể ra về trong thế ngẩng cao đầu,” Kylian phát biểu bên hành lang của sân Allianz. “Chúng tôi đã trải qua một mùa giải kỳ diệu. Từ vòng sơ loại cho tới tận đây, chúng tôi đã chơi với tất cả sức mạnh và luôn thể hiện được phong cách tấn công của mình. Chúng tôi cũng đã trả lời được một vài câu hỏi. Và nói chung, chúng tôi chẳng có gì phải hối tiếc về chuyến phiêu lưu này. Được đọ sức với những người giỏi nhất chính là cách học hỏi hiệu quả nhất. Hôm nay chúng tôi đã học được rất nhiều. Và tôi cũng đã học được rất nhiều. Chúng tôi sẽ cố gắng trở lại ở mùa giải tiếp theo, với những vũ khí tốt hơn.”

Chỉ cách đó có vài mét, phóng viên Guide Vaciagom đang tìm hiểu cảm xúc của những người Italia. “Các cầu thủ và ban huấn luyện đều có cảm giác nhẹ nhõm sau khi trận đấu kết thúc, nhưng họ cũng đánh giá rất cao màn trình diễn của Mbappé. Tôi nhớ đã bắt gặp Giám đốc Thể thao Giuseppe Marotta ở gần phòng thay đồ. Tôi nói với ông ấy, nửa đùa nửa thật: ‘Các anh cần phải mua Mbappé!’ Nhưng ông ấy đã trả lời lại ngay với thái độ rất nghiêm túc: ‘Mbappé hả? Chúng tôi đã có thể có được anh ấy với giá rẻ như không cách đây chỉ vài năm. Nhưng bây giờ thì đã quá muộn. Tất

cả các đội bóng lớn đều đang theo đuổi anh ấy. Giờ anh ấy đã là cầu thủ đẳng cấp quốc tế rồi'."

Chương 12
NHÀ VÔ ĐỊCH

Việc bị loại dưới tay của Juventus tưởng là chuyện không may nhưng lại hóa may. Chính thất bại ấy đã khiến cho những người Monaco thêm tham vọng và quyết tâm hơn. "Cuộc phiêu lưu ở Champions League đã gắn kết đội bóng và mang tới cho Kylian cơ hội thực hiện một cú đột phá trong sự nghiệp," một cựu cầu thủ, người thường xuyên có mặt trên khán đài của sân Louis II, cho biết. "Và bây giờ thì họ chỉ còn lại một mục tiêu duy nhất: chức vô địch Pháp."

Tới đầu tháng 5, khi mùa giải chỉ còn lại vài vòng đấu, AS Monaco đã tạo được lợi thế đáng kể so với Paris Saint-Germain trong cuộc đua vô địch. Các cầu thủ của Jardim đã giữ chắc vị trí đầu bảng của mình sau khi giành lại được nó vào giữa tháng 1, từ chiến thắng đậm đà 4-1 ở Marseille. "Tối hôm đó Kylian chỉ xuất hiện trên sân trong một thời gian ngắn ngủi, nhưng anh ấy đã rất nhanh chóng bắt kịp toàn đội để rồi đóng một vai trò quyết định trên tất cả mọi đấu trường," vẫn người cựu cầu thủ kia cho biết.

Sau màn trình diễn bước ngoặt ở Manchester, Kylian bắt đầu được ra sân thường xuyên hơn và cũng bắt đầu tỏa sáng đều đặn hơn. Trong trận đấu ở Guingamp vào ngày 25/2, Kylian kiếm được một quả penalty không lâu sau khi vào sân, góp đại công giúp Monaco giành chiến thắng với tỉ số 2-1. Tới ngày 1/3, trong trận đấu thuộc khuôn khổ vòng 16 đội ở Cúp Pháp trên sân Stade Véledrome, anh ghi 1 bàn và kiến tạo 1 bàn (cho Benjamin Mendy), giúp Monaco đánh bại đội chủ nhà Marseille 4-3 sau hiệp phụ.

Ngày 5/3, anh ghi 2 bàn trong chiến thắng trước FC Nantes. Ngày tiếp theo, nhật báo thể thao *L'Équipe* lần đầu tiên đưa anh ra trang bìa kèm tiêu đề "Ảo thuật gia". "Người ta bắt đầu bàn tán về anh ấy

trên tất cả các phương tiện truyền thông," phóng viên Fabien Pigalle của *Monaco-Matin* nhớ lại. "Mỗi màn trình diễn của anh ấy đều bị mang ra mổ xẻ. Từ chỗ tò mò, đối thủ bắt đầu cảm thấy sợ hãi."

Và tất nhiên, cả tôn trọng nữa. Kylian ghi thêm 1 bàn thắng giúp phá vỡ thế bế tắc ở trận đấu với Bordeaux vào ngày 11/3, trước khi có một màn trình diễn xuất thần trước Caen một tuần sau đó. "Anh ấy đã làm được tất cả những gì cần phải làm trong trận đấu hôm đó. Ghi bàn mở tỉ số sau khi đánh bại hai hậu vệ và thủ môn đối phương một cách dễ dàng. Kiếm về một quả penalty sau một pha bứt tốc khiến tất cả ngỡ ngàng. Và ghi thêm một bàn thắng khác bằng đầu sau quả tạt của João Moutinho. Đó là một màn trình diễn đỉnh cao. Càng đáng nói hơn khi nó đến ngay sau khi Kylian vừa có một màn trình diễn tốt trước Manchester City và biết tin anh được triệu tập vào đội tuyển Pháp." Khi Kylian rời sân ở phút 88, các khán đài của sân Stade Michel d'Ornano đã đứng hết cả dậy để dành cho anh những tràng vỗ tay tán thưởng. "Anh có thấy lạ không khi cổ động viên của một đội bóng đứng dậy hoan hô cầu thủ vừa khiến đội của họ khốn khổ? Đó là điều mà tôi chưa từng được chứng kiến, trừ những lần xem trên ti vi và người được hoan hô là các ngôi sao lớn. Kylian mới chỉ 18 tuổi, nhưng anh ấy đã giành được sự yêu mến từ chính các cổ động viên của đối thủ. Dù cũng phải xét tới chuyện anh ấy có duyên nợ với Caen, đội bóng mà anh suýt nữa thì đầu quân khi 12 hay 13 tuổi."

Tới thời điểm đó, Kylian đã trở thành cầu thủ không thể thay thế trong đội bóng của Jardim, và quan trọng không kém, là người rất được yêu mến trong phòng thay đồ: "Những bàn thắng rõ ràng đã giúp cho Kylian hòa nhập nhanh hơn. Anh rất gần gũi với Benjamin Mendy, chính là người đã đặt cho anh biệt danh 'Razmoket' theo tên bộ phim hoạt hình *Rugrats* của Mỹ." Trên mạng xã hội, Kylian cho thấy anh hạnh phúc tới nhường nào khi không ngừng đăng tải những video hài hước với nội dung là những hoạt động hằng ngày của các thành viên đội bóng. Anh quay Bernardo Silva trong tình trạng chỉ mặc mỗi quần lót ở trong canteen. Cùng Thomas Lemar giỡn quanh bể bơi như những đứa trẻ. Hay thậm chí còn thử làm đầu bếp với Benjamin Mendy. "Anh ấy cảm thấy rất thoải mái bên cạnh các đàn anh, những người xem anh ấy như là một nhân tố mang tới sự tươi mới. Nhưng cũng không vì thế mà anh ấy quên những người bạn ở học viện. Thi thoảng, mỗi khi bố mẹ đi vắng, Kylian lại xin ngủ lại trung tâm tập huấn. Để tránh sự cám dỗ," một cộng sự cũ cho biết. "Vì Kylian vẫn chưa có bằng lái, nên anh vẫn cần mẹ chở tới sân tập. Hai mẹ con thường đi trên một chiếc xe khoang dài cũ kỹ, khó mà gọi là

limousine được."

"Trong các trận sân nhà, ngay sau khi trả lời báo chí xong, Kylian sẽ nhanh chóng về nhà để được ở với Fayza và Ethan. Anh có thể thấy là Kylian rất gần gũi với cậu em trai. Ethan thường xuất hiện trên các tài khoản mạng xã hội của anh ấy," phóng viên của trang *Fast Foot,* Damien Chedville, nói. "Anh cũng có thể thấy là anh ấy không phát cuồng với thời trang. Anh ấy thường xuyên bận đồ bộ thể thao, không kèm theo bất kỳ món trang sức lòe loẹt nào. Anh ấy cũng chưa bao giờ bị bắt gặp xuất hiện ở các hộp đêm, điều mà những cầu thủ trẻ khác ở cùng độ tuổi trong đội vẫn làm thường xuyên. Tiệc tùng không làm anh ấy thấy hứng thú. Mối bận tâm lớn nhất của Kylian là gia đình. Ngoài ra, anh ấy muốn tập trung 100% cho những mục tiêu của mình."

Càng về cuối mùa giải, Kylian lại càng tập trung hơn. Trận đấu quan trọng đầu tiên [trong giai đoạn cuối mùa] là trận chung kết Cúp Liên đoàn, sẽ lần đầu tiên được tổ chức ở Lyon, vào ngày 1/4/2017. Trận đấu đó hứa hẹn sẽ tốn rất nhiều giấy mực, bởi đó là cuộc đối đầu giữa hai đội bóng mạnh nhất vào thời điểm đó, AS Monaco và Paris Saint-Germain. "Đội bóng của Unai Emery đã bị loại khỏi Champions League sau thất bại nhục nhã trước Barcelona [thua 1-6 trong trận lượt về vòng 16 đội hôm 8/3]. Họ cũng tự thấy rằng chức vô địch Ligue 1 đang tuột khỏi tầm với. Thế nên, vô địch các cúp quốc nội chính là cơ hội duy nhất để họ cứu vãn mùa giải. Trận đấu bởi thế mang tầm vóc vượt xa một trận chung kết Cúp Liên đoàn bình thường. Đó là cơ hội để các cầu thủ PSG giành lại tình cảm từ các cổ động viên và chứng tỏ PSG vẫn là đội bóng số 1 của nước Pháp," một phóng viên bình luận. Khát khao và quyết tâm của đội bóng Paris chính là những yếu tố tạo nên sự khác biệt. Trong buổi tối mùa xuân hôm đó, AS Monaco đã phải chịu một thất bại đậm đà với tỉ số 1-4 dưới tay của Cavani và Di María, bất chấp bàn gỡ đẹp mắt của Thomas Lemar ở phút 30. Cũng như phần lớn các đồng đội khác, Kylian không thể hiện được gì nhiều trong trận chung kết.

"Đúng là anh ấy không để lại ấn tượng nào. Rất hiếm khi anh ấy 'mất tích' theo kiểu như vậy trong một trận đấu quan trọng," một người họ hàng của Kylian phân tích. Cũng phải nói rằng các trung vệ của PSG đã hoàn thành quá xuất sắc nhiệm vụ phong tỏa Kylian. Thủ thành Danijel Subašic´ nói với tờ *24sata* của Croatia sau trận đấu: "Thiago Silva theo sát anh ấy từ phút đầu tiên cho tới phút cuối cùng. Anh ta luôn vào bóng rất quyết liệt. Có thể thấy rõ là anh ta muốn đánh sập sự tự tin của Kylian. Trong phòng thay đồ sau trận đấu, Mbappé tỏ ra rất buồn. Anh ấy như

muốn khóc. Tôi rất buồn khi phải chứng kiến anh ấy trong tình trạng đó. Tôi an ủi Kylian, nói với anh ấy rằng thất bại là chuyện thường, rằng anh ấy đã cho cả thế giới thấy anh ấy xuất sắc đến thế nào, và sẽ tiếp tục làm điều đó."

Nhưng dù sự tự tin bị ảnh hưởng nặng nề và tinh thần xuống thấp trầm trọng sau khi không thể giành được danh hiệu đầu tiên của sự nghiệp chuyên nghiệp, Kylian vẫn thể hiện được phong độ cao trong những vòng đấu tiếp theo ở Ligue 1. Theo cách mà một nhà vô địch vẫn làm. Anh ghi 2 bàn vào lưới của Lyon và Toulouse để mang về hai chiến thắng quyết định ở Ligue 1 trong tháng 4. Tới tháng 5, dù không ghi bàn trong các trận đấu với Nancy và Lille, Kylian vẫn chơi nổi bật. Anh kiến tạo cho Lemar trong trận đấu ở Lorraine, và có 2 pha bóng quyết định trong trận đấu với Lille ở Louis II. Một trong đó khiến mọi người phải nhắc tới mãi. Tình huống diễn ra ở cuối hiệp 1. Sau khi nhận bóng bên cánh phải, Kylian đẩy bóng qua một hậu vệ, nhận lại bóng, trước khi nhảy múa theo đúng nghĩa của từ này xung quanh anh ta. Một loạt những pha động tác giả, đảo chân và xoay người đã khiến cho người hậu vệ tội nghiệp kia xoay như chong chóng. Sự bất lực của anh ta thể hiện rõ trên gương mặt. Và sau khi màn vờn mồi kết thúc, Kylian nhẹ nhàng thoát đi rồi chuyền bóng như đặt cho Bernardo Silva. "Pha bóng ở trận đấu với Lille đó khiến người ta liên tưởng tới những pha rê dắt của Ronaldo người Brazil. Là R9 ấy, không phải CR7. Thực sự quá ấn tượng!" - một phóng viên người Monaco kể lại với giọng phấn khích.

Ngày 15/5, một niềm vui bất ngờ (mà không bất ngờ) tìm đến với Kylian, để anh có thể tự tin bỏ lại sau lưng nỗi buồn thất bại ở chung kết Cúp Liên đoàn. Anh được bầu chọn là Cầu thủ dưới 21 tuổi xuất sắc nhất ở Ligue 1. Để có được giải thưởng đó, Kylian phải vượt qua người đồng đội Thomas Lemar, tiền vệ Adrien Rabiot của PSG và Wylan Cyprien của Nice. "Tôi rất vui khi giành giải thưởng này. Điều tuyệt vời nhất là những nỗ lực của tôi đã được tưởng thưởng. Giải thưởng này cũng là một động lực để tôi tiếp tục nỗ lực hơn và vươn tới đẳng cấp cao nhất có thể," Kylian nói trong phần phỏng vấn trực tiếp qua cầu truyền hình. Giống như các đồng đội, Kylian không được phép tới Paris để nhận giải, vì mùa giải vẫn còn chưa kết thúc. AS Monaco sẽ phải chơi một trận đấu muộn sau đó 2 ngày. Trận đấu ấy rồi sẽ chính là trận đấu quyết định trong cuộc đua vô địch.

Vào thời điểm tiếp đón đội khách AS Saint-Etienne vào ngày 17/5, Monaco chỉ cần một trận hòa là đủ để đăng quang chức vô địch Ligue 1 thứ tám trong lịch sử. Đương nhiên, Kylian và các đồng

đội đã không để cơ hội tuột khỏi tay một lần nữa. Những cổ động viên tới kín sân còn được thưởng thức một bữa tiệc bóng đá. Một lần nữa, cựu cầu thủ của Bondy lại đóng vai trò kẻ kích hoạt. Phút 19, anh nhận được một đường chọc khe từ khoảng cách chừng 30 mét so với khung thành từ Radamel Falcao. Tốc độ của Kylian giúp anh dễ dàng vượt qua hai hậu vệ đối phương chỉ sau vài bước chạy để một mình đối mặt với thủ môn của AS Saint-Étienne. Sau một động tác giả khiến thủ môn đối phương nằm đất, anh lạnh lùng đưa bóng vào lưới trống. Cả pha bóng chỉ diễn ra trong vòng vài giây. Với đủ gia vị. Một-không. Bàn thắng đó là pha lập công thứ 26 và cũng là cuối cùng của Kylian trong mùa giải; ngoài ra, anh còn đóng góp 14 pha kiến tạo nữa. Đó là những thống kê chỉ có ở những tiền đạo hàng đầu châu Âu, và hầu như chưa thấy ở một cầu thủ 18 tuổi nào, nhất là khi anh ta gần như không được ra sân trong sáu tháng đầu tiên của mùa giải.

Không lâu sau bàn thắng của Kylian, Monaco có thêm bàn thứ hai do công của Valère Germain. Nhưng bàn thắng ấy chỉ còn mang tính thủ tục. Khi hồi còi chung cuộc vang lên, đồng hồ đã chỉ tới gần 11 giờ đêm. Nhưng điều đó không ngăn được màn ăn mừng hiếm thấy trong lịch sử xảy ra. Trên sân, trong phòng thay đồ và cả trong phòng họp báo, các nhà tân vô địch cuốn phăng tất cả những gì mà họ thấy trên đường. Sự phấn khích của họ rất dễ giải thích; Monaco vừa chấm dứt 4 năm thống trị bóng đá Pháp của gã khổng lồ Paris Saint-Germain. “Điên rồ,” một phóng viên được gửi tới Công quốc để đưa tin về sự kiện nhớ lại. “Buổi họp báo của Jardim bị cắt ngang bởi sự xuất hiện của không dưới mười cầu thủ. Trong đó Benjamin Mendy trông phấn khích nhất. Bọn họ cùng hát hò và nhảy múa như những đứa trẻ! Kylian cũng rất vui, nhưng tỏ ra điềm đạm hơn. Anh ấy có lẽ là người duy nhất không chụp ảnh ‘tự sướng’. Như thể là anh ấy muốn được tận hưởng thời khắc đó trong yên bình; anh ấy muốn giữ cảm giác hạnh phúc lại cho riêng mình.”

“Mỗi người đều có cách ăn mừng riêng. Tôi thì muốn nhìn ngắm niềm vui trên các khán đài. Đội bóng đã tổ chức một bữa tiệc tuyệt vời, có cả pháo hoa. Cả sân đã không còn một chỗ trống, nên tôi không thấy có lý do gì phải bám lấy cái điện thoại,” Kylian sau đó giải thích trên *TF1*. Kylian cũng không cho rằng cần phải theo các đồng đội tới hộp đêm để ăn mừng. “Hành động đó cho chúng ta hiểu thêm một chút về con người của anh ấy, cũng như cá tính mạnh mà anh ấy sở hữu,” một thành viên của câu lạc bộ nhận xét. “Anh ấy không tham gia tiệc tùng với các đồng đội, nhưng hai ngày sau đó lại có mặt ở Seine-Saint-Denis với Phó Chủ tịch Vadim Vasilyev để giới thiệu chiếc Cúp vô địch Pháp với những người dân

Bondy. Sự kiện ấy cho thấy sự gắn kết giữa Kylian với quê nhà và đội bóng đầu tiên. Đồng thời cũng cho thấy tầm vóc mới của anh ở AS Monaco. Không còn là một cầu thủ trẻ nhiều triển vọng nữa, Kylian giờ đã là ngôi sao của đội bóng. Rõ ràng, các quan chức của đội sẽ không bao giờ để cho hậu vệ Andrea Raggi mang cúp về quê của anh ta ở Italia."

Chương 13
CÂU CHUYỆN MÙA HÈ

"Thực sự thì tôi không biết. Tôi đã nói chuyện với ngài Phó Chủ tịch, và tự đặt cho mình mục tiêu là chơi tốt và giành các danh hiệu. Tất cả những thứ khác chúng tôi đều đặt sang một bên. Ưu tiên của tôi là giành các danh hiệu với đội bóng đã giúp tôi trưởng thành. Tôi sẽ dồn tất cả sức lực và tâm trí của mình cho mục tiêu đó. Còn những tin đồn hay tin chuyển nhượng, tôi gom hết vào một chiếc hộp. Khi nào thì tôi lại mở chiếc hộp ấy ra? Sau trận đấu của tôi trong màu áo đội tuyển Pháp."

Chỉ 4 ngày sau khi đoạt chức vô địch Pháp, Kylian đã phải trả lời câu hỏi muôn thuở trong những mùa hè: Mùa giải tiếp theo anh sẽ chơi bóng ở đâu? Chủ nhật, 21/5, Kylian làm khách mời đặc biệt của *Telefoot* trong một chương trình được quay ngay tại sân Stade Louis II. Cầu thủ trẻ người Pháp đã thể hiện rất tốt trong buổi ghi hình, và quan trọng là đã thành công trong việc trì hoãn câu trả lời cho tới sau các trận đấu của đội tuyển Pháp mà nhiều khả năng anh sẽ được ra sân trong hai tuần đầu tháng 6. Ngồi bên cạnh Kylian trên trường quay dã chiến là Phó Chủ tịch của Monaco, Vadim Vasilyev. Ông Vasilyev hứa: "Chúng tôi sẽ làm tất cả những gì có thể để giữ anh ấy."

Thân vương Albert II cũng bày tỏ hi vọng Kylian sẽ ở lại Monaco: "Anh ấy muốn ở lại. Và tôi cũng không nghĩ là tôi đang tiết lộ bí mật gì lớn lao khi nói rằng bố của anh ấy cũng muốn thế. Có thể là có những thay đổi vào phút cuối mà tôi không biết trước được," người đứng đầu chính quyền Monaco nói với phóng viên của *Canal+*, "nhưng cho tới thời điểm này thì có thể tin anh ấy sẽ tiếp tục là người của AS Monaco trong mùa giải tiếp theo." Người Monaco buộc phải đưa ra những phát biểu mang tính trấn an này

sau khi những tin đồn về tương lai của Kylian được hàng loạt tờ báo đưa lên trang nhất (*Marca* gọi Kylian là "La Joja del mercado" - Viên ngọc của thị trường chuyển nhượng). Và trên thực tế là cũng đã có rất nhiều lời đề nghị trị giá hàng chục, thậm chí cả trăm triệu euro được gửi tới Monaco. Thực ra thì điều đó chẳng có gì mới: Kylian đã bắt đầu thu hút sự chú ý của các đại gia châu Âu từ khi còn là một cậu bé 14 tuổi. Tuy nhiên, lúc này, sau khi anh đã ghi dấu ấn ở Champions League, đặc biệt trong trận đấu ở Manchester City, các đại gia đó tin rằng họ không thể chần chừ lâu hơn được nữa. Tất cả đều sẵn sàng đánh đổi cả xe tải tiền để có được sự phục vụ của hiện tượng mới của bóng đá châu Âu. Florentino Pérez, chủ tịch của Real Madrid, là một trong số đó. Sau khi xem Kylian chơi bóng trong trận đấu với Man City ở vòng 16 đội Champions League, Pérez lập tức quyết định rằng anh phải là *galáctico* tiếp theo của ông. Tiền bạc không phải là mối bận tâm của nhà tài phiệt ngành xây dựng này. Theo *Marca*, Mbappé cũng đã có tín hiệu "đèn xanh" với Real Madrid. "Anh ấy muốn được chơi cho Madrid và đã nói rõ điều đó với những đại diện của câu lạc bộ khi họ tiếp cận gia đình anh," tờ nhật báo Tây Ban Nha khẳng định trong số báo ra ngày 5/5. Vụ chuyển nhượng có thể sẽ tiêu tốn của Real Madrid một khoản tiền lên tới 100 triệu euro.

Nhưng Real không phải là đối thủ duy nhất trên đường đua. Vào đầu tháng 5, tờ *Guardian* đưa tin Manchester United đã hỏi mua Mbappé với giá 72 triệu bảng. Tờ báo viết José Mourinho, huấn luyện viên người Bồ Đào Nha của "Quỷ đỏ", đã xác định tài năng 18 tuổi người Paris là mục tiêu chuyển nhượng số 1. Nhưng thật đáng tiếc là AS Monaco đã từ chối lời đề nghị này, theo báo chí Anh. Báo chí Pháp cũng khẳng định một lời đề nghị trị giá tới 130 triệu euro từ Real Madrid đã bị Monaco thẳng thừng từ chối. Đó là một khoản tiền lớn, chính xác hơn là một kỷ lục chuyển nhượng. Nó vượt xa số tiền mà Man United trả cho Juventus vào năm 2016 để mua Paul Pogba (105 triệu euro), và số tiền mà Real Madrid đã trả cho Tottenham để được sở hữu Gareth Bale vào năm 2013 (100 triệu).

Nhưng đội bóng xứ Công quốc không hề có nhu cầu bán người. Ít ra thì đó là những gì mà họ nói. Họ muốn giữ ngôi sao trẻ của mình thêm ít nhất một mùa nữa, với hi vọng giá của anh sẽ còn lên cao hơn. Dù thế nào thì các ông lớn ở châu Âu cũng đã lao vào một cuộc đấu giá điên cuồng vì cầu thủ mang áo số 29 của Monaco. Không chỉ có Florentino và Người Đặc Biệt muốn sở hữu Hoàng tử nhỏ; Mbappé còn đứng đầu danh sách mục tiêu cần chuyển nhượng của hàng loạt đội bóng lớn khác, trong đó đáng kể có Juventus, Manchester City, Arsenal, Liverpool và PSG. Lấy ví dụ

“Bà đầm già”. Theo *Tuttosport*, các quan chức của Juventus, vẫn chưa quên màn trình diễn của Kylian trong các trận bán kết Champions League, đã chủ động tìm gặp những người đồng nhiệm bên phía Monaco để bàn về chuyển nhượng nói chung và “Thierry Henry mới” nói riêng. Lấy ví dụ Paris Saint-Germain. Antero Henrique, cựu phó chủ tịch FC Porto mới được bổ nhiệm làm giám đốc thể thao ở PSG, đã tới Bondy tìm gặp Wilfrid để trình bày những kế hoạch mà PSG đã chuẩn bị sẵn cho con trai của ông. Theo *L'Équipe*, Nasser Al-Khelaifi, chủ tịch PSG, đã tổ chức một cuộc gặp gỡ thân mật với gia đình Mbappé ở Paris. Cuộc gặp kết thúc mà không có quyết định nào được đưa ra.

Cho tới thời điểm này, Kylian vẫn tỏ ra rất quyết tâm gắn bó với Monaco, nhất là sau khi hợp đồng của anh với đội bóng, sẽ hết hạn vào năm 2019, đã được xem xét lại và điều chỉnh. Nhưng dù thế nào thì ưu tiên trước mắt của Kylian vẫn là những trận đấu với Les Bleus. Trận đầu tiên diễn ra ở Rennes vào ngày 2/6. Pháp đá giao hữu với Paraguay. Ba ngày trước đó, Kylian lại một lần nữa bị buộc phải nói về tương lai của mình trong cuộc họp báo được tổ chức ở Clairefontaine. “Nếu anh rời Monaco, liệu có nguy cơ anh sẽ được ra sân ít hơn hay không?” - các phóng viên hỏi. Câu trả lời cho thấy chàng trai trẻ thực sự đã cảm thấy mệt mỏi khi phải lặp đi lặp lại một câu trả lời: “Tại sao tôi lại được ra sân ít hơn? Nguy cơ ấy nếu có thì cũng chẳng thể khiến tôi chùn bước khi muốn ra đi. Nhưng tôi vẫn có rất nhiều thời gian để suy nghĩ. Lúc này đây, tôi chỉ muốn tập trung cho các trận đấu với đội tuyển. Tôi nhắc lại là vẫn còn rất nhiều thời gian để nghĩ tới chuyện tương lai. Chúng tôi có 3 trận đấu quan trọng phía trước, và đó là những gì mà tôi muốn nghĩ tới ở thời điểm này.” Anh cũng nói thêm rằng anh sẽ tham khảo ý kiến của huấn luyện viên Didier Deschamps, nhưng ý kiến của ông sẽ “không mang tính quyết định”. Anh cũng nói nhiều về Zidane: “Ông ấy tạo cảm hứng cho những giấc mơ của tôi khi là một cầu thủ. Bây giờ, khi xem lại các clip của ông ấy, tôi vẫn thấy rạo rực. Làm huấn luyện viên là chuyện hoàn toàn khác. Nhưng ông ấy đang chứng tỏ mình có thể trở thành một huấn luyện viên giỏi với những kết quả ban đầu rất tích cực, và chắc chắn là ông ấy sẽ còn tiến bộ nữa.” Với một bộ phận báo chí Pháp thì những phát biểu này của Kylian có thể được diễn giải là cánh cửa đang khép lại với Real Madrid.

Trong trận đấu với Paraguay, Mbappé không thể ra sân vì một chấn thương nhẹ ở bắp chân. Didier Deschamps không muốn mạo hiểm với anh khi phía trước vẫn còn những trận đấu quan trọng. Ông thậm chí còn cấm anh chạm vào bóng, nhưng anh chàng láu lỉnh tới từ Bondy đương nhiên không đời nào tuân thủ hoàn toàn

yêu cầu của ông.

Ở Roazhon Park, Pháp đánh bại Paraguay với tỉ số 5-0. Trận đấu ấy có thể xem là một màn làm nóng hữu ích trước trận đấu quan trọng với Thụy Điển ở vòng loại World Cup 2018. Nhưng trận đấu ở Solna vào ngày 9/6 cuối cùng đã trở thành một thảm họa cho Les Bleus. Bàn thắng ở phút 94 của cầu thủ đang chơi cho Toulouse, Ola Toivonen, sau một sai lầm tai hại của thủ môn Hugo Lloris, đã mang về chiến thắng 2-1 cho Thụy Điển. Pháp chịu thất bại đầu tiên và phải nhường lại ngôi đầu bảng A vòng loại World Cup khu vực châu Âu cho chính đội bóng áo vàng-xanh. Còn Kylian thì thế nào? Anh vào sân ở phút 76 thay cho Griezmann, người đã chơi rất thất vọng, nhưng không có nhiều cơ hội để thể hiện khả năng của mình.

Ngày 13/6 là trận giao hữu đỉnh cao với Anh. Đó là đối thủ mà Pháp chưa thể đánh bại từ năm 2010. Trận đấu với Anh cũng là một bài test quan trọng, sau cú sốc trước Thụy Điển. Trận đấu diễn ra ở Paris, trên sân Stade de France. Lần đầu tiên cái tên Kylian Mbappé Lottin xuất hiện trong đội hình xuất phát. Anh đá cặp với Olivier Giroud trên hàng công. Trước khi trận đấu diễn ra, các cổ động viên Anh và Pháp cùng hát vang bài *Don't Look Back in Anger* (Đừng nhìn lại trong giận dữ), do một Vệ binh Cộng hòa thể hiện với cây guitar điện ở giữa sân. Đó là sự tri ân với những nạn nhân của các cuộc tấn công khủng bố vừa diễn ra ở Manchester và London. Khi trọng tài Davide Massa nổi hồi còi chung cuộc, tỉ số là 3-2 nghiêng về đội tuyển Pháp.

Báo chí Anh và Pháp đồng loạt lên tiếng ca ngợi Mbappé, Ousmane Dembélé và Paul Pogba. Đều như một dàn đồng ca. Tờ *Le Figaro*: "Giống như Dembélé, cầu thủ của Monaco luôn đẩy hàng thủ đối phương vào cảnh hỗn loạn mỗi khi có bóng. Những pha di chuyển của anh rất hợp lý. Tất cả đều được thực hiện với mục đích rõ ràng là tấn công vào hàng phòng ngự của đối phương, chứ không phải chỉ để cho đẹp mắt. Mỗi động tác của Kylian là một bữa tiệc thị giác cho người xem, nhưng lại là nỗi ám ảnh với các hậu vệ. Anh một lần đưa bóng tới xà ngang (phút 71), và là tác giả của pha kiến tạo cho Dembélé (78). Anh vẫn cần phải mài giũa bản năng sát thủ. Nhưng giá nào cũng phải giữ được niềm vui chơi bóng của mình. Cậu bé này thực sự là một viên ngọc." Màn trình diễn của anh được chấm điểm 7/10. Các phóng viên của BBC còn hào phóng hơn. Họ cho anh điểm 8/10, và dành cho anh rất nhiều bình luận tích cực: "Tốc độ, lắt léo, bền bỉ. Bạn đã có thể hiểu vì sao tài năng trẻ của Monaco lại đang được liên hệ với những vụ chuyển nhượng đắt giá. Anh ta gây ra không biết bao

nhiêu khó khăn cho hàng thủ của Anh; chỉ hơi tiếc là khi có cơ hội ngon ăn thì anh lại sút bóng trúng xà ngang." Khó mà nghĩ được những bình luận nào tích cực hơn.

Thế còn Kylian nghĩ gì về trận đấu nói riêng và cả mùa giải của mình nói chung? "Tôi có thể nói là mùa giải đã kết thúc tốt đẹp, nhưng có thể có một khởi đầu tốt hơn. Tôi muốn được chơi bóng và thành công. Đó là điều mà tôi đã làm được trong giai đoạn cuối mùa giải. Nhưng tới đây, tôi cần phải làm được điều đó trong suốt cả mùa giải." Câu hỏi tiếp theo mà các phóng viên đang có mặt ở các hành lang của sân Stade de France đặt ra đương nhiên là về tương lai của anh. "Chờ đã nào, tôi vừa mới rời khỏi sân. Tôi sẽ đi nghỉ với gia đình trong vài ngày, sẽ suy nghĩ về điều xảy ra tiếp theo," anh vừa cười vừa trả lời. Khi Kylian chuẩn bị quay đi, ai đó cố gắng vớt vát bằng một câu hỏi khác: "Anh sẽ chọn một đội bóng nào đó chứ?" "Tất nhiên, và tôi cũng sẽ nói chuyện với câu lạc bộ của mình. Tôi đang trong hợp đồng, đâu phải là người tự do."

Với Kylian, giờ là thời điểm để nghỉ ngơi. Ngày tiếp theo, anh đăng một bức ảnh lên tài khoản Twitter, kèm dòng trạng thái: "Tới lúc nghỉ ngơi. Với người anh lớn @JiresKembo_". Điều khiến nhiều người ngạc nhiên là trong bức ảnh, Kylian đã nhuộm tóc sang màu bạch kim, giống như Kembo.

Những bức ảnh tiếp theo được chụp từ một chiếc du thuyền đậu ngoài khơi Mallorca, thành phố nghỉ mát nổi tiếng của Tây Ban Nha. Ý định của Kylian là dành toàn bộ thời gian nghỉ ngơi bên gia đình. Nhưng thật không may, kỳ nghỉ của anh đã không được yên bình như mong muốn. Tương lai của anh vẫn cần được quyết định. Anh và gia đình sẽ phải lắng nghe nhiều ý kiến khác nhau, và cân nhắc những lời đề nghị khác nhau được gửi tới bởi những đội bóng giàu có nhất trên thế giới. Tất cả đều cần được cân nhắc, đánh giá và phân tích kỹ lưỡng. Gia đình sẽ có tiếng nói quan trọng, nhưng quyết định cuối cùng vẫn phải là của Kylian. Thế nên, giữa những lần vùng vẫy trong sóng nước Mallorca, chàng trai trẻ tới từ Bondy còn có nhiều cuộc nói chuyện với Vasilyev để nắm được những kế hoạch của Monaco. Ngoài ra, anh còn nhận được một cuộc điện thoại từ Zinedine Zidane. Huấn luyện viên của Merengues, người cũng vừa trở lại sau kỳ nghỉ ở Italia, gọi cho tiền đạo của Monaco để thuyết phục anh thu xếp hành lý và bay tới Madrid. Đó là cuộc "thảo luận bí mật" được tờ *L'Équipe* đăng tải lên trang nhất của số báo ra ngày 23/6. Tuy nhiên, một thành viên của gia đình Mbappé sau đó đã phủ nhận sự tồn tại của cuộc thảo luận này.

Nếu có một cuộc thảo luận như thế thật thì Zizou có thể nói gì với Kylian? Số 10 huyền thoại của Les Bleus chắc chắn phải trấn an chàng tiền đạo trẻ rằng anh không cần lo lắng về việc phải đánh bạn với băng ghế dự bị, không được tạo đủ cơ hội ra sân, nói tóm lại là không được trao cơ hội để phát triển sự nghiệp. Ông hứa với Kylian rằng anh sẽ được tạo điều kiện thi đấu thường xuyên, rằng bộ ba tấn công "BBC" (Bale, Benzema, Cristiano Ronaldo) không mặc định được ra sân trong mọi trận đấu, rằng nếu Bale trở lại Vương quốc Anh yêu dấu của anh ta như tin đồn, Kylian sẽ được ra sân từ đầu. Hoặc chí ít là anh sẽ được ưu tiên khi Real xoay vòng hàng tấn công. Không chỉ có thế, Zidane còn hứa với Kylian rằng ở Madrid, anh sẽ trở thành ngôi sao tầm cỡ thế giới như điều mà anh luôn mơ ước. Đấy là những lời nói đầy sức nặng, khiến cho chàng trai trẻ từ Bondy không khỏi phấn khích. Nhưng vẫn còn nhiều thời gian để anh cân nhắc. Và anh còn nhiều cuộc nói chuyện nữa cũng quan trọng không kém đã được lên lịch. Ví như là cuộc nói chuyện với Unai Emery. Huấn luyện viên người xứ Basque nhắc tới Kylian khi tham gia thảo luận bàn tròn tại Hội nghị Thượng đỉnh Bóng đá quốc tế Bilbao, diễn ra vào ngày 8/6. "Ở đây, tại Tây Ban Nha này, khi nói với Mbappé, họ thường nói về Real Madrid và Barcelona. Nhưng tôi ở ngay Paris, ở PSG. Và ở đó, theo tôi biết, người ta đang tự hỏi rằng liệu còn lựa chọn nào tốt hơn cho Kylian là đại diện cho một đội bóng của nước Pháp? Nếu Kylian muốn trở thành một biểu tượng của bóng đá thế giới, với tất cả sự tôn trọng dành cho Monaco, tôi tin là anh ấy cần phải tới Paris. Anh ấy là người Paris, gia đình của anh ấy cũng đang ở Paris. Còn gì tốt cho nước Pháp, cho PSG, hơn một cuộc hội ngộ, một sự kết giao giữa cầu thủ và chính thành phố mà anh ta thuộc về?" Chưa đầy một tháng sau, Emery đã có mặt ở Bondy. Trong lần đầu tiên gặp gỡ trực tiếp Kylian, ông nói với anh về tương lai của anh và vai trò cho anh trong đội hình xuất phát của đội bóng thành Paris. Tuy nhiên, với gia đình Mbappé, PSG vẫn chỉ là lựa chọn thứ ba, sau Monaco và Real Madrid. Một cuộc chuyển nhà sau đó xác nhận mong ước được ở lại Monaco của Kylian. Từ căn hộ vẫn sống với mẹ Fayza, anh chuyển tới một ngôi nhà mới trên các ngọn đồi ở Cap d'Ail, cách ngôi nhà mà James Rodriguez từng sống chỉ hai nhà, và là nhà cũ của Benjamin Mendy. Ý tưởng của Kylian là sau khi phải đi tới đi lui quá nhiều giữa Bondy và Monaco, cả gia đình anh sẽ được sống yên bình bên nhau trong một căn nhà lớn nhìn ra biển.

Thứ Hai, 10/7, sau các kỳ nghỉ ở Tây Ban Nha và Hy Lạp, Kylian trở lại La Turbie để kiểm tra sức khỏe và tham gia một số bài tập nhẹ dưới sự giám sát của huấn luyện viên Leonardo Jardim. Thứ

Năm, 13/7, toàn đội Monaco di chuyển tới khu Saillon thuộc bang Valais, Thụy Sĩ, để bắt đầu tập huấn. Họ sẽ đóng quân ở đó cho tới ngày 19/7. Mbappé chính là ngôi sao của chuyến tập huấn. Luôn có một đám đông lớn chờ anh vào cuối mỗi buổi tập, với hi vọng sẽ xin được chữ ký hay được chụp ảnh cùng. Nhưng không chỉ có các cổ động viên, cánh phóng viên cũng tới rất đông. Vẫn câu hỏi ấy, được lặp đi lặp lại tới phát ngán: Anh có định tiếp tục ở lại Monaco bất chấp những lời đề nghị từ Real, Manchester City và PSG hay không? Tờ *AS* có trụ sở ở Madrid dẫn lại câu trả lời ngắn gọn của ngôi sao trẻ: "Tôi không biết." Đó chính là điều mà anh đã nói một tháng trước đó. Nhưng dù vậy, ba từ đó vẫn đủ để thổi bùng lên một ngọn lửa mới trong câu chuyện mùa hè dường như sẽ không có hồi kết. Giới phóng viên và các chuyên gia cố gắng mổ xẻ và tìm ra những lời giải thích hợp lý nhất cả trong trường hợp anh ở lại Monaco cũng như trong trường hợp anh quyết định chuyển tới một đội bóng khác. Một lần nữa Thân vương Albert II lại phải lên tiếng, trong bài trả lời phỏng vấn với *L'Équipe* vào ngày 12/7: "Những cuộc thương thảo đang diễn ra cho tôi cảm giác là anh ấy sẽ vẫn là người của Monaco trong mùa giải tiếp theo. Các bên vẫn đang bàn về vấn đề lương thưởng cho Kylian. Nhưng tôi nghĩ rằng anh ấy cũng như bố của anh ấy đều hiểu rằng việc chuyển tới một đội bóng lớn vào thời điểm này chưa chắc đã có lợi, bởi ở các đội bóng đó anh ấy sẽ có nguy cơ không được ra sân thường xuyên. Ngay cả khi Zidane đã hứa là sẽ để Kylian ra sân nhiều ở Real Madrid."

Người ta không biết những gì mà Thân vương nói xuất phát từ những gì mà ông biết, hay đó chỉ đơn giản là mong ước của cá nhân ông... Nhưng dù thế nào thì nhiều người, có thể là cổ động viên, có thể không, đều đồng tình với vị Thân vương và hi vọng rằng những cuộc thương thảo sẽ nhanh chóng mang lại kết quả, hợp đồng của Kylian sẽ được gia hạn và vụ áp phe đã kéo dài tới mức lê thê sẽ đi tới hồi kết. Sau tất cả, nếu Kylian ở lại Monaco, một vị trí trong đội hình xuất phát dành cho anh là không phải bàn cãi. Anh cũng sẽ kế thừa chiếc áo số 10 của Bernardo Silva, người vừa chuyển sang Manchester City, và có thể nhận khoản lương tháng lên tới 700.000 euro. Quan trọng hơn, anh có thể tránh được nguy cơ mất quá nhiều thời gian trên băng ghế dự bị trong mùa giải diễn ra ngay trước một kỳ World Cup.

Cao trào của vở kịch xuất hiện vào ngày 14/7, ngày Quốc khánh Pháp. Vào lúc 9 giờ 46 phút, Kylian đăng lên Twitter một video do anh tự quay trong phòng mình ở khách sạn Hôtel des Bains de Saillon với tiêu đề *Grande annonce* (thông báo quan trọng). Các cổ động viên ở Pháp và Tây Ban Nha lập tức căng tai ra nghe ngóng.

Giới phóng viên trên toàn thế giới đương nhiên cũng không thể thờ ơ. Phải chăng cuối cùng anh ta cũng đã quyết định được là sẽ đi hay ở, và nếu đi thì đi đâu? Với một gương mặt nghiêm nghị và giọng điệu kiểu cách thường chỉ dành cho những dịp quan trọng, Mbappé bắt đầu câu chuyện của mình:

"Xin chào tất cả mọi người, là tôi đây. Như các bạn biết, gần đây người ta lôi tên tôi vào rất nhiều chuyện. Có rất, rất nhiều những tin đồn. Nên tôi nghĩ mình có nghĩa vụ phải thông báo cho các bạn thông tin mới nhất này. Tôi và gia đình đã suy nghĩ về nó rất nhiều. Sau khi cân nhắc kỹ từng điều thiệt hơn, chúng tôi đã đi tới được một quyết định. Đó là... năm nay... bắt đầu từ bây giờ... Tôi sẽ chơi với..." Kylian dừng lại lấy hơi. Bầu không khí căng thẳng tới mức muốn nghẹt thở. Sau khi lấy lại bình tĩnh, Kylian trở lại, trên tay là một đôi giày đá bóng. Và rồi bất ngờ cười như ma làm, trước khi hét lên: "Một đôi Mercurial Vapors!" Đó là một chiêu quảng cáo mới của Nike. Mbappé vừa gia hạn hợp đồng với gã khổng lồ trong ngành sản xuất dụng cụ thể thao, qua đó thêm vài số 0 vào phần thù lao được hưởng. Đó rõ ràng là một ý tưởng xuất sắc để gây chú ý. Tuy nhiên, không phải ai cũng thích nó, kể cả khi Kylian nhanh chóng đính chính rằng đó chỉ là một trò đùa với một video khác: "Người ta yêu cầu tôi làm thế. Tôi nghĩ là cũng vui và chẳng ảnh hưởng tới ai."

Tới ngày 20/7, AS Monaco bất ngờ phản ứng một cách giận dữ. Trong một thông báo chính thức, họ cáo buộc nhiều đội bóng châu Âu đã "liên hệ với Kylian Mbappé [và những người liên quan] khi chưa nhận được sự đồng ý từ đội bóng". Họ cũng đe dọa là sẽ yêu cầu Liên đoàn bóng đá Pháp và FIFA trừng phạt đích đáng những câu lạc bộ đã phạm luật. Theo nhiều người phân tích, đó là thông điệp mà Monaco muốn gửi tới PSG, Real Madrid và Arsenal. Một số khác thì đánh giá đấy là một tín hiệu mạnh mẽ, khẳng định đội bóng Công quốc sẽ làm tất cả những gì có thể để giữ chân ngôi sao mới của bóng đá Pháp.

Nhưng thực tế thì không hẳn như vậy. Monaco đang chơi trò hai mặt. Một mặt, họ tuyên bố muốn gia hạn hợp đồng của Kylian; mặt khác, họ đàm phán để bán anh cho Real Madrid. Tóm lại, thông báo trên được xem như một lời cảnh báo nhưng không phải để nhắm vào Real Madrid, mà vào Man City, đội bóng lúc đó đã sẵn sàng đặt 143 triệu bảng lên bàn đàm phán theo thông tin từ báo chí Anh. Pep Guardiola, vị huấn luyện viên người Catalunya của City, được cho là đã có một số cuộc nói chuyện qua điện thoại với Kylian và bố của anh. Trong các cuộc điện thoại đó, Pep hứa hẹn rằng Kylian sẽ có cơ hội có mặt trong đội hình chính của Man

Xanh, giải thích với anh về triết lý bóng đá và chiến thuật mà ông đang theo đuổi, và cuối cùng thuyết phục chàng trai tới từ Bondy đi theo con đường mà một số đồng đội ở Monaco của anh đã chọn.

Tuy nhiên, ở thời điểm đó, Real Madrid dường như đã đi trước một bước. Sau cuộc gặp vào trung tuần tháng 7 giữa một bên là Florentino Pérez và José Ángel Sánchez với một bên là Dmitry Rybolovlev, hai câu lạc bộ được cho là đã thống nhất những điều khoản cơ bản để có thể tiến tới một thỏa thuận chung. Vào ngày 26/7, *Marca* đưa thông tin ra trang nhất: "Hợp đồng nguyên tắc cho Mbappé: 180 triệu euro. Cầu thủ người Pháp sẽ trở thành bản hợp đồng đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá." Bên trong, tờ báo có trụ sở ở Madrid dành hẳn 2 trang để chỉ nói về sự kiện này: "Sau khi chốt xong những chi tiết cuối cùng, cầu thủ trẻ người Pháp sẽ ký hợp đồng 6 năm với Real Madrid, mỗi năm nhận 7 triệu euro tiền lương. Ý định của cả Madrid lẫn bản thân cầu thủ là anh sẽ nhập đội, lúc đó đang trong tour du đấu ở Mỹ, trong vòng vài ngày tiếp theo."

Cũng có thông tin nói rằng Madrid xem xét ký hợp đồng với Mbappé nhưng vẫn để anh tiếp tục thi đấu cho Monaco thêm một mùa nữa. Đội bóng Công quốc rõ ràng thích ý tưởng này hơn. Tuy nhiên, vẫn theo *Marca*, sau một vài cuộc gặp với Zidane và một cuộc gặp khác với Florentino Pérez ở Paris, Mbappé quyết định là anh không muốn để mọi chuyện dây dưa quá lâu, vì đơn giản là dù sẽ phải cạnh tranh với bộ ba khét tiếng "BBC", anh vẫn tin rằng mình đủ khả năng chiến đấu cho một suất đá chính trong đội hình của Real Madrid.

"Tôi có thể cam đoan với các bạn là chưa có thỏa thuận nào với Real Madrid hay bất kỳ đội bóng nào khác." Ngay trong ngày, Vadim Vasilyev lên tiếng phủ nhận. Vị phó chủ tịch của AS Monaco xác nhận ông nhận được rất nhiều lời đề nghị từ các đội bóng nhưng nhấn mạnh là tới lúc đó chưa có bất kỳ thỏa thuận nào.

Trong khi đó, phía gia đình Mbappé vẫn im thin thít.

Kylian thì muốn lên tiếng qua những màn trình diễn trên sân. Ngày 29/7, anh có cơ hội tốt để làm điều đó, khi trận tranh Champions Trophy 2017 [Siêu Cúp Pháp] diễn ra trên sân Stade Ibn Batouta ở Tangier. Monaco, nhà vô địch Ligue 1, sẽ đối đầu với Paris Saint-Germain, đội đang giữ Cúp Quốc gia Pháp. Mbappé đá cặp với Radamel Falcao trên hàng công. Anh đã có một hiệp 1 rất ấn tượng. Ngoài một bàn thắng bị từ chối vì lỗi việt vị, anh còn có

một cú sút khiến trung vệ Marquinhos phải cản phá ngay trước vạch vôi. Tốc độ và khả năng rê dắt của anh đã khiến cho hàng thủ đối phương nhiều phen rối loạn. Nhưng sang hiệp 2, khi Monaco dần mất quyền kiểm soát trận đấu thì Kylian cũng mờ nhạt theo và cuối cùng bị thay ra bằng Carrillo. Sau 94 phút thi đấu, PSG giành danh hiệu Champions Trophy thứ 5 liên tiếp. Cầu thủ xuất sắc nhất trận là Dani Alves. Tân binh người Brazil của đội bóng Paris tỏa sáng rực rỡ với một bàn thắng đẹp mắt từ đá phạt và một pha kiến tạo cho Adrien Rabiot ấn định tỉ số 2-1.

Tới ngày 3/8, PSG ra thông báo chính thức về vụ chuyển nhượng Neymar Junior. Đó là vụ chuyển nhượng đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá. Tổng số tiền mà PSG phải trả để có được ngôi sao người Brazil lên tới 222 triệu euro. Cầu thủ người Brazil ký hợp đồng tới ngày 30/6/2022. Mỗi năm, anh ta sẽ kiếm được khoảng 36 triệu euro từ hợp đồng này. Sự kiện đó là cái kết của một câu chuyện dài và ồn ào đã tốn không biết bao nhiêu giấy mực và là đề tài chính cho các cuộc thảo luận, tranh cãi trên truyền hình và trên mạng internet trong suốt một thời gian dài. Sự kiện đó cũng có thể đẩy vụ Mbappé sang một hướng khác. Truyền thông Tây Ban Nha tin rằng một khi cựu ngôi sao của Barcelona đã về dưới trướng Nasser Al-Khelaifi thì câu chuyện tương lai của Mbappé đã trở nên rõ ràng hơn bao giờ hết. PSG coi như đã tự loại mình khỏi cuộc đua; Manchester City và Arsenal thì đã bỏ cuộc... việc tài năng trẻ người Pháp về với Real Madrid giờ chỉ còn là vấn đề được tính bằng ngày.

Ngày 4/8, Ligue 1 mùa giải 2017-18 khởi tranh. Dễ dàng nhận thấy đội hình Monaco thiếu vắng nhiều gương mặt quen thuộc. Mendy và Bernardo Silva tới Man City, Bakayoko sang Chelsea, Germain tới Marseille, Diallo sang Mainz, Jean đến Toulouse và Dirar sang Fenerbahce. Nổi bật trong số những tân binh là Youri Tielemans - tiền vệ trẻ người Bỉ được mua với giá 25 triệu euro, và Terence Kongolo - trung vệ người Hà Lan tới từ Feyenoord. Bài test đầu tiên của mùa giải, mang tên Toulouse, kết thúc với thắng lợi 3-2 nghiêng về phía đội chủ nhà Monaco. Mbappé, lúc này đã mang áo số 10, rời sân ở phút 74 sau khi một pha va chạm rất mạnh khiến cho đầu gối trái của anh bị tổn thương. Rất may là chấn thương đó không có gì nghiêm trọng. Ngày tiếp theo, Kylian có mặt ở Manchester City để tham gia một sự kiện của nhà tài trợ. Anh khoe ảnh tự sướng với Sané, trong khi Mendy, bạn cũ ở Monaco, nửa đùa nửa thật rằng Kylian có thể sẽ chọn khoác áo City của Guardiola. Cùng lúc đó, ở Pháp, Vasilyev làm mọi cách để trấn an dư luận rằng Mbappé "chưa bao giờ bày tỏ mong muốn ra đi". "Chúng tôi vẫn đang thương thảo với cậu ấy," Vasilyev nói.

“Vấn đề ở đây không chỉ là tiền bạc, mà phức tạp hơn nhiều. Kylian phải cân nhắc những yếu tố khác liên quan tới bóng đá. Anh ấy vẫn đang cân nhắc, và đó là điều hoàn toàn bình thường.”

Ở Tây Ban Nha, những câu chuyện mới vẫn được “sản xuất” mỗi ngày. Theo báo chí Madrid, Monaco đang đòi thêm tiền. Họ muốn đưa vào hợp đồng một điều khoản buộc Madrid phải trả thêm 25 triệu euro nếu Mbappé giành được Ballon d’Or trong màu áo trắng. Nhưng tiền bạc không phải là rào cản duy nhất. Huấn luyện viên Zidane được cho là không muốn phải quản lý một lúc bốn tiền đạo đều thuộc hàng siêu sao là Cristiano Ronaldo, Gareth Bale, Karim Benzema và Kylian Mbappé. Việc có quá nhiều cái tên lớn chắc chắn sẽ dẫn tới nhiều vấn đề liên quan tới quản trị, và cả những mâu thuẫn trong phòng thay đồ. Ngay cả khi Alvaro Morata đã được bán cho Chelsea thì tình hình vẫn hết sức phức tạp. Nói thẳng ra, Zizou chỉ thấy mua Mbappé là hợp lý trong trường hợp Bale trở lại Premier League.

***

Ngày 10/8, hai nguồn khác nhau từ hai phía của dãy Pyrenees cùng đưa một tin. “Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chúng tôi có thể xác nhận là @KMbappe đang trên đường tới Paris,” *ParisUnited*, một trang web đặt trụ sở ở thủ đô nước Pháp nổi tiếng vì luôn có được những thông tin trong cuộc đáng tin cậy, thông báo. Không lâu sau, *Marca* xác nhận: “Điều không thể sắp sửa trở thành có thể. Kylian Mbappé sẽ là cầu thủ của PSG. Vụ này từ đây khép lại.” Điều gì đã xảy ra? Làm sao mà mọi chuyện lại có thể thay đổi nhanh chóng đến vậy? Jean-François ‘Fanfan’ Suner, một người bạn của gia đình Mbappé, cũng là một trong những huấn luyện viên đầu tiên của anh thời còn ở Bondy, giải thích: “Khi Kylian phát hiện ra Monaco thỏa thuận với Real sau lưng mình, cậu ấy đã tỏ ra rất khó chịu. Thế nên cậu ấy quyết định sẽ ra đi, nhưng đi đâu là do chính cậu ấy lựa chọn. Và cậu ấy đã chọn tới Paris, vì nghĩ rằng chỉ có ở đó, cậu ấy mới chắc chắn về cơ hội được ra sân của mình. Trước tiên và trên hết, chàng trai ấy muốn được chơi bóng. Cậu ấy không tin là Real có thể hứa cho cậu ấy ra sân trong trận Clásico. Vì Real tới lúc đó vẫn không bán được Bale, nên cậu ấy quyết định không mạo hiểm tới Madrid để rồi phải làm bạn với băng ghế dự bị. Cậu ấy chọn PSG, và chờ đội bóng thủ đô đạt được thỏa thuận với Monaco. Dù phải tới cuối tháng 8 hai câu lạc bộ mới đi đến thỏa thuận, song thực tế là Kylian đã quyết định rằng cậu ấy sẽ gia nhập PSG từ trước đó 10 ngày.” Tổng cộng các bên đã mất tới 21 ngày để có thể hợp thức hóa vụ chuyển nhượng. Đó là ba tuần đầy khó khăn cho Kylian và gia đình Mbappé.

Chương 14
NGÀY 31 THÁNG 8, 2017

Trận đấu đã khép lại được một lúc. Pháp vừa đánh bại Hà Lan 4-0. Và nhờ Bulgaria bất ngờ có chiến thắng 3-2 trước Thụy Điển, Les Bleus trở lại vị trí dẫn đầu bảng A và tràn trề hi vọng vượt qua vòng loại World Cup 2018. Bên trong các đường hầm của sân Stade de France, rất đông phóng viên, cả truyền hình, radio lẫn báo in, đang kiên nhẫn chờ đợi. Hầu như tất cả các cầu thủ đều đã đi qua mixed zone [khu vực giữa phòng thay đồ và bãi chờ xe bus, nơi các cầu thủ thường trả lời phỏng vấn - N.D], trừ Thomas Lemar, lúc đó đang được giữ lại để kiểm tra doping. Nhưng Lemar không phải là người mà cánh phóng viên đang chờ. Thế rồi, khi đồng hồ vừa chỉ sang ngày mới, nghĩa là kỳ chuyển nhượng mùa hè chính thức đóng cửa, cầu thủ được chờ đợi nhất ở thời điểm đó đột ngột xuất hiện trước đám đông háo hức. Mặc chiếc áo phông xanh của đội tuyển Pháp, chân đi dép lê, Kylian Mbappé tiến về phía các phóng viên với một nụ cười, dấu hiệu cho thấy anh sẵn sàng trả lời mọi câu hỏi. Micro lập tức chĩa vào anh như một rừng gươm, và các câu hỏi đồ dồn về từ mọi phía.

"Ghi bàn đầu tiên cho đội tuyển Pháp và chính thức trở thành người của PSG, đây hẳn là một đêm trong mơ đối với anh?"

"Hôm nay là một ngày tuyệt vời, một bản hợp đồng tuyệt vời, một chiến thắng tuyệt vời và cả một bàn thắng nữa. Ngày trong mơ ư? Cũng gần như thế. Tôi không chắc ngày trong mơ là như thế nào, nhưng hôm nay chắc chắn là một ngày tuyệt vời. Chúng tôi đã có một trận đấu xuất sắc, từ đầu đến cuối đều chơi theo cách mà chúng tôi muốn. Tôi nghĩ là, cũng như chúng tôi, các cổ động viên thích màn trình diễn đó. Hôm nay ai cũng vui. Chúng tôi tự hào vì đã chơi được một trận như hôm nay. Trước một đối thủ lớn,

chúng tôi vẫn thể hiện được mình. Hi vọng là chúng tôi có thể duy trì được phong độ này."

"Tại sao anh lại quyết định gia nhập Paris Saint-Germain?"

"Tôi rất hạnh phúc khi được gia nhập một đội bóng lớn như PSG. Đó là nơi lý tưởng để tôi tiến bộ và tiếp tục học hỏi ở trình độ cao nhất. Xung quanh tôi sẽ là những cầu thủ lớn. Hầu hết trong số họ đã giành được mọi vinh quang ở giải quốc nội, một số thậm chí còn vô địch các cúp châu Âu. Thế nên tôi chắc chắn sẽ học được rất nhiều và tất nhiên cũng có rất nhiều thứ phải chứng tỏ."

"Những đội bóng lớn nhất ở châu Âu đều theo đuổi anh. Anh chọn PSG từ khi nào?"

"Cách đây vài tuần. Tại sao lại là PSG ư? Bởi vì đó là nơi mà tôi nghĩ mình sẽ tiến bộ nhanh nhất, trong khi vẫn được ra sân nhiều nhất có thể. Đó là yêu cầu chính của tôi."

"Được rồi. Hôm nay thế là đủ rồi. Cảm ơn các anh chị." Philippe Tournon, người phụ trách báo chí của đội tuyển Pháp, buộc phải can thiệp. Ông vòng tay qua ôm vai Kylian và kéo anh đi. Vào một ngày quan trọng như ngày 31/8/2017 này thì những câu hỏi mà các phóng viên muốn đặt ra cho số 20 của Les Bleus là không có giới hạn. Mà Kylian lại là một người chịu khó giao tiếp, nên anh sẽ không thể nào tự dừng lại được. Chàng trai này rõ ràng đang ở trên thiên đường thứ bảy, nhưng vẫn cố để không tỏ ra quá phấn khích. Anh không muốn mình bị cuốn vào dòng cảm xúc lúc đó, và luôn trả lời với một giọng điệu từ tốn. Và tất nhiên, với nụ cười thường trực trên môi. Chỉ duy nhất một lần anh để mình trông buồn cười trước ống kính, đúng hơn là làm mặt nhăn nhó, nhưng đã tự điều chỉnh ngay lập tức. Đó là khi người ta hỏi anh: "Bây giờ anh có thể hoàn toàn tập trung vào bóng đá chưa?"

"Tôi luôn luôn dành sự tập trung cao nhất cho bóng đá. Chính các anh mới là những người nghĩ rằng tôi để đầu óc của mình ở đâu đó. Bóng đá là nơi tôi có thể thể hiện được mình nhiều nhất. Chơi bóng cũng là việc duy nhất tôi có thể làm, và là thứ mang tới cho tôi nhiều niềm vui nhất. Thật tuyệt vời khi được trở lại với sân cỏ. Cứ ngồi mãi trên khán đài khiến chân tôi ngứa ngáy hết cả."

Kylian đã không được hưởng niềm vui đứng trên mặt cỏ kể từ sau phút 74 của trận đấu với Toulouse. Vào ngày 13/8, trong trận đấu thuộc vòng 2 với Dijon, anh đã phải ngồi dự bị suốt 90 phút. Ở vị trí của anh, huấn luyện viên Leonardo Jardim đã chọn Adama

Diakhaby. Trong buổi họp báo, huấn luyện viên người Bồ Đào Nha giải thích cho lựa chọn của mình như sau: "Chính câu lạc bộ quyết định là Kylian sẽ không ra sân. Khi tôi dùng từ câu lạc bộ, ý tôi muốn nói tới toàn thể câu lạc bộ, tới những người có trách nhiệm ra các quyết định." Để cho ngắn gọn thì không cho Kylian ra sân là một mệnh lệnh được đưa ra bởi những nhân vật quyền lực nhất: Chủ tịch Rybolovlev và Phó Chủ tịch Vasilyev.

Tại sao họ lại làm thế? Bởi mối quan hệ giữa gia đình Mbappé và các quan chức của đội bóng Công quốc ở thời điểm đó đã trở nên cực kỳ căng thẳng. Thông tin Kylian chọn Paris Saint-Germain đã được công khai, hay cũng gần như thế.*Paris United* đưa tin đầu tiên, sau đó tới *Marca* và *L'Équipe*. Tờ *L'Équipe* còn đưa ra trang nhất trong số báo ngày 11/8. Ảnh bìa là một bức hình cỡ lớn chụp Kylian với hai tay bắt chéo, mắt nhìn về số 10 mới của PSG, và bên cạnh là tiêu đề: "Mbappé muốn được chơi bóng cùng Neymar." Phần chú thích đi sâu hơn vào chi tiết: "Sự xuất hiện của cầu thủ người Brazil cùng với tham vọng vô địch Champions League của PSG chính là những yếu tố đã thuyết phục thần đồng của Monaco gia nhập đội bóng thủ đô. Triển vọng về một vụ chuyển nhượng khác có giá trị xung quanh 180 triệu euro không được các câu lạc bộ khác ở châu Âu chào đón."

Trong bài viết, tờ báo khẳng định rằng gia đình Mbappé, sau khi chờ đợi trong vô vọng một đề nghị từ Barcelona, đã thông báo cho hai đội bóng khác vẫn còn trụ lại trong cuộc chạy đua là Real Madrid và Manchester City (Liverpool và Arsenal thì đã rút lui từ lâu rồi) rằng họ quyết định chọn PSG. Đồng thời, họ cũng thông báo cho AS Monaco về mong muốn được chơi bóng ở thủ đô nước Pháp của Kylian. Vadim Vasilyev biết rằng ông sẽ phải quên ý tưởng bán Kylian cho Florentino Pérez, và sẵn sàng cho các cuộc đàm phán với PSG.

Đó là viễn cảnh mà đội bóng Địa Trung Hải muốn tránh nhất. Ý nghĩ phải tăng cường sức mạnh cho đối thủ trực tiếp khiến cổ họng các quan chức đội bóng trở nên đắng ngắt. Họ có thể trì hoãn tới khi nào họ muốn, nhưng họ cũng ý thức được rằng, dù muốn dù không, họ cũng sẽ phải ngồi vào bàn đàm phán với đội bóng Paris. Wilfrid Mbappé và Antero Henrique, giám đốc thể thao của PSG, rõ ràng đã có với nhau một thỏa thuận nguyên tắc về một bản hợp đồng có thời hạn 5 năm với mức lương ròng 18 triệu euro mỗi năm. Đó là mức lương cao thứ hai ở PSG, sau mỗi lương của Neymar. Và đương nhiên là hơn hẳn con số 700.000 euro mỗi tháng mà Monaco đề nghị hay 6 triệu mỗi năm mà Real Madrid sẵn sàng trả. Bố của Mbappé cũng được trấn an về vấn đề

Luật Công bằng tài chính. Ông sợ là PSG sẽ bị UEFA phạt (ví dụ loại khỏi các giải đấu do UEFA tổ chức) sau một kỳ chuyển nhượng đắt đỏ và tốn kém chưa từng có. Nhưng Antero Henrique đã trấn an ông bằng cam kết là PSG đủ năng lực tài chính để có thể thực hiện thêm một vụ chuyển nhượng đắt giá nữa.

Nói cách khác, phe Mbappé được thuyết phục rằng Paris chính là điểm đến dành cho họ. Nhưng ở Monaco, chẳng ai thấy bị thuyết phục hay hài lòng về điều đó. Đầu tiên, họ quyết định trừng phạt chàng trai chỉ khăng khăng làm theo ý của mình và không tỏ ra có ý định thỏa hiệp. Một lần nữa, Jardim lại bị buộc phải đứng ra giải thích. Ông làm điều đó trong một buổi họp báo diễn ra vào ngày 16/8, 2 ngày trước trận đấu với Metz trên sân khách.

"Chúng tôi chưa bao giờ có thói quen trừng phạt các cầu thủ. Dùng từ trừng phạt là không chuẩn. Phải nói là chúng tôi đang cố bảo vệ anh ấy. Với tất cả những gì đang diễn ra xung quanh chàng trai 18 tuổi này, chúng tôi thấy mình có trách nhiệm phải giữ cho anh ấy an toàn trước cơn bão lớn," vị huấn luyện viên người Bồ Đào Nha nói. Sau đó ông nói thêm, rõ ràng là muốn nhắm tới các phóng viên: "Kylian chưa có được 100% phong độ. Anh ấy chưa sẵn sàng ra sân, điều hoàn toàn dễ hiểu. Nếu một tờ báo khác đề nghị các anh mức lương mới cao gấp 15 lần, những ngón tay của các anh sẽ không thể nhảy múa trên bàn phím một cách điêu luyện như bây giờ được đâu!"

Thế là, để bảo vệ cầu thủ số 29 của mình khỏi cơn bão truyền thông, Jardim đã "bỏ quên" anh trong trận đấu với Metz. Một vài tờ báo khẳng định giữa Kylian và Andrea Raggi đã nổ ra xô xát trên sân tập, và kết quả là Kylian bị đuổi khỏi sân. Không có gì phải bàn cãi về việc chàng trai tới từ Bondy đang cảm thấy khó ở. Lý do cũng rất dễ hiểu: anh không được làm điều mà anh yêu thích nhất, đó là chơi bóng. Huấn luyện viên của anh thì chỉ trích anh công khai trước truyền thông, cũng như trước mặt các đồng đội. Tệ hơn, anh không còn được là nhân vật chính trong vở kịch nữa. Chú Pierre Mbappé, người hiểu anh quá rõ, tin rằng đó là điều khiến Kylian khó chịu nhất, vì anh luôn muốn tự kiểm soát cuộc đời mình.

Ngày 27/8, lại thêm một bi kịch khác. Kylian không thể làm gì khác ngoài chứng kiến thất bại kinh hoàng 1-6 của Monaco dưới tay Marseille. Trận đấu ấy, anh không được vào sân dù chỉ một phút.

Ngày 28/8, Mbappé có mặt ở Clairefontaine sau khi được triệu tập

vào danh sách đội tuyển Pháp chuẩn bị cho hai trận vòng loại World Cup. Didier Deschamps tin rằng chàng tiền đạo của mình đang có trạng thái tâm lý tốt, và rằng, bất chấp những thị phi của thị trường chuyển nhượng, anh vẫn hoàn toàn tập trung vào nhiệm vụ cống hiến cho đội tuyển quốc gia. Ít ra thì đó là những gì mà Deschamps đã nói khi được hỏi Kylian đang làm gì ở đội tuyển Pháp sau gần một tháng không thi đấu. Vị huấn luyện viên trưởng của Les Bleus cũng rất cẩn thận để không vô tình lộ ra bất kỳ thông tin nào liên quan tới khả năng Kylian tới PSG. Tất cả những gì ông nói là: "Kylian Mbappé hiện vẫn đang là một cầu thủ của Monaco." Tuy nhiên, cẩn thận là thế, ông vẫn vô tình xác nhận là sẽ có một vụ chuyển nhượng xảy ra. "Tương lai sẽ cho chúng ta biết liệu đó có phải là một lựa chọn đúng đắn hay không," ông nói. "Nhưng như các bạn biết, đó là lựa chọn của anh ấy. Anh ấy cảm thấy chưa sẵn sàng để ra nước ngoài. Đó cũng là một lựa chọn của anh ấy, dựa trên những phân tích của chính anh ấy. Kylian mới chỉ trải qua sáu tháng khó tin với Monaco, nên anh ấy cần thêm thời gian để tự kiểm nghiệm khả năng của bản thân. Các anh không thể kêu ca về việc anh ấy sẽ ở lại Pháp được. Anh ấy đổi câu lạc bộ, nhưng vẫn sẽ tiếp tục ở lại Ligue 1."

Nhưng rất buồn là không những không chịu nói, người ta còn không chịu làm. Monaco lúc đó vẫn đang trong quá trình thương thảo với PSG. Ban đầu họ đã chấp nhận lời đề nghị từ đội bóng Paris, nhưng sau đó họ bất ngờ đổi ý và phủ quyết vụ chuyển nhượng. Tình hình căng tới mức cho tới đêm giữa ngày 30 và 31/8, vẫn chưa hề có bất kỳ thông tin nào cho thấy hai bên đã đạt được thỏa thuận. Đó là những giờ khắc điên rồ nhất của kỳ chuyển nhượng. Barcelona bất ngờ trở lại cuộc đua. Thời điểm đó họ đã có được Ousmane Dembélé, nhưng vẫn chưa đạt được thỏa thuận liên quan tới Philippe Coutinho. Theo *L'Équipe*, trên đường băng của sân bay Le Bourget ở Paris có một chiếc máy bay cá nhân luôn được đặt ở chế độ chờ, sẵn sàng chở gia đình Mbappé tới Cuidad Condal để ký hợp đồng. Nhưng cuối cùng, chiếc máy bay ấy không có cơ hội cất cánh.

Vào lúc 6 giờ 30 phút chiều ngày 31/8/2017, trên trang chủ của đội bóng Công quốc xuất hiện một bức hình Kylian, với hai dòng chú thích ngắn gọn: "AS Monaco cầu mong tất cả những điều tốt đẹp nhất cho tương lai của @KMbappe, người sẽ gia nhập @PSG_inside! #MerciKylian..

Một phút sau, tới lượt đội bóng thủ đô đưa tin: "Paris Saint-Germain vui mừng thông báo bản hợp đồng với Kylian Mbappé! #BienvenueKylian."

Sau bốn năm, với gần hai mùa giải chuyên nghiệp, trải qua 58 trận, đóng góp 27 bàn và 16 pha kiến tạo, viên ngọc nhỏ của bóng đá Pháp đã nói lời chia tay với xứ Công quốc để tới Paris theo một bản hợp đồng cho mượn có thời hạn một mùa kèm điều khoản mua đứt trị giá 180 triệu euro. Đó là công thức nhằm giúp PSG tránh được nguy cơ bị phạt vì không tuân thủ Luật Công bằng tài chính sau khi đã chi tới 222 triệu euro cho Neymar. Số tiền 180 triệu euro sẽ được tính thành khoản chi của mùa giải tiếp theo. Mbappé ký với đội bóng thành Paris một bản hợp đồng có thời hạn tới 30/6/2022. Anh vừa trở thành cầu thủ đắt giá thứ hai trong lịch sử bóng đá, sau Neymar, và là vụ chuyển nhượng đắt giá nhất giữa hai câu lạc bộ Pháp.

Vào lúc 10 giờ 17 phút tối 31/8/2017, Kylian Mbappé được tung vào sân thay cho Olivier Giroud. Trận đấu với Hà Lan đã diễn ra được 75 phút và Pháp đang dẫn trước 2-0 nhờ các bàn thắng của Antoine Griezmann và Thomas Lemar. Chưa đầy 2 phút sau, tân binh mới nhất của PSG đã suýt ghi bàn với pha chạm bóng đầu tiên sau một đợt tấn công được khởi xướng bởi Layvin Kurzawa. Sau khi được giải phóng khỏi những xiềng xích, Kylian chơi bóng như thể để thỏa cơn thèm. Mỗi lần anh đi bóng là một lần hàng thủ đối phương, lúc đó chỉ còn lại 10 người sau khi Kevin Strootman bị đuổi vì phạm lỗi với Griezmann, rơi vào tình trạng hoảng loạn.

Vào 10 giờ 32 phút, tương đương với phút 91 của trận đấu, khi tỉ số đang là 3-0 sau một pha lập công khác của Lemar, chàng trai tới từ Bondy tìm thấy bàn thắng đầu tiên trong màu áo đội tuyển Pháp. Tốc độ và sự lắt léo của anh khiến hậu vệ đội bóng Da cam hoa mắt chóng mặt không biết trái bóng đang ở chỗ nào. Sau một pha phối hợp 1-2 với người đồng đội cũ ở Monaco - Djibril Sidibé, Kylian tung ra một cú dứt điểm bằng lòng chân phải rất nhanh khiến thủ thành tội nghiệp Jasper Cillessen không có cơ hội cản phá. Bàn thắng được ghi ở trận thứ năm, sau pha dứt điểm trúng khung thành thứ bảy của Kylian cho đội tuyển. Anh ăn mừng bằng cách chạy về hướng khán đài và thực hiện động tác quen thuộc: bắt chéo hai tay trước ngực. Với bàn thắng đó, Kylian đã trở thành cầu thủ trẻ nhất ghi bàn cho đội tuyển Pháp sau George Lech, người đã ghi bàn thắng đầu tiên cho Les Bleus - trong trận đấu với Thụy Sĩ vào ngày 11/11/1963 - khi mới 18 tuổi và 5 tháng (Kylian ghi bàn khi 18 tuổi 8 tháng).

Nếu thứ Năm, 31/8, là một ngày tuyệt vời với Mbappé, thì Chủ nhật, 3/9, lại là một ngày đáng quên. Trong trận đấu với đối thủ khiêm tốn Luxembourgh ở Toulouse, Pháp kiểm soát bóng tới

76%, tung ra 34 cú sút và thực hiện 635 đường chuyền, chỉ để đổi lấy một trận hòa không bàn thắng. Đó là kết quả mà không ai nghĩ tới, nhất là sau khi Pháp đã xuất sắc vượt qua bài test mang tên Hà Lan. Trận này, Kylian xuất phát bên cánh phải trong sơ đồ 4-4-2. Đó không phải là vị trí ưa thích của anh. Thực tế là trong trận, Kylian đã nhiều lần di chuyển sang cánh trái hoặc vào trung lộ, khiến cho các vị trí trên hàng công của đội tuyển Pháp liên tục giẫm chân nhau. Dẫu vậy thì anh vẫn là cầu thủ nguy hiểm nhất trên hàng công của Les Bleus trong hiệp 1. Ở phút 12, anh đã có một đường chuyền rất đẹp cho Griezmann nhưng anh này lại sút bóng lên khán đài. Và sau đó là những pha đi bóng ấn tượng ở các phút 18 và 22. Nhưng Kylian chỉ có mặt trên sân đến phút 59, khi huấn luyện viên Deschamps quyết định thay anh bằng Kingsley Coman. Nhìn chung, màn trình diễn của cầu thủ mang áo số 20 được đánh giá là ổn; thậm chí với nhiều người thì anh là một trong hai cầu thủ chơi hay nhất, bên cạnh Lemar. Nhưng kết quả thì thật đáng thất vọng. Pháp sẽ phải chờ tới ngày 10/10, sau khi đánh bại Belarus, mới chắc chắn có vé dự World Cup 2018 ở Nga.

Nhưng nỗi thất vọng ở Toulouse không có cơ hội tồn tại lâu. Chỉ ba ngày sau, Kylian Mbappé được "làm Vua" ở Paris. Cũng như trong lễ ra mắt Neymar, sân Parc des Princes không còn một chỗ trống nào trong ngày giới thiệu cầu thủ mới nhất của PSG. Chủ tịch Nasser Al-Khelaifi nhận trách nhiệm chủ trì bữa tiệc:

"Xin chào tất cả mọi người. Rất vui mừng được có mặt ở đây với các bạn trong một ngày trọng đại đối với tất cả chúng ta. Chúng tôi hân hạnh được giới thiệu với các bạn, Kylian Mbappé, tân binh mới nhất của đội bóng. Đây là một thời khắc vĩ đại cho câu lạc bộ, cho Ligue 1 và cho tất cả các câu lạc bộ ở Pháp. Anh ấy mới 18 tuổi, nhưng đã khiến cả thế giới phải nhắc tới mình rồi. Tôi không thể nào chấp nhận được chuyện anh ấy sẽ không chơi bóng ở Pháp, bởi vì Kylian lúc này đã là một tài năng lớn, và là một niềm hi vọng trẻ của bóng đá Pháp." Al-Khelaifi dừng lại một lúc và rồi lại tiếp tục bài nói của mình, sau khi hai bức ảnh chụp Kylian đang tham quan sân Parc des Princes lúc còn nhỏ xuất hiện trên màn hình. "Nhiều người không biết vì sao Kylian chọn Paris. Giờ thì có lẽ họ đã biết, sau khi nhìn vào hai bức ảnh trên kia. Anh ấy đang ở một nơi chốn thân thuộc, bởi Paris chính là thành phố của anh ấy và PSG chính là đội bóng trong tim của anh ấy. Kylian, chào mừng anh trở về nhà, chào mừng anh tới Paris, tới PSG và tới Parc."

Tiếp theo là lượt của chàng trai trị giá 180 triệu euro.

Kylian lúc đó vận một bộ vest màu xanh thẫm, áo sơ mi trắng với cà vạt tối màu. Chủ ý của anh khi chọn trang phục theo phong cách trang trọng đó là để cho đồng bộ với trang phục của ngài chủ tịch. Và rõ ràng là trông anh rất bảnh, trừ việc nút thắt trên cà vạt không được chuẩn cho lắm. Hai ngón tay đan vào nhau, lưng thẳng, mắt nhìn trực diện vào đám đông phía sau micro, Mbappé bắt đầu bài độc thoại của mình:

"Xin chào tất cả mọi người. Như các bạn thấy, tôi đã có vinh hạnh lớn được gia nhập PSG, một trong những đội bóng mạnh nhất trên thế giới. Trước đây, khi nhìn vào PSG, tôi thấy một đội bóng cực kỳ tham vọng. Họ muốn trở thành đội bóng mạnh nhất, và không chịu dừng lại ở việc chỉ mong muốn mà thôi. Họ đã chuẩn bị tất cả những gì cần thiết để biến mong ước ấy thành hiện thực. Những kế hoạch mà họ lập ra còn hơn cả rõ ràng. Đó chính là điều khiến tôi bị thu hút. Một yếu tố quan trọng khác là tôi sẽ tiếp tục được chơi bóng ở Pháp; xin nhớ là tôi chỉ mới có 6 tháng chơi bóng ở trình độ cao nhất. Quan trọng không kém là tôi sẽ được trở về nhà, trở về thành phố nơi tôi sinh ra và lớn lên. Cùng với PSG, bằng rất nhiều nỗ lực, sự tôn trọng và khiêm tốn, chúng tôi có thể đạt được mục tiêu là giành thật nhiều các danh hiệu và chạm tay vào giấc mơ đang thôi thúc mỗi thành viên trong đội: Champions League. Tôi thực sự đang rất hạnh phúc, và một lần nữa xin cảm ơn các bạn vì đã có mặt ở đây."

Tiếp theo, Kylian gửi lời cảm ơn tới gia đình, các luật sư, và tất cả các thành viên ở PSG đã góp công góp sức để vụ chuyển nhượng có thể thông đồng bén giọt.

Giờ tới phần các phóng viên đặt câu hỏi. Câu đầu tiên: "Cuối mùa giải trước, chúng tôi có cảm giác là anh muốn ở lại Monaco thêm một mùa nữa. Điều gì đã khiến anh đổi ý để hôm nay ngồi trước chúng tôi ở đây?"

"Thú thực với tất cả các bạn, hồi tháng 5, khi tôi kết thúc mùa giải với chức vô địch Ligue 1, tôi tin chắc mình sẽ tiếp tục ở lại Monaco. Ngay từ đầu, khi nói chuyện với ngài Chủ tịch (của Monaco), tôi cũng khẳng định Monaco là ưu tiên của tôi. Tôi muốn được ở lại. Nhưng sau đó đã xảy ra những chuyện khiến tôi phải thay đổi các kế hoạch của mình. Thực ra thì chuyện cũng không có gì phức tạp, nhưng bây giờ và chỗ này không thích hợp để tôi nói về nó. Một lúc nào đó tôi sẽ làm điều đó. Tôi biết rằng rất nhiều người đang chờ đợi với rất nhiều câu hỏi. Đó là điều hoàn toàn dễ hiểu bởi tương lai của tôi từng là một chủ đề nóng trong suốt cả mùa hè. Nhưng tôi xin phép được nói về nó sau, sớm thôi. Khi đó,

tôi sẽ giải thích tất cả những gì đã xảy ra. Tôi đã dành rất nhiều thời gian để cùng gia đình lên kế hoạch cho tương lai của mình trước khi quyết định gia nhập PSG. Tôi nghĩ đó là lựa chọn tốt nhất đối với tôi, bởi vì những kế hoạch của đội bóng sẽ giúp tôi tiếp tục học hỏi và tiến bộ trong khi vẫn có thể giành các danh hiệu. Học hỏi là điều không thể không làm, nhưng chiến thắng cũng rất quan trọng. Chúng ta chỉ có một sự nghiệp, và sự nghiệp đó thì không kéo dài mãi. Tôi khát khao các danh hiệu. Tôi là kẻ hiếu thắng. Ngày qua ngày, năm qua năm, lúc nào tôi cũng chỉ nghĩ tới chiến thắng. Thế nên một mặt, tôi muốn được học hỏi và không ngừng học hỏi; mặt khác, tôi cũng muốn chiến thắng, và chiến thắng ngay từ lúc này." Từ dưới hội trường, thêm nhiều cánh tay nữa giơ lên. Các phóng viên muốn hỏi Kylian về mọi chuyện. Về Unai Emery, huấn luyện viên mới của anh. Về Neymar, và ảnh hưởng của việc cầu thủ người Brazil tới PSG lên quyết định của Kylian. Về tham vọng của chàng trai trẻ trong mùa giải mới. Và về sự chuẩn bị của Kylian trong việc đương đầu với áp lực. Ai cũng có gì đó muốn hỏi. Và tất nhiên, không thể không có những câu hỏi liên quan tới con số 180 triệu euro.

"Câu hỏi ấy cứ được lặp đi lặp lại nhiều lần, và lần nào tôi cũng chỉ có một câu trả lời," Kylian nói. "Tôi không một mình xử lý mọi việc. Thỏa luận về tiền bạc không phải là nghĩa vụ của tôi. Tôi cũng không quá bận tâm tới chuyện giá cả đâu. Nó không thể thay đổi cách tôi sống và suy nghĩ, càng không thể thay đổi được cách tôi chơi bóng. Tiền không đi vào mà cũng chẳng nhảy ra khỏi túi tôi. Nên đó không phải là thứ mà tôi cần bận tâm. Điều duy nhất tôi quan tâm là thể hiện mình thế nào trên sân. Tôi nghĩ rằng với những cầu thủ mà PSG đang có, tôi sẽ có nhiều không gian hơn, và nhiều cơ hội để tận hưởng trận đấu hơn."

Càng về cuối buổi họp báo, các câu hỏi càng trở nên "dễ thở" hơn. Mẹ anh sẽ tiếp tục chở anh tới sân tập như hồi còn ở Monaco chứ? "Không, đội bóng đã bố trí cho tôi một lái xe riêng."

"Anh có định trở về nhà để sống cùng bố mẹ không?" "Bây giờ tôi đang ở khách sạn, nhưng chúng tôi đã có kế hoạch tìm một căn nhà đủ lớn cho cả gia đình. Ý tôi là toàn bộ gia đình, chứ không chỉ có bố và mẹ."

Buổi họp báo đã kéo dài được 21 phút, Kylian đang nói về sân Parc des Princes, nơi anh thường tới mỗi khi tiết kiệm đủ tiền ăn vặt để mua vé, hoặc mỗi khi đội của anh trai anh thi đấu với PSG. Rồi một thư ký báo chí bước lên chen ngang buổi họp báo, nói rằng người ta đang chờ ngài Chủ tịch và Kylian ở ngoài sân để tiến

hành thủ tục chụp hình chính thức.

Đầu tiên, Kylian đứng cùng Chủ tịch Nasser Al-Khelaifi, tay giơ cao chiếc áo số 29 của PSG. Sau đó anh chụp một mình, rồi chụp cùng Wilfrid và Ethan, rồi trong bức cuối cùng, ngoài bố và em trai còn có chú Pierre và cậu em họ. Sau khi chụp ảnh xong, Kylian đi ra phía ngoài sân vận động và bước lên lối đi trải thảm đỏ để chia vui với các cổ động viên. Quàng một chiếc khăn ghi dòng chữ *"Ici, c'est Paris"* trên cổ, anh không ngừng bắt tay, ký tặng, chụp ảnh, làm đủ động tác, thậm chí có cả nhảy lên nhảy xuống. Các ultras thì không ngừng hát vang tên anh: *"Mbappé allez, allez, allez!"* Đó là lúc phần quảng giao trong người Kylian trỗi dậy.

Chương 15
DONATELLO

Tất cả là do lỗi của Presnel Kimpembe. Anh ta là nguồn cơn của tất cả mọi chuyện. Chàng hậu vệ tới từ Beaumont-sur-Oise là người đã gây ra những tràng cười không ngớt ở những hàng ghế cuối của chiếc xe bus chở đội. Vẻ ngoài - tóc đen, cắt cua, hai tai lúc nào cũng chụp một đôi headphone tổ chảng - và thái độ thân thiện của Kimpembe khiến người khác khó mà không quý anh được. Kimpembe chính là người đầu tiên gọi Mbappé với biệt danh Donatello, theo tên một nhân vật trong serie truyện tranh *Teenage Mutant Ninja Turtles* [ở Việt Nam vẫn được biết đến dưới tên gọi "Ninja Rùa" - N.D] được Mirage Studios xuất bản từ năm 1984, và từng được chuyển thể thành nhiều bộ phim hoạt hình và phim điện ảnh. Trong bộ tứ Ninja Rùa (ngoài Donatello còn có Michelangelo, Raphael và Leonardo), Donatello là nhân vật mang mặt nạ tím, có sở trường sử dụng *bo¯* (một loại võ cụ bằng gỗ thường thấy trong jiu-jitsu, môn võ Nhật Bản). Và như nhiều người, Donatello bị nghiền pizza, có thể ăn suốt ngày đêm.

Sau Kimpembe, tất cả các cầu thủ khác trong đội, từ Dani Alves tới Neymar, đều gọi Kylian với biệt danh mới. Đội trưởng Thiago Silva sau đó vài ngày còn chơi khăm Kylian khi tặng anh một hộp Dior đắt tiền, nhưng bên trong lại chứa một chiếc mặt nạ màu tím.

"Lễ đặt tên mới" cho Kylian diễn ra chỉ vài ngày sau khi anh gia nhập PSG. "Chúng tôi đặt cho anh ấy biệt danh đó bởi vì anh ấy trông khá giống một chú rùa," Adrien Rabiot giải thích. "Tất nhiên chỉ là gọi vui thôi, nên anh ấy dễ dàng chấp nhận nó," cầu thủ mang áo số 25 của Paris Saint-Germain nói thêm. Thành thật mà nói, Mbappé không thực sự thích biệt danh mà các đồng đội mới đặt cho, nhưng anh vẫn vui vẻ đón nhận nó: "Biệt danh ấy

khiến tôi thấy buồn cười. Nhưng đó là một dấu hiệu tốt của tình bạn, và nó còn có tác dụng giúp xua đi những căng thẳng trong phòng thay đồ trong các trận đấu."

7/9 là ngày diễn ra trận đấu thuộc Ligue 1 giữa PSG với Metz. Đó cũng là trận ra mắt của Kylian trong màu áo Paris Saint-Germain. Bữa tối trước khi trận đấu diễn ra bắt đầu trong không khí ồn ào, náo nhiệt được tạo nên bởi những tiếng hô "Donatello! Donatello!" và tiếng gõ ly không ngớt. Trên màn hình phía sau bàn ăn đang chiếu một trận bóng ném. Nhưng dường như chẳng ai quan tâm. Họ đang mải hò hét yêu cầu Donatello phát biểu. Đó là một màn ra mắt theo truyền thống của câu lạc bộ mà tất cả mọi thành viên mới của phòng thay đồ đều phải thực hiện. Kiểu "nghi thức" thường thấy trong lễ chào đón tân binh ở những doanh trại quân đội hay sinh viên mới ở các trường đại học ấy vẫn được thực hành trong phần lớn các đội bóng ở Pháp (và một vài nơi khác).

Được các đồng đội kích động, Kylian, lúc đó đang vận một chiếc áo khoác thể thao màu đỏ có logo PSG, đứng lên một chiếc ghế ở cuối bàn, tay cầm một chiếc chai giả làm micro: "Xin được tự giới thiệu, tên tôi là Kylian. Tôi 18 tuổi, và tôi là một cầu thủ mới." Sau đó tới phần thử tài ca hát. Số 29 mới của PSG chọn biểu diễn bài *C'est plus l'heure*, một nhạc phẩm được Mr Franglish biểu diễn cùng Dadju và Vegeta. Đấy cũng là bài hát mà Mbappé đã chọn để hát trong lễ ra mắt đội tuyển Pháp. Tới lúc này thì anh gần như đã là dân chuyên nghiệp rồi! Anh hát đoạn điệp khúc, không một chút vấp váp:

Après l'heure, c'est plus l'heure J'ai demandé ta main

Tu me l'as pas donnée (oh oh ah) Grosse erreur

J'aurai pu devenir l'homme qui t'a tout donné

(Chả có lúc nào gọi là đúng lúc cả/ Anh xin được nắm tay em, mà em lại không cho (oh oh ah)/ Thật là một sai lầm lớn/ Anh đã có thể là người đàn ông sẽ mang lại cho em mọi thứ).

Nhưng tốt nhất vẫn không nên nói nhiều về giọng hát của Kylian! Ai mà biết Mr Franglish, một rapper xuất thân từ khu 20, sẽ nói gì về nó! Những biểu hiện và nét mặt của Dani Alves cho thấy có vẻ như anh không đánh giá cao màn trình diễn của người đồng đội trẻ lắm. Dẫu vậy thì chàng tân binh vẫn nhận được những tràng pháo tay và vỗ bàn tán thưởng. Cầu thủ người Italia, Marco Verratti, tỏ ra rất thích thú với màn trình diễn đó nên đã ghi lại

bằng điện thoại và đăng lên Twitter vào lúc 9 giờ 46 phút tối. Cùng thời điểm đó của ngày hôm sau, ngày 8/9/2017, người ta đang bàn tán về một màn trình diễn khác còn ấn tượng hơn nhiều của Kylian, màn trình diễn trên sân Stade Saint-Symphorien. Điều tuyệt vời nhất vẫn còn ở phía trước.

Vào lúc 8 giờ 5 phút, anh bước ra từ đường hầm trong những tiếng huýt sáo của các cổ động viên chủ nhà. Mang áo khoác thể thao màu xanh và quần short vàng, Kylian bước trước, và theo sau là Neymar Junior. Ngài 222 triệu euro vừa mới hạ cánh xuống nước Pháp hôm thứ Tư, sau khi hoàn thành nghĩa vụ quốc gia với đội tuyển Brazil trong hai trận đấu với Ecuador và Colombia. Cho tới tận phút cuối thì khả năng đá chính của Neymar vẫn còn bị bỏ ngỏ, nhưng cuối cùng thì anh cũng có thể góp mặt trong đội hình xuất phát. Không lâu trước khi trận đấu diễn ra, anh đăng lên mạng một tấm hình chụp chung với Kylian trên đường băng ở sân bay. Chàng trai tới từ Bondy, tai vẫn chụp headphone, cười tươi và chỉ vào người đồng đội nổi tiếng, trong khi Ney thì giơ tay làm biểu tượng shaka. Giữa họ có vẻ đã hình thành một sợi dây liên kết. Và điều đó sẽ trở nên rõ ràng hơn khi trận đấu diễn ra.

Trở lại sân, số 29 của PSG đang khởi động cùng bóng bên các đồng đội. Anh chưa có nhiều thời gian tập trung với họ. Từ khi đến thủ đô nước Pháp tới nay mới chỉ được chưa đầy 6 ngày. Anh cũng chỉ mới có một hay hai lần gì đó được đứng chung sân tập với Neymar và Cavani, những đối tác mới trên hàng công, do hai ngôi sao Nam Mỹ cũng bận tập trung đội tuyển. Trong những hoàn cảnh như thế này thì phải đặt niềm tin vào bản năng thôi. Về phần Kylian, không khó để hình dung ra áp lực khủng khiếp và cả sự phấn khích mà chàng tân binh trị giá 180 triệu euro này cảm nhận trước trận đấu đầu tiên với đội bóng thành Paris. Anh biết là màn trình diễn của mình sẽ bị soi dưới kính hiển vi. Người ta sẽ mổ xẻ từng phút, từng động tác, từng chi tiết kỹ thuật một, sẽ không bỏ qua số kilometre mà anh đã chạy, số đường chuyền thành công cũng như không thành công, số lần rê bóng, số cú sút trúng đích cũng như không trúng đích của anh. Tất cả, từ các chuyên gia tới các cổ động viên, sẽ cố gắng tìm hiểu xem liệu chàng trai 18 tuổi có xứng đáng với mức giá chuyển nhượng khổng lồ của anh hay không, liệu anh có thể sánh ngang được với số 10 (Neymar) và "El Matador" (Cavani) hay không. Nhưng tất cả những điều đó không thể khiến quyết tâm của Kylian bị suy chuyển. Anh luôn là người biết mình cần gì. "Tôi tự nói với bản thân rằng tôi sẽ phải tạo được ấn tượng ngay trong trận đấu đầu tiên. Và đó là điều mà tôi đã làm được. Điều quan trọng là phải hòa nhập thật nhanh với những người xung quanh," anh tâm sự với *France Football* sau trận đấu

vài tháng.

Trận đấu thuộc vòng 4 Ligue 1 mùa giải mới giữa Metz và PSG bắt đầu vào lúc 8 giờ 45. Unai Emery đã tung ra sân một hàng tấn công bằng vàng ròng. Edinson Cavani, người mới trở lại từ Uruguay vào ngày hôm trước, chơi ở vị trí mũi nhọn, bên phải của anh là Kylian Mbappé và bên trái là Neymar. Đó là màn ra mắt của bộ ba tấn công có tổng trị giá lên tới 466 triệu euro. Đấy là còn chưa nói tới 45 triệu euro được trả cho Julian Draxler, cầu thủ người Đức chơi ở ngay phía sau họ.

Đối thủ của những người Paris tối hôm đó vẫn chưa thắng trận nào ở Ligue 1 và đang đứng đội sổ trên bảng xếp hạng. Ký ức về cú hat-trick lập được vào lưới Metz trong màu áo Monaco ở mùa giải trước vẫn còn rõ mồn một trong trí nhớ của Kylian.

Vào chỗ, chuẩn bị, xuất phát! Kylian nhập cuộc đầy hứng khởi. Chỉ sau 3 phút, đã thấy anh nhảy múa cạnh đường biên bên hành lang trái, cố gắng vượt qua hai cầu thủ đối phương trước khi bị người mang áo số 25 phạm lỗi.

Phút thứ sáu, anh và Neymar thực hiện một serie những pha phối hợp 1-2 ở trước vòng cấm, nhưng rất tiếc là đường chuyền quyết định lại bị đối phương chặn được. Tới phút 14, lại có thêm một pha phối hợp ấn tượng và cực nhanh giữa ngôi sao người Pháp và ngôi sao người Brazil. Đó chỉ là khởi đầu cho một serie những pha phối hợp nhỏ giữa họ. Chưa có pha phối hợp nào mang lại kết quả, nhưng thế cũng đủ khiến hàng thủ đối phương khốn đốn. Neymar và Mbappé thường xuyên tìm thấy nhau trên sân. Vào thời điểm trận đấu kết thúc, họ đã tung ra tổng cộng 36 đường chuyền qua lại. Đó là bộ đôi ăn ý nhất ở trên sân. Một dấu hiệu tốt cho tương lai.

Trở lại với trận đấu. Bàn thắng được chờ đợi cuối cùng cũng đến ở phút 31. Neymar chọc khe, cả Mbappé và Cavani cùng lao xuống. Cả hai cùng có cơ hội dứt điểm. Nhưng Mbappé đã thể hiện sự tôn trọng thứ bậc trong đội bằng cách chủ động nhường lại vinh quang cho người đàn anh đến từ Uruguay, người đã rê qua cả thủ môn trước khi sút tung lưới trống bằng chân trái. Đó là pha lập công thứ bảy từ đầu mùa của El Matador. Ngay sau khi bật dậy, anh đã ôm chầm lấy chàng tân binh để cảm ơn. Tới phút 33, Kylian lại có một pha đánh gót cực kỳ thuận lợi cho Cavani, tiếc là cú sút cuối cùng lại không thắng được Kawashima, thủ môn của Metz. Kylian không bỏ cuộc. Một phút sau, anh có pha solo dọc biên trái rồi tung ra một quả tạt hoàn hảo bằng má ngoài chân

phải nhắm tới cái đầu của Cavani. Tiền đạo người Uruguay thoải mái đánh đầu trong tư thế không có ai kèm. Khi trái bóng ngỡ đã bay vào lưới tới nơi thì thủ môn Kawashima đã có một pha bay người cứu thua ngoạn mục. Phút 35, sau quả tạt bóng từ cánh phải của Neymar, số 29 của PSG có cơ hội đánh đầu, nhưng anh lại đưa bóng đi lệch quá xa so với khung thành của Metz. Sự phung phí của PSG bị trừng phạt. Đội chủ nhà có bàn gỡ hòa không lâu sau đó. Mathieu Dossevi thoát xuống bên cánh phải và tạt vào cho Emmanuel Rivière ở phía đối diện. Từ cự ly gần, cú đánh đầu của Rivière đã không cho Alphonse Areola một cơ hội cản phá. Một-một, điều không ai nghĩ tới đã xảy ra.

Ngay trước giờ nghỉ, bộ đôi Mbappé và Neymar lại tìm thấy nhau trong một pha phản công thần tốc. Kylian dẫn bóng đột phá ở trung lộ với tốc độ cao, trước khi chuyền cho người đồng đội mang áo số 10 ở bên cánh trái. Cú sút chéo góc sau đó của Neymar có lực đi rất tốt, nhưng thủ môn Kawashima lại một lần nữa cứu thua bằng những đầu ngón tay, chịu một quả phạt góc.

Hiệp hai bắt đầu với một pha chơi bóng bằng đầu "điên rồ" của Areola. Từ đường chuyền về của Marquinhos, thủ môn của PSG quyết định dùng đầu thay vì chân để chuyền cho Kimpembe. Và đường chuyền của anh vô tình trở thành một pha kiến tạo đẹp cho Rivière trong vòng cấm. Nhưng tiền đạo của Metz lại sút bóng lên khán đài dù trước mặt chỉ còn khung thành trống. Không lâu sau, hậu vệ của Metz Bênoit Assou-Ekotto nhận thẻ đỏ rời sân sau một pha phạm lỗi với Mbappé bên cánh phải. Chàng trai tới từ Bondy lăn lộn đầy đau đớn trên sân, nhưng khi hậu vệ người Cameroon đang rời sân, anh lại có thể đứng dậy bình thường như chưa có chuyện gì xảy ra. Metz mất một người và mất luôn cả huấn luyện viên trưởng, do huấn luyện viên Philippe Hinschberger cũng bị truất quyền chỉ đạo vì lỗi phản ứng. Gió đã đổi chiều. PSG lập tức giành lấy quyền kiểm soát thế trận, và Kylian sớm tìm được mành lưới. Phút 59, tân binh của PSG cố gắng thực hiện một cú bấm bóng cho Neymar trong vòng cấm. Bóng không tìm được tới Neymar mà bật vào một hậu vệ đối phương nảy trở lại chân Kylian, người đã phản ứng rất nhanh với một cú volley chìm quyết đoán. Tỉ số là 2-1, và câu chuyện của Kylian với đội bóng mới đã thực sự bắt đầu. Viên ngọc mới của bóng đá Pháp ăn mừng bàn thắng đầu tiên trong màu áo mới theo cách quen thuộc: mắt hướng về các cổ động viên, hai tay bắt chéo trước ngực, đầu ngẩng cao. Cavani nhảy lên lưng anh. Neymar cũng tới ôm, và Kylian nhấc bổng ngôi sao người Brazil lên.

Nhưng cuộc vui chỉ mới bắt đầu. Phút 61, Kylian tưởng như chắc

chắn đã có được bàn thắng thứ hai. Có bóng trong vòng cấm, Neymar giữ một nhịp, chờ cho Kylian vào đúng vị trí trước khi trao cho anh một cơ hội thuận lợi. Tiếp theo là một cú sút đầy uy lực. Kawashima đã bị đánh bại, nhưng bóng lại bật vào Niakhate bật ra. Ít phút sau, PSG có bàn thắng thứ ba. Neymar lùi xuống xin bóng từ Rabiot, xoay người nhấn thêm vài nhịp trước khi tung ra một cú cứa lòng bằng chân phải từ rìa vòng cấm. Lần này thì Kawashima không có tí cơ hội nào. Thời gian vẫn còn nhiều. Phút 75, bóng từ cú phá bóng của hậu vệ Metz đập vào người Kylian, vô tình thành pha kiến tạo hoàn hảo cho Cavani. Đó là bàn thắng thứ hai của tiền đạo người Uruguay trong trận này. Lucas Moura khép lại chiến thắng của PSG với một bàn thắng khác ở phút 87. 5-1. Chiến thắng thứ năm từ đầu mùa của PSG cũng là màn ra mắt hoàn hảo cho chàng tân binh mới tới từ Monaco. Sau trận đấu, anh nói về màn trình diễn của mình với *Canal+:*

"Bàn thắng đầu tiên rất tuyệt. Tôi cố gắng chuyền cho Neymar nhưng một hậu vệ của đối phương kịp can thiệp. Phản ứng của tôi sau đó nhanh hơn của đối thủ, nên đã đưa được bóng vào lưới. Tôi luôn nói rằng tôi muốn được chơi bóng cùng những cầu thủ lớn. Lúc này tôi đang được chơi bóng với những người xuất sắc nhất ở giải đấu, và có thể là ở cả châu Âu. Tôi đang học cách họ di chuyển, và học cả sự chuyên nghiệp của họ, để có thể thể hiện tốt nhất trên sân. Tất cả những gì tôi muốn là được ra sân và thật may là huấn luyện viên đã trao cho tôi cơ hội. Hôm nay thực sự là một ngày tuyệt vời. Tôi rất hạnh phúc với những gì mình đã làm được."

Các đồng đội của anh cũng cảm thấy hạnh phúc. Ví dụ Kimpembe, người đã viết trên Instagram sau trận: "Chúc mừng bàn thắng đầu tiên của chúng ta! Donatello lại ra đòn, và bây giờ thì tất cả pizza là của cậu đấy!"

Chương 16

MCN

Ba câu hỏi bật ra cùng một lúc. Câu hỏi đầu tiên phù phiếm nhất nhưng cũng hài hước nhất: Nên gọi bộ ba tấn công mới bằng cái tên nào? Có thể miêu tả bộ ba kỳ diệu này như thế nào? Đâu là cái tên chuẩn nhất cho hàng công mới của PSG? Liệu có thể tìm ra một biệt danh thích hợp cho Neymar, Cavani và Mbappé? Có thể dùng từ gì để mô tả gói gọn hàng công bùng nổ ấy?

Ngay từ khoảnh khắc Kylian đặt chân tới PSG, chủ đề trên đã được mang ra mổ xẻ, nghiêm túc có, mà không nghiêm túc cũng có. Người ta nghĩ ra đủ cách gọi tên. MCN là giải pháp dễ dàng nhất, vì nó tương đồng với cách gọi những hàng công mới nổi lên trong những năm gần đây như bộ ba BBC (Bale, Benzema, Cristiano Ronaldo) của Real Madrid và MSN (Messi, Neymar, Suárez) của Barcelona. Nhưng MCN lại không được dễ nhớ cho lắm, không như BBC (”ăn theo” tên của hãng thông tấn Anh BBC - British Broadcasting Corporation) hay MSN (theo tên cổng thông tin điện tử của Microsoft). MCN có thể được hiểu thành Maritime Campus Netherlands hoặc Montage Cable Network, một kênh truyền hình ở tận Phi châu. Nói cách khác là chẳng có gì đặc biệt. Rồi một gợi ý khác được đưa ra: KEN. Ngoài thực tế là cách gọi này không được đồng nhất vì sử dụng 2 tên và 1 họ, nó cũng lập tức khiến người nghe liên tưởng tới Ken, bạn trai của cô nàng búp bê Barbie. Đó đều là những cách viết tắt đơn giản, nhưng có lẽ tốt hơn hết là không nên đặt ra các giới hạn cho trí tưởng tượng. Vì Mbappé đã được đặt cho biệt danh là Donatello, một số người gợi ý gọi cả ba ngôi sao theo tên của các nhân vật trong bộ Ninja Rùa. Nhưng vấn đề là có tới bốn chàng Ninja Rùa, và trừ Kylian, những người còn lại không có ai trông giống Michelangelo, Raphael hay Leonardo cả. Một số khác thì đề nghị gọi họ là ba chàng lính ngự lâm như

trong tác phẩm cùng tên của Alexandre Dumas cho có "chất Pháp". Ý tưởng rất hay, nhưng ai sẽ là D'Artagnan? Và ngoài ra, biệt danh đó đã được sử dụng rồi. Thể thao Pháp từng có bộ tứ lính ngự lâm "Four Musketeers" nổi tiếng là Jean Borotra, Jacques Brugnon, Henri Cochet và René Lacoste, những vận động viên tennis đã cùng nhau vô địch Davis Cup 6 lần liên tiếp từ 1927 tới 1932. Những gợi ý vẫn còn rất nhiều, nghiêm túc có mà hài hước cũng có: Bộ ba bất tử, Những hiệp sĩ diệt vong, Ba giọng nam cao, 9-10-29, Bộ ba trong mơ, hay Bộ ba thần thánh... Nhưng cuối cùng, MCN đã được chọn. Hoặc là như thế, hoặc đơn giản là Mbappé-Cavani-Neymar, với một dấu gạch ngang giữa tên của ba người.

Giờ tới câu hỏi thứ hai. Đây là một câu hỏi thực sự nghiêm túc. Liệu MCN có thể trở thành bộ ba tấn công hay nhất thế giới hay không? Chỉ sau 6 trận họ chơi bóng cùng nhau, câu trả lời chỉ có thể là "có".

Chi tiết những gì đã diễn ra ở cả Ligue 1 lẫn Champions League là như sau... Gặp Metz (5-1), trận đầu tiên chơi cùng nhau, họ ghi được 3 bàn (Cavani 2, Mbappé 1). Vào ngày 12/9, trong trận đấu đầu tiên của vòng bảng Champions League ở Celtic Park tại Glasgow, cả ba lại có một màn trình diễn xuất sắc. Với 5 bàn thua, Celtic đã phải nhận thất bại đậm nhất trên sân nhà trong lịch sử những lần dự các cúp châu Âu. Neymar là người khơi mào, Kylian tiếp bước. Cầu thủ mang áo số 29 là người ghi bàn thắng thứ 2 cho PSG sau một đường chuyền bằng đầu của số 10. Cavani chịu trách nhiệm khiến cho tình cảnh của đội chủ nhà thêm thê thảm khi ghi bàn từ chấm 11m, trước khi ghi thêm một bàn nữa bằng đầu ở cuối trận. Mikael Lustig cũng góp một tay trong chiến thắng của PSG khi ghi bàn thắng thứ tư cho đội bóng Pháp với một pha... phản lưới. MCN đã có 6 bàn chỉ sau 2 trận.

Trở lại Ligue 1, họ đối đầu với Olympique Lyonnais, đối thủ nặng ký đầu tiên, vào ngày 17/9. Trận đó, không có ai trong bộ ba ghi bàn. Nhưng PSG vẫn thắng 2-0 nhờ công của Marcelo và Jérémy Morel. Cả hai bàn đều là những pha phản lưới. Bàn đầu tiên xuất phát từ Cavani (Marcelo đưa bóng vào lưới sau pha dứt điểm của cầu thủ người Uruguay). Bàn thứ hai từ một cú sút của Mbappé, bóng đập vào chân Anthony Lopes rồi lại vào chân Morel trước khi bay vào lưới. Một tình huống đáng kể khác là El Matador đã đưa bóng dội xà ngang khi thực hiện quả penalty do Kylian kiếm được. Ngày 23/9, Neymar bỏ lỡ trận đấu với Montpellier vì chấn thương. Trận đấu kết thúc với tỉ số 0-0. Đó là trận hòa đầu tiên của đội bóng thành Paris sau 6 chiến thắng liên tiếp. Tuy nhiên, nỗi buồn

nhanh chóng được xoa dịu chỉ sau 4 ngày, trong trận đấu trên sân Parc des Princes diễn ra vào thứ Tư, 27/9.

Lần này, đối thủ là một trong những đội bóng vĩ đại nhất của Lục địa Già. Bayern Munich của những Thomas Müller, Robert Lewandowski và James Rodríguez. Và trên băng ghế huấn luyện là một lão tướng Champions League khác: Carlo Ancelotti. Với bộ ba của PSG, trận đấu này là một màn thử lửa, một bài kiểm tra hoàn hảo để biết họ hay đến thế nào. Chỉ sau 2 phút, đội bóng tới từ Bavaria đã thấy mình bị tụt lại phía sau. Neymar là người khởi xướng. Từ cánh trái, anh dốc bóng vào thẳng vòng cấm của Bayern, thu hút theo mình một loạt các cầu thủ đối phương. Ở cánh phải, Dani Alves hoàn toàn tự do, không bị ai kèm. Nhận pha chuyền bóng hoàn hảo từ số 10, anh dứt điểm gọn ghẽ đưa bóng qua khe giữa hai chân của thủ thành Ulreich. Phút 31, tới lượt Mbappé có một pha đột phá từ cánh phải vào vòng cấm. Theo sát anh là hai hậu vệ của Bayern. Nhưng bằng một cú xoay người nhẹ nhàng, anh đã khiến cả hai hậu vệ này bị lố đà, rồi chờ cho Cavani vào đúng vị trí thuận lợi để thực hiện một cú trả ngược nhẹ nhàng cho tiền đạo người Uruguay đệm bóng vào lưới. Nhiệm vụ hoàn thành sau một pha phối hợp giữa Kylian và Neymar. Cầu thủ số 29 là người lo hết phần việc nặng nề nhất. Với một cú vê bóng điệu nghệ, anh vượt qua một lúc hai hậu vệ của Bayern, rồi căng ngang vào trong khi thủ môn của đối phương đã lao ra. Bóng đập chân một hậu vệ của Bayern bật ra, và Neymar đã phản ứng nhanh hơn tất cả khi đệm bóng vào lưới trống.

MCN bắt đầu gieo rắc nỗi kinh hoàng ở châu Âu. Nước Pháp thì không phải bàn nữa. Sự vượt trội của PSG được thể hiện rõ trong màn vùi dập Girondins de Bordeaux, đội lúc đó còn đang đứng thứ 3 ở Ligue 1 và chưa phải chịu thất bại nào. Trong trận đấu diễn ra vào ngày 30/9, Bordeaux ghi được 2 bàn thắng, nhưng phải nhận tới 6 bàn thua. Cuộc vui bắt đầu với một cú đá phạt rất ngọt đưa bóng miết mép dưới của xà ngang trước khi làm tung nóc lưới. Tất nhiên, người thực hiện vẫn là Neymar. Tới phút 12, sau một cú đánh gót của Mbappé, ngôi sao người Brazil chuyền bóng thuận lợi để El Matador nâng tỉ số lên 2-0. Bàn thắng thứ ba được ghi do công của Thomas Meunier. Những vị khách tới từ Girondins tìm lại chút hi vọng với bàn rút ngắn tỉ số xuống còn 1-3. Nhưng từ chấm 11m, Neymar nhanh chóng thiết lập lại trật tự. Theo sau là một bàn thắng của Julian Draxler. Chỉ sau 45 phút, tỉ số đã là 5-1. Lần đầu tiên trong lịch sử PSG ghi được nhiều bàn thắng đến vậy trong hiệp 1. Bàn thứ 6 được ghi do công của Kylian, và anh dành tặng nó cho đồng đội cũ Benjamin Mendy, người dính phải một chấn thương đầu gối rất nặng trong trận đấu

giữa Man City với Crystal Palace ít ngày trước đó. Vì chấn thương này, Mendy sẽ phải vắng mặt trong toàn bộ phần còn lại của mùa giải. Bàn thắng vừa ghi là pha lập công thứ hai ở Ligue 1 của Kylian trong màu áo PSG. Trong pha ăn mừng, anh nhắc nhở mọi người về điều đó bằng cách giơ hai ngón tay lên.

Đây là thời điểm thích hợp để đánh giá lại những gì mà MCN đã làm được. Thống kê cho thấy, với 14 bàn và 6 pha kiến tạo, họ đã vượt qua thành tích của bộ ba nổi tiếng nhất trong thời gian gần đây - MSN. Messi, Suárez và Neymar, trong mùa giải đầu tiên chơi cùng nhau, mùa 2014-15, đã xô đổ không biết bao nhiêu kỷ lục. Chỉ sau 6 trận - 4 ở La Liga và 2 ở Champions League (Ajax và Hapoel) - họ đã cùng nhau ghi được 12 bàn và 4 pha kiến tạo. Nhưng thế nghĩa là vẫn kém MCN!

Với Mbappé, Cavani và Neymar, mạch chiến thắng của PSG tiếp tục được kéo dài. Ngày 14/10, trong trận đấu trên sân của Dijon, PSG dù gặp khá nhiều khó khăn vẫn giành thắng lợi 2-1 nhờ hai bàn thắng của Thomas Meunier. Cavani không có mặt, Neymar không thể tỏa sáng, còn Mbappé thì hai lần bị Reynet, thủ môn của đối phương, từ chối bàn thắng. Bộ ba siêu sao tái xuất trong trận đấu với đội bóng Bỉ Anderlecht ở Champions League. Chỉ sau 160 giây, Verratti đã kiến tạo cho Kylian ghi bàn với pha dứt điểm sắc như dao cạo. Đó là bàn thắng thứ 8 của anh ở Champions League chỉ sau có 12 trận. Không tồi với một chàng trai trẻ! Làm được tương tự, Mbappé có Karim Benzema, Radamel Falcao và cả Cavani. Khi hiệp 1 sắp kết thúc, bộ ba nam cao lại lĩnh xướng cả dàn nhạc. Từ sát vòng cấm, Neymar tung ra một cú nã rocket. Không biết bằng cách nào, quả bóng bị chặn lại bởi cầu thủ của Anderlecht đã tìm tới đầu của Mbappé, người chuyền cho Cavani nâng tỉ số lên 2-0. Bàn thắng thứ ba được ghi do công của Neymar với một cú sút phạt đưa bóng đi chìm dưới chân hàng rào. Cuối trận, Ángel Di María góp thêm một bàn vào màn trình diễn của MCN.

Cho tới thời điểm đó, PSG chưa để mất điểm nào ở Champions League, và vẫn tiếp tục thống trị ở mặt trận trong nước. Bộ ba MCN vẫn đang ghi bàn như nã đạn, khiến người ta không thể không đặt ra câu hỏi, câu hỏi thứ ba: Liệu họ có thể trở thành một trong những bộ ba tấn công vĩ đại nhất trong lịch sử bóng đá hay không? Để trả lời câu hỏi này, trước hết, hãy nhìn vào những đối thủ mà họ phải vượt qua. Mỗi người đều có những ưu tiên và quan điểm khác nhau, tùy thuộc vào vĩ độ, kinh độ, nơi họ sống, đội bóng mà họ ủng hộ, màu sắc ưa thích, số mùa giải mà họ đã theo dõi, phong cách chơi bóng ưa thích của họ, hay những điều mà họ

yêu và ghét. Nhưng có một số bộ ba, dù bạn có đồng ý hay không, luôn được xem như những "cột mốc" đánh dấu một giai đoạn lịch sử của trái bóng tròn.

Nghĩ về bóng đá thời chỉ có màu đen và trắng, làm sao mà chúng ta có thể quên được "Aranycsapat", đội bóng Vàng, biệt danh được đặt cho đội tuyển quốc gia Hungary trong giai đoạn những năm 1950? Và bộ ba tiền đạo của họ: Ferenc Puskás, Sándor Kocsis và Nándor Hidegkuti? Đó là những người đã đánh bại Anh, đội tuyển của quốc gia luôn tự hào đã phát minh ra bóng đá, với tỉ số 6-3 ngay tại thánh địa Wembley. Và cũng là những người đã thất bại theo một cách không thể giải thích nổi trong trận chung kết World Cup 1954, dưới tay người Đức.

Giai đoạn cuối những năm 1950 chứng kiến sự nổi lên của Didi, Vavá và Pelé, những người Brazil đã khiến cả thế giới phải kinh ngạc ở các kỳ World Cup 1958 và 1962. Edson Arantes do Nascimiento, Pelé, rất mạnh ở khả năng đi bóng và ghi bàn. Didi thì là một chuyên gia chạy cánh. Còn Vavá là một trung phong điển hình. Và đừng quên Garrincha, một ảo thuật gia với đủ chiêu trò. Cũng trong thời gian đó, ở Tây Ban Nha, chính xác là Madrid, xuất hiện một bộ ba cổ tích. Năm 1958, Alfredo di Stéfano, siêu sao người Argentina có biệt danh "Mũi tên Vàng"; Ferenc Puskas, "Thiếu tá kỵ binh" người Hungary; và Paco Gento, cầu thủ chạy cánh người Tây Ban Nha, đã cùng nhau đưa Real Madrid tới chức vô địch Cúp C1 thứ 5 liên tiếp, sau khi đánh bại Eintracht Frankfurt trong trận chung kết.

Ở Anh, vào giữa thập niên 1960, nổi lên Bộ ba Thần thánh của Quỷ Đỏ Man United: George Best, thiên tài gây tranh cãi người Bắc Ireland, Bobby Charlton, một trong những tay săn bàn vĩ đại nhất trong lịch sử Manchester United, và Denis Law, kẻ kết liễu. Ba người đó, mỗi người đều giành Ballon d'Or một lần. Màn hóa thánh của họ chính là trận chung kết Cúp C1 năm 1968, khi họ vùi dập Benfica của Eusebio với tỉ số 4-1. Trước sân Old Trafford hiện đang có một bức tượng của bộ ba này. Không có cổ động viên United nào tới sân mà lại không chụp ảnh dưới bức tượng ấy.

Những năm 1970 là thời của bóng đá tổng lực của Ajax và đội tuyển Hà Lan. Và của bộ ba Johan Cruyff, Johnny Rep và Piet Keizer. Cruyff, người mang áo số 14, là kẻ theo đuổi cái đẹp và được ví von là triết gia với trái bóng. Rep đá tiền đạo phải còn Keizer đá tiền đạo trái trong sơ đồ 4-3-3 của Ajax. Không ai có thể quên, rằng vào ngày 30/5/1973, Rep đã ghi bàn trong trận chung kết với Juventus để mang về chức vô địch Cúp C1 thứ ba liên tiếp

cho Ajax. Cũng không ai có thể quên là vào năm 1974, chính bộ ba đó đã đưa Hà Lan vào tới trận chung kết World Cup với đối thủ Tây Đức.

Nhắc tới người Đức, không thể không nói tới bộ ba Uli Hoeness, Gerd Müller và Karl-Heinz Rummenigge lừng lẫy của Bayern Munich trong những năm giữa thập niên 1970. Hai chàng tóc vàng và một chàng tóc nâu (Müller) bắt đầu xé toang các hàng thủ từ năm 1976. Hỗ trợ cho họ không ai khác là "Der Kaiser", Franz Beckenbauer. Cả Müller lẫn Rummenigge đều giành được Ballon d'Or. Người đầu tiên vào năm 1970, còn người thứ hai vào các năm 1980 và 1981.

Giờ là lúc trở lại với Brazil, nơi chưa bao giờ ngừng sản sinh ra những bộ ba vĩ đại. Ở World Cup 1970 diễn ra tại Mexico, giải đấu mà Canarinho đã vùi dập Italia 4-1 trong trận chung kết, Brazil đã trình làng một bộ ba khác, với Jairzinho, Tostão và Pelé. Tới World Cup 2002 được tổ chức ở Nhật Bản và Hàn Quốc, một bộ ba khác là bộ ba R - Ronaldinho, Rivaldo và Ronaldo - đã bước ra ánh sáng. "Người ngoài hành tinh" Ronaldo giành Chiếc giày Vàng với 8 bàn thắng, Rivaldo ghi được 4 bàn còn Ronaldinho, lúc đó đang chơi cho PSG, ghi được 2. Một trong hai bàn thắng của Ronaldinho là cú đá phạt thần sầu mà thủ môn của đội tuyển Anh David Seaman không bao giờ có thể quên.

Mùa 2003-04, Arsenal của Arsène Wenger đoạt chức vô địch Premier League với thành tích bất bại. Họ cân bằng kỷ lục đã tồn tại từ mùa 1888-89 (do Preston North End lập ra) và từ đó được gọi với biệt danh "Những kẻ bất khả chiến bại". Trong đội hình của Arsenal ngày ấy cũng có một bộ ba khét tiếng, gồm Robert Pires, Dennis Bergkamp và Thierry Henry, người đoạt ngôi Vua phá lưới với 30 bàn thắng.

Và tới gần đây là MSN. Trong mùa giải đầu tiên chơi bóng cùng nhau, Messi, Suárez và Neymar đã cùng nhau ghi được tới 122 bàn thắng, giúp Barcelona đoạt cú ăn ba vĩ đại với chức vô địch La Liga, Champions League và Cúp Nhà Vua. Trong 3 năm, trước khi Neymar ra đi, họ cùng nhau ghi tới 344 bàn chỉ sau có 135 trận.

Và cuối cùng là BBC. Trong ba mùa giải gần đây, bộ ba này ghi trung bình 100 bàn mỗi mùa, và đã đoạt 2 chức vô địch Champions League liên tiếp.

Liệu Mbappé, viên ngọc nhỏ người Pháp, Neymar, O Rei 2.0, và Cavani, El Matador, có thể tự khắc tên mình vào sách sử bóng đá?

Biết đâu đấy?

Chương 17
CẬU BÉ VÀNG

Lúc ấy là 6 giờ 50 phút tối, ngày thứ Hai, 24/10/2017. Kylian Mbappé, trong bộ tuxedo đen, áo sơmi trắng thắt nơ con bướm, bước xuống từ chiếc xe van hiệu Mercedes để đi vào câu lạc bộ thể thao ở Monte Carlo. Đi cùng anh là Wilfrid, Fayza và Ethan. Cậu bé đến từ Bondy đã trở lại, ít nhất là trong một đêm, thành phố nơi chứng kiến anh ra mắt Ligue 1 và trở thành nhà vô địch nước Pháp. Anh trở lại để nhận giải thưởng Cậu bé Vàng 2017. Cậu bé Vàng là giải thưởng dành cho cầu thủ dưới 21 tuổi xuất sắc nhất châu Âu. *Tuttosport*, tờ nhật báo thể thao có trụ sở ở Turin, bắt đầu trao giải thưởng này từ năm 2003.

Tân binh của PSG đã giành chiến thắng ở giải năm nay một cách đầy thuyết phục. Anh nhận được 291 điểm, gần gấp đôi số điểm của người về thứ hai, cầu thủ đồng hương Ousmane Dembélé. Người vừa được Barcelona mua về nhận được 149 điểm. Ở vị trí thứ ba là Marcus Rashford, ngôi sao trẻ của Manchester United, với 76 điểm. Gabriel Jesus, tiền đạo người Sao Paulo đang chơi cho Manchester City, hụt bục podium trong gang tấc khi được 72 điểm. Cuộc bầu chọn năm nay là một màn tán dương dành riêng cho cầu thủ mang áo số 29 của PSG: trong số 35 người bỏ phiếu, chỉ có 3 người không xếp anh ở vị trí cao nhất. Trong lịch sử của giải thưởng chưa thấy ai giành chiến thắng thuyết phục hơn. Mbappé đang đi theo dấu chân của người chiến thắng năm 2016, Renato Sanches, tiền vệ Bồ Đào Nha đang được Bayern Munich cho Swansea City mượn. Và anh cũng tự ghi tên mình vào danh sách vàng những siêu sao từng giành chiến thắng ở cuộc bầu chọn này, trong đó có Wayne Rooney (2004), Lionel Messi (2005), Cesc Fàbregas (2006), Mario Götze (2011), Isco (2012), Paul Pogba (2013) và Anthony Martial (2015).

Nhưng ngay trước đêm đầy sao này, tiền đạo của Paris đã phải đối mặt với làn sóng chỉ trích đầu tiên từ báo chí Pháp. Những cơn gió ngược chiều đã thổi rất mạnh từ sau trận đấu trên sân của Dijon hôm 14/10. "Lần đầu tiên kể từ khi bắt đầu bùng nổ ở Ligue 1, Kylian khiến chúng ta phải thất vọng." "Biến mất hoàn toàn trong 45 phút đầu tiên, và phạm vô số sai lầm trong hiệp tiếp theo." "Tất nhiên, phải chơi ở vị trí cao nhất trên hàng công của PSG thay cho Edinson Cavani không phải là điều mà Kylian cảm thấy thích thú, nhưng số sai lầm trước khung thành mà anh mắc phải vẫn nhiều một cách không bình thường." Giới truyền thông và cánh chuyên gia tỏ ra không khoan nhượng.

Huấn luyện viên Unai Emery buộc phải lên tiếng bênh vực: "Các anh nghĩ là Mbappé đang chơi không tốt à? Không hề có chuyện đó. Mbappé là một cầu thủ trẻ, và những cầu thủ trẻ sẽ ngày một tiến bộ khi tích lũy thêm kinh nghiệm. Trải nghiệm này sẽ rất có ích cho anh ấy. Anh ấy bỏ lỡ nhiều cơ hội trước Dijon, nhưng đó là một phần trong trải nghiệm, một phần trong hành trình của anh ấy. Anh ấy thông minh và được tất cả mọi người yêu quý. Anh ấy đóng góp rất nhiều cho đội, cả trên khía cạnh kiến tạo, phối hợp, cũng như ghi bàn." Buổi tối trước trận đấu với Anderlecht ở Champions League, vị huấn luyện viên người Tây Ban Nha bổ sung: "Nếu ngày mai anh ấy nhận được số cơ hội tương tự, anh ấy chắc chắn sẽ tận dụng được chúng."

Ông đã đặt niềm tin đúng chỗ. Ngay từ phút thứ 3 trận đấu trên đất Bỉ, Kylian, sau một pha phối hợp đẹp với Marco Verratti, đã ghi bàn khai thông bế tắc, mở ra thắng lợi ấn tượng 4-0 cho đội nhà. PSG tiếp tục những bước tiến mạnh mẽ ở bảng B. Tuy nhiên, với Kylian, bàn thắng vào lưới Anderlecht không đủ để dập tắt những tranh cãi. Thậm chí, điều tồi tệ nhất còn ở phía trước.

Và nó đã đến vào buổi tối Chủ nhật, 22/10, trong trận đấu với OM ở Véledrome. "Mbappé đã chơi trận đấu tệ nhất từ khi gia nhập PSG"; "Không có gì phải nghi ngờ, đấy là màn trình diễn tồi nhất của anh trong một năm qua"; "Một trong những trận đấu tệ hại nhất trong sự nghiệp non trẻ của anh"; "Anh ta thực sự rất đáng thất vọng"; "Bỏ lỡ các cơ hội, không hỗ trợ phòng ngự, thiếu nhiệt tình khi có bóng. Trận *Clásico* đầu tiên đã bỏ rơi Kylian." Tờ *L'Équipe* chấm anh điểm 2/10.

Nhưng Kylian không chỉ phải hứng chịu những chỉ trích từ báo giới vì màn trình diễn trên sân. Mà còn vì một tranh cãi sau trận, mà ở đó chàng trai trẻ vốn nổi tiếng là khéo ăn khéo nói đã để lộ một hình ảnh khác của bản thân. Sau khi hồi còi chung cuộc vang

lên, Kylian, người đã phải nhận một thẻ vàng trong trận vì kéo tay trọng tài đòi penalty, lên tiếng chê bai vị vua áo đen đã có một trận đấu "dưới trung bình". Ngay lập tức, một cơn mưa những lời chỉ trích ập xuống. Người thì nói Kylian kiêu căng. Kẻ lại bảo anh tự đánh giá quá cao bản thân mình. Nặng nề hơn, có ý kiến cho rằng Kylian, chỉ trong vòng vài tuần, đã "từ một chàng trai trẻ xuất sắc về mọi mặt trở thành một thanh niên tự cao tự đại". Ai đó bóng gió về việc Neymar chính là người đã tạo ra ảnh hưởng xấu, rằng ngôi sao người Brazil đã "đầu độc tâm hồn" của Kylian, người lúc này đã tự xem mình là Neymar 3.0. Tóm lại, người ta muốn nói rằng sự nổi tiếng đã làm hỏng Kylian, và rằng anh đã không còn là "ngôi sao Pháp" như anh đã từng. Đấy là những gì đã xảy ra khi một cầu thủ trẻ vừa tạo nên một cơn sốt không thể ghi bàn trong hai trận đấu ở giải vô địch quốc gia và chơi dưới phong độ.

Nhưng Kylian dường như không mấy bận tâm về điều đó. Thực tế, anh còn tìm ra một cách nhìn tích cực cho vấn đề mà mình đang phải đối mặt. Sau khi suy nghĩ kỹ, anh đi đến kết luận là hơn 90% cầu thủ tịt ngòi trong hai trận hoặc thậm chí nhiều hơn nhưng không bị ai chỉ trích. Thế nên nếu anh phải chịu nhiều áp lực đến vậy chỉ vì hai trận không ghi bàn, thì đó có thể là một điều tốt. Đó là dấu hiệu cho thấy anh đã bước lên một trình độ mới và mang một vị thế mới; bây giờ anh đã là một cầu thủ quan trọng, luôn nhận được nhiều sự kỳ vọng.

Thế nên, trong chiếc áo phông trắng của Nike in dãy số 97005, anh tỏ ra rất vui vẻ, thoải mái khi tiếp đón toàn bộ phái đoàn *Tuttosport* trong phòng khách sạn của mình ở Monaco trước khi lễ trao giải diễn ra. Ngay khi mẹ Fayza khép cửa phòng ngủ để ngăn ánh mắt tò mò của Ethan, đại diện *Tuttosport* trao cho Kylian bản đồng của trang nhất lịch sử trên đó ghi tên anh với tư cách người chiến thắng mới nhất của giải thưởng Cậu bé Vàng. Kylian nói cảm ơn bằng thứ tiếng Ý tạm ổn, vừa nói vừa cười toe toét.

Sau màn chụp hình, ký tặng là một cuộc phỏng vấn độc quyền với tờ báo có trụ sở ở Turin. "Hoàng tử Nhỏ" nói về đủ mọi đề tài. Về Monaco, PSG, đội tuyển Pháp, Champions League, bóng đá Italia, những Cậu bé Vàng trong quá khứ và cả những chỉ trích mà anh vừa phải nhận thời gian qua. "Tôi hiểu rất rõ," anh nói, "rằng mọi người luôn chờ đợi rất nhiều từ tôi trong mọi trận đấu. Nhưng để duy trì được trình độ ở mức cao nhất trong mọi trận đấu là điều rất khó khăn, mà chỉ có những cầu thủ thực sự vĩ đại mới có thể làm được. Cho tới bây giờ tôi đã làm được một vài điều đáng kể, và nếu tôi tiếp tục nỗ lực, tôi tin là mình còn có thể làm được tốt hơn. Tôi đang được sống trong giấc mơ của đời mình, nên tôi vừa phải

tận hưởng nó, vừa phải nâng niu nó, bằng cách nỗ lực nhiều hơn." Anh cũng nói về quá trình trưởng thành của mình, và về thần tượng thời thơ ấu: "Cristiano Ronaldo? Tất nhiên, tôi thấy lạ khi một nhà vô địch như anh ấy lại chưa bao giờ giành được giải thưởng danh giá này. Nhưng tôi cũng biết là có những người trưởng thành sớm, như Messi và Fabregas, và có những người khác lại phát triển muộn hơn."

Chuyển sang một đề tài khác, một tấm gương khác: Thierry Henry. "Tôi cảm thấy vinh dự khi được so sánh với ông ấy, nhưng tôi không muốn trở thành một Thierry Henry mới hay bất kỳ ai khác mới. Tôi chỉ muốn là chính mình, Kylian Mbappé, và viết nên câu chuyện của riêng mình. Cố gắng trở thành phiên bản của ai đó là một điều hoàn toàn vô nghĩa. Tôi chỉ muốn được là nguyên bản." Anh cũng nói về mối quan hệ với Neymar. "Tôi rất hãnh diện khi biết Neymar đánh giá tôi cao như vậy. Anh ấy biết là tôi ngưỡng mộ và yêu quý anh ấy. Và khi được một cầu thủ như anh ấy bao bọc, bạn biết là mình đã có đủ tất cả những gì cần thiết để phát triển. Tôi nghĩ là anh ấy đã có những trải nghiệm tuyệt vời ở Barcelona, nơi anh ấy đã giành được mọi thứ có thể. Tôi muốn giành mọi thứ với Paris Saint-Germain, nên với tôi, học hỏi từ Neymar chính là con đường nhanh nhất để tiến bộ và đạt được những mục tiêu của mình." Và bây giờ, chàng trai 18 tuổi đầy tham vọng đang có mặt ở Hội trường Salle des Étoiles của Câu lạc bộ Thể thao ở Monaco. Khi được gọi tên, anh rời bàn và bước lên sân khấu, nơi những nhân vật lừng lẫy như Frank Sinatra, Charles Aznavour, Stevie Wonder, Elton John và Joe Cocker từng biểu diễn, để nhận giải thưởng Cậu bé Vàng châu Âu 2017. Trong tâm trạng xúc động, Kylian nhận giải thưởng - một quả bóng bằng vàng khá nặng - từ Paolo De Paola, giám đốc của *Tuttosport*, trước sự chứng kiến của khoảng 300 khách mời, trong đó có huấn luyện viên cũ của anh Leonardo Jardim, và Phó Chủ tịch Monaco -Vadim Vasilyev. Đồng hồ chỉ 8 giờ 25 phút.

"Tôi muốn dành tặng phần thưởng này cho em trai tôi, Ethan, người cũng có mặt ở đây hôm nay," Kylian nói, trước khi nhận thêm một món quà nữa, là chiếc áo đấu có chữ ký của Cristiano Ronaldo. Ông Wilfrid, bố của Kylian, cũng có đôi lời phát biểu: "Chúng tôi thực sự hạnh phúc. Ngày hôm nay chính là phần thưởng cho tài năng của con tôi và những nỗ lực của cả gia đình. Không, tôi không hề ngạc nhiên về Kylian. Ngạc nhiên duy nhất là tất cả mọi việc đã diễn ra với tốc độ quá nhanh. Nhưng tất cả những gì mà thằng bé thể hiện lúc này cũng chính là những việc mà nó vẫn thường làm khi còn nhỏ, điều mà tất cả những ai từng chứng kiến nó chơi bóng đều hiểu rất rõ."

“Giành được giải thưởng này là một vinh dự lớn. Và còn tuyệt vời hơn khi được nhận nó ngay tại Monaco. Đó là một động lực nữa để tôi tiếp tục nỗ lực nhiều hơn,” Kylian tâm sự. Rồi anh nhìn vào phần thưởng trên tay mình và nói thêm: “Tôi sẽ tìm một chỗ thật phù hợp để đặt nó trong căn nhà mà chúng tôi vừa chuyển tới.” Thêm một câu hỏi nữa: “Tiếp theo sẽ là Ballon d’Or chứ?” “Tôi không biết. Tôi không thể nhìn thấy trước được tương lai,” Kylian nói, cố gắng lảng tránh vấn đề chính.

Nhưng tương lai cũng chẳng xa lắm đâu.

Ngày 7/12/2017, *France Football* công bố bảng xếp hạng Ballon d’Or. Cristiano Ronaldo, đúng như dự đoán, giành chiến thắng lần thứ 5 với 946 điểm. Anh đã vươn lên sánh ngang với Lionel Messi về số lần đoạt giải, và dõng dạc tuyên bố với cả thế giới rằng anh chính là “cầu thủ xuất sắc nhất trong lịch sử”. Tất nhiên ai cũng có quyền đưa ra ý kiến của mình về chủ đề này. Còn ra sao thì phải để hậu thế phán xét.

Trở lại với giải thưởng năm nay. Messi là người đứng thứ hai trong cuộc bầu chọn. Neymar, ngôi sao mới của PSG, đứng thứ ba. Cho tới lúc này thì không có gì bất ngờ. Bất ngờ chỉ xuất hiện khi người ta nhìn vào phần còn lại trong top 10. Ở vị trí thứ tư là Gianluigi Buffon, “cây trường sinh” của Juventus; thứ năm là Luka Modric´, tiền vệ người Croatia đang chơi cho Real Madrid; thứ sáu là đội trưởng của Los Merengues - Sergio Ramos. Ở vị trí thứ bảy, với 48 điểm, là Kylian Mbappé! Ngôi sao trẻ của PSG xếp trên hàng loạt tên tuổi lớn, như Robert Lewandowski - tiền đạo người Ba Lan thuộc biên chế Bayern Munich, Harry Kane - trung phong người Anh; Edinson Cavani và Luis Suárez - bộ đôi matador của Uruguay, cũng như các đồng đội ở đội tuyển Pháp là Antoine Griezmann, N’Golo Kanté, Karim Benzema, và người đồng đội cũ ở Monaco - Radamel Falcao.

Không chỉ vượt qua không ít nhà vô địch, nửa mùa giải đầu tiên với bóng đá chuyên nghiệp khó tin của Kylian còn giúp anh xô đổ một kỷ lục khác liên quan tới tuổi tác. Anh đã trở thành cầu thủ trẻ nhất có tên trong danh sách ứng viên cho danh hiệu Ballon d’Or sau khi vượt qua Michael Owen với khoảng cách sít sao, chỉ 6 ngày.

Trừ cựu tiền đạo của Liverpool, người về thứ tư trong cuộc bầu chọn năm 1998, thần đồng người Paris tỏ ra vượt trội hơn hẳn so với những cầu thủ hàng đầu khác cả trong quá khứ lẫn hiện tại. Cristiano Ronaldo, ví dụ, lần đầu có tên trong danh sách vào năm

2004 khi 19 tuổi, và chỉ về đích ở vị trí thứ 12. Messi làm được điều tương tự vào năm 2006, cũng ở tuổi 19, nhưng chỉ xếp thứ 20. Neymar lần đầu góp mặt vào năm 2011, một lần nữa ở tuổi 19, ở vị trí thứ 10. Ronaldo "người ngoài hành tinh", người sau này sẽ giành 2 Ballon d'Or, có tên trong danh sách đề cử lần đầu vào năm 1995, cũng ở tuổi 19; năm ấy, anh chỉ xếp thứ 26.

Nếu trở lại thời điểm vài tháng trước, ai dám đặt cược vào một kết quả như thế? Không ai hết, kể cả Kylian. Khi danh sách đề cử được công bố, Kylian sau khi đánh giá cơ hội của bản thân đã tự xếp mình ở vị trí từ thứ 18 đến 30. "Tôi chưa bao giờ nghĩ tới vị trí thứ bảy. Ngay trong lần được đề cử đầu tiên đã có mặt trong top 10 quả là điều ngoài mong đợi. Nó cho thấy tôi thực sự đã bắt đầu bước chân vào thế giới của những cầu thủ lớn. Đấy là những người mà tôi luôn luôn ngưỡng mộ. Mới cách đây ít lâu thôi tôi còn say mê xem họ chơi bóng trên ti vi, hay 'điều khiển' họ khi chơi điện tử trên máy. Thật kỳ lạ..." - Kylian thú nhận với *France Football*. Quả thật là khác thường. Kylian mãi không thể chấp nhận được đấy là sự thật, thế nên anh không khỏi có những lúc cảm thấy mình giống như một đứa trẻ khi đứng trước những nhà vô địch. Dẫu vậy, anh chưa bao giờ nghĩ mình là một vị khách không mời ở đó. Tất nhiên, như bố anh nói, mọi chuyện đã xảy ra nhanh hơn dự tính; có thể là quá nhanh. Nhưng Kylian không phải là kiểu người bị những thứ xung quanh làm cho sợ hãi.

Ngày 20/12/2017, Kylian tròn 19 tuổi. Anh quyết định thay đổi kiểu tóc để kỷ niệm sự kiện này và tới tiệm cắt tóc ở số 235 phố Thợ Cạo (Barber Street). Đó là tiệm quen của rất nhiều cầu thủ nổi tiếng, như Alphonse Areola và Julian Draxler (PSG), Kwadwo Asamoah, Douglas Costa và Blaise Matuidi (Juventus), Tiémoué Bakayoko (Chelsea). Rời khỏi tiệm, tóc anh đã được nhuộm trắng. Tuổi mới, diện mạo mới. Và cả thế giới cũng sớm được biết diện mạo mới đó của Kylian khi tài khoản Instagram của tiệm tóc nhanh nhảu đăng hình anh lên mạng. Trong ảnh, Kylian tạo dáng với hai tay bắt chéo, bàn tay giấu dưới cánh tay - kiểu ăn mừng bàn thắng đã trở thành thương hiệu của anh. Trở về Camps des Loges, mỗi lần Kylian nhấc chiếc mũ lên để lộ ra kiểu tóc mới là các đồng đội của anh lại được một phen cười lăn lộn. Trong những tiếng cười, những lời trêu chọc và giai điệu của bài *Bon Anniversaire* (Chúc mừng sinh nhật), Kylian thổi tắt những ngọn nến trên chiếc bánh dâu tây mini mà các đồng đội mua tặng. Cũng trong đêm đó, Kylian còn một bữa tiệc sinh nhật khác ở sân Parc des Princes, nơi PSG sẽ tiếp đón Caen. Trận đấu thứ 19 của mùa giải diễn ra đúng vào sinh nhật lần thứ 19. Quả là một sự trùng hợp thú vị, và là một lý do tốt để Kylian thể hiện bản thân.

Phút 21, anh vượt qua hai hậu vệ của đối phương và thoát đi với tốc độ như tia chớp bên cánh phải để vượt qua nốt Da Silva, trước khi tạt vào cho Cavani. Tiền đạo người Uruguay dứt điểm bằng một cú đánh gót ảo diệu, gợi nhớ tới những cú đánh gót của huyền thoại Algeria, Rabah Madjer. Một siêu phẩm! Một-không cho PSG.

Phút 57, Neymar, người ra sân với một tấm mặt nạ bảo vệ, có bóng bên cánh trái và chuyền cho Lo Celso. Cầu thủ trẻ người Argentina kịp cứu bóng ngay trước khi nó đi hết đường biên ngang, rồi thực hiện một quả tạt. Ở phía trong, Mbappé lạnh lùng hạ gục thủ thành Rémy Vercoutre với một cú volley gọn ghẽ bằng chân trái.

Trận đấu cuối cùng của năm kết thúc với tỉ số 3-1 nghiêng về phía đội chủ nhà Paris. Kylian là cầu thủ xuất sắc nhất trận. Sự kiện ấy cũng khép lại một tháng 12 đầy ấn tượng của anh, với 4 bàn và 3 pha kiến tạo trong 5 trận đấu. Và khép lại một năm 2017 điên rồ. Trong năm này, anh đã ghi tổng cộng 33 bàn thắng cho câu lạc bộ và đội tuyển quốc gia trên mọi đấu trường (20 bàn với Monaco, 12 bàn với PSG và 1 bàn với Les Bleus). Anh chính là cầu thủ người Pháp ghi bàn nhiều nhất trong năm. Anh xếp ngay phía trên Alexandre Lacazette (tiền đạo của Lyon và Arsenal), người có 32 bàn, và Antoine Griezmann (Atlético Madrid), 29 bàn. Riêng ở Champions League, Mbappé ghi được 10 bàn, và trở thành cầu thủ trẻ nhất vươn tới cột mốc này. Anh có đủ lý do để tự hào về bản thân khi cùng các cầu thủ PSG khác lên máy bay tới Doha để tham gia chuyến tập huấn mùa đông của đội. Năm 2017 là năm của Mbappé. Đấy không phải là một lời khẳng định chủ quan, mà là kết quả của một cuộc nghiên cứu hẳn hoi. Pressedd khẳng định Kylian Mbappé chính là nhân vật thể thao người Pháp được nhắc tới nhiều nhất trên các phương tiện truyền thông trong năm 2017. Tên anh xuất hiện tổng cộng 44.056 lần, một con số đáng kinh ngạc. Anh xếp trên Didier Deschamps, Rudi Garcia và Zinedine Zidane. Càng đáng ngạc nhiên hơn nếu biết rằng một năm trước đó, năm 2016, chàng trai đến từ Bondy chỉ xếp thứ 219 trên danh sách!

Chương 18
CÚ ĂN BA ĐỂ QUÊN HẲN RONALDO

PSG không có nhiều thời gian. Để chuẩn bị cho giai đoạn hai của mùa giải, Kylian và các đồng đội bay tới Qatar ngay sau trận đấu chính thức cuối cùng của năm, với Caen. Đội bóng tới từ thủ đô nước Pháp sẽ dựng trại ở Doha trong ba ngày cuối tháng 12. Sau một giai đoạn lượt đi đầy hứa hẹn, các quan chức của đội bóng quyết tâm làm tất cả những gì có thể để có thể đặt dấu ấn trên hành tinh bóng đá trong năm 2018.

Nhưng chuyến đi chóng vánh này trước hết và trên hết là một phần của chiến dịch truyền thông do các nhà tài trợ của đội bóng thiết kế. Các cầu thủ được biến thành những nhân viên kinh doanh xa xỉ; họ xuất hiện ở khắp mọi nơi trong thành phố theo những sự kiện marketing khác nhau. Ấn tượng nhất là sự kiện trong đó MCN cùng đội trưởng Thiago Silva thi đấu football-tennis trên một sân bóng nổi ở giữa Vịnh Ba Tư. Một khung cảnh ấn tượng, trên cái nền cũng ấn tượng không kém là những công trình nổi tiếng nhất bên vịnh Doha. Kylian tỏ ra rất thoải mái. Anh đăng lên mạng xã hội không ít hình ảnh trong đó anh ăn vận như một Tiểu vương Ả Rập. Một lần nữa anh cho thấy khả năng thích nghi với hoàn cảnh mới của mình tốt đến thế nào. Ở Qatar, anh trở lại với hình ảnh của cậu bé Kylian trong những ngày đầu mới tới Monaco, luôn cười tươi và không chút phiền muộn. Trong một video khác, Kylian lại cho thấy anh và Neymar thân thiết đến thế nào khi cả hai cùng nhau tới sân tập trên một chiếc xe điện sân golf. Chàng trai tới từ Bondy cũng thể hiện được sự chuyên nghiệp của mình khi nói chuyện về 6 tháng đầu tiên của anh ở thủ đô nước Pháp trước các phóng viên tới từ khắp nơi trên thế

giới.

Anh cảm thấy thế nào về MCN? “Cavani là trung phong hay nhất trên thế giới, còn Neymar thì đang trên đường trở thành cầu thủ hay nhất thế giới. Ở bên cạnh họ, làm sao mà tôi có thể không tiến bộ cho được?”

Thế còn cuộc sống ở Paris? “Bây giờ tôi không thể tự do ra ngoài nữa. Tôi cứ phải ở nhà suốt. Mọi thứ đã không còn được như xưa. Giờ như thể tôi đã trở thành một ‘ngôi sao’ thực thụ rồi!” Champions League? “Chúng tôi biết được giá trị của bản thân, nhưng quan trọng hơn, chúng tôi biết cần phải làm gì để có thể chiến thắng một giải đấu như thế. Ngày càng xuất hiện nhiều đội bóng đủ sức vô địch giải đấu hơn, và chúng tôi là một trong số đó.”

Nhưng trong buổi họp báo, anh không nói gì về trận đấu sắp tới với Real Madrid của người hùng thuở thơ ấu, Cristiano Ronaldo. Kể từ khi có kết quả bốc thăm vòng 16 đội của Champions League, cuộc đối đầu giữa PSG với Real Madrid đã trở thành một đề tài nóng trong những cuộc nói chuyện về bóng đá, cả trên các phương tiện truyền thông lẫn trên đường phố. Người ta còn đánh giá trận đấu có tiềm năng trở thành một cuộc chuyển giao quyền lực giữa Ronaldo và Mbappé! Nhưng bản thân Kylian thì đã muốn tránh đội bóng vừa vô địch Champions League trong cả hai mùa trước đó bằng mọi giá. Nếu có thể thì anh sẽ chọn đội bóng Thụy Sĩ FC Basel làm đối thủ ở vòng này. Khoảnh khắc nhìn thấy tên của đội bóng Tây Ban Nha trên màn hình, anh đã không thể giấu được nỗi thất vọng. Anh buột miệng thốt lên “không thể nào!” trước khi kịp định thần và đổi giọng bằng một tuyên bố hùng hồn trước ống kính máy quay của một hãng truyền hình Pháp đang làm phim tài liệu về anh: “Tiến lên thôi! Chúng tôi đã sẵn sàng cho cuộc chiến này!”

Dẫu vậy, trong những ngày ngắn ngủi ở Doha, Kylian vẫn đồng ý nói về hai cuộc đụng độ sắp tới giữa hai gã khổng lồ của bóng đá châu Âu trong một cuộc trả lời phỏng vấn của tờ *Marca*. Tờ nhật báo thể thao nổi tiếng nhất Tây Ban Nha đã đưa hình Kylian lên trang bìa trong số báo ra ngày 27/12 kèm theo một tiêu đề rất bắt mắt: “Chúng tôi sẽ tới Madrid để gửi một thông điệp cho cả thế giới.” Xuyên suốt cuộc phỏng vấn, những tham vọng của tuyển thủ Pháp cũng dần lộ rõ.

“Chúng tôi là hai trong số những đội bóng mạnh nhất trên thế giới. Họ đã giành chức vô địch Champions League hai năm liên tiếp, còn chúng tôi thì đang không ngừng lớn mạnh [...]. Đó có thể

là trận đấu sẽ đi vào lịch sử của đội bóng, nên tất cả chúng tôi đều cảm thấy được thôi thúc. Ronaldo ư? Anh ấy từng là thần tượng của tôi khi tôi còn bé. Khi được gặp anh ấy ở Valdebebas, cảm giác thực sự rất tuyệt vời. Nhưng tôi là một kẻ hiếu thắng. Những kẻ hiếu thắng thì chỉ muốn thắng và thắng mãi. Không quan trọng đối thủ là ai, tất cả những gì chúng tôi nghĩ tới là chiến thắng. Khi còn nhỏ tôi từng yêu quý anh ấy, nhưng bây giờ thì cảm xúc ấy không còn nữa. Bây giờ tôi sẽ tới Bernabeu để chơi bóng và giành chiến thắng."

Chiến trường đã sẵn sàng. Tham vọng của những kẻ tham chiến - đội bóng số 1 nước Pháp và tiền đạo trẻ của nó - cũng đã được khẳng định. "PSG đã có một màn biểu dương sức mạnh thực sự chỉ trong có vài ngày, với chuyến đi tới Qatar và bài phỏng vấn của Mbappé trên báo Tây Ban Nha," một nguồn tin nội bộ của đội bóng thành Paris cho biết. "Họ đã phô diễn được tất cả sức mạnh tài chính cũng như năng lực truyền thông của mình. Quan trọng hơn cả, họ xác nhận rằng những tham vọng về mặt thể thao mới của đội bóng hoàn toàn trùng khớp với những phát biểu đầy quyết liệt của tân binh trẻ. Cần phải nhớ là ở thời điểm, Real Madrid đang thi đấu không tốt ở La Liga và Zinedine Zidane đang phải chịu khá nhiều chỉ trích. Ở Pháp, không ít người nghĩ rằng kết quả bốc thăm có lợi cho PSG. Nhưng thực tế đã chứng minh đó là một sự lạc quan thái quá."

Đã vậy, phong độ của Kylian trong giai đoạn chạy đà cho trận lượt đi ở Santiago Bernabeu cũng chẳng được mấy ấn tượng. Sau khởi đầu năm mới bùng nổ với 2 bàn thắng và 1 pha kiến tạo trong trận đấu với Rennes ở Cúp Pháp (1-6), Kylian chỉ ghi được thêm 1 bàn thắng, vào lưới Dijon trong trận đấu ở Ligue 1 vào ngày 17/1, trước trận đấu với Real Madrid, và bắt đầu chịu sự soi mói. Thực tế thì cựu ngôi sao của Monaco không ra sân nhiều, nhưng lại phải nhận không ít những pha vào bóng nguy hiểm. Anh dính phải một chấn thương đầu vào ngày 21/1 sau một pha va chạm cực mạnh với thủ môn của Olympique Lyonnais, Anthony Lopes. Tới 30/1, anh phải nhận thẻ đỏ đầu tiên trong sự nghiệp ở trận đấu với Rennes thuộc khuôn khổ bán kết Cúp Liên đoàn, sau khi bị tiền vệ trái của đối phương, Ismaïla Sarr, đốn ngã với một pha vào bóng thô bạo. Sarr đã đạp thẳng giày vào bắp chân của Kylian.

"Được ra sân bao giờ cũng tốt hơn, chẳng có gì phải nghi ngờ về điều đó. Nhưng nếu không thì cũng không phải là một vấn đề lớn. Tôi sẽ tìm được nhịp điệu, và chắc chắn sẽ có được thể lực tốt nhất," Kylian lên tiếng trấn an vài ngày trước trận lượt đi ở Bernabeu. Anh có mặt trong đội hình xuất phát ở trận đấu với

Real Madrid vào ngày 14/2. Anh mất khá nhiều thời gian để bắt nhịp với trận đấu. Nhưng phút 33, chính anh là người mở ra tình huống mở tỉ số. Từ đường chuyền bên cánh phải của Kylian, hậu vệ Nacho của Real Madrid xử lý không tốt, và Adrien Rabiot đã không bỏ lỡ cơ hội trừng phạt Kylor Navas. Không-một.

Với pha bóng đầy cảm hứng ấy, Kylian coi như đã dại dột tuyên chiến với Cristiano Ronaldo. Thế là quá đủ để chọc tức ngôi sao người Bồ Đào Nha. Cầu thủ 5 lần giành Ballon d'Or đưa trận đấu trở về vạch xuất phát trong những giây cuối cùng trước khi hiệp 1 kết thúc với cú sút đầy quyết đoán từ chấm 11m. Khi trận đấu bắt đầu trở lại, tới phiên cầu thủ người Pháp có cơ hội tỏa sáng. Đường chuyền của Neymar là hoàn hảo, nhưng pha dứt điểm của Kylian chưa đủ sự chính xác để có thể đánh bại Navas. Đáng tiếc! Đó là một cơ hội tốt, và nếu Kylian tận dụng thành công, trận đấu đã có thể rẽ sang hướng khác. Không có chữ "nếu". Cuối trận, Ronaldo ghi thêm một bàn bằng... đầu gối trước khi Marcelo ấn định chiến thắng 3-1 cho đội chủ nhà. Sự thất vọng dành cho cầu thủ mang áo số 29 của PSG là rất lớn, nhất là khi ngay trước khi trận đấu kết thúc, anh đã có cơ hội rút ngắn tỉ số xuống còn 3-2, đồng nghĩa với việc cơ hội cho PSG trước trận lượt về sẽ lớn hơn hẳn, nhưng lại một lần nữa không thắng được thủ thành người Costa Rica của Real.

Kylian không cần đợi tới khi đọc những nhận định về trận đấu mới biết rằng mình đã có một trận đấu tồi. *L'Équipe* cho anh điểm 4/10, kèm theo bình luận: "Kylian lẽ ra phải hiệu quả hơn. Anh đã có không ít cơ hội để gây tổn thương cho đối thủ. Nhưng hoặc là anh quá hấp tấp, hoặc pha xử lý chưa đủ tốt, những cơ hội ấy đều đã bị bỏ lỡ đáng tiếc."

Nhưng bất chấp tất cả, trong đầu chàng tiền đạo trẻ người Paris chỉ tồn tại một suy nghĩ duy nhất: báo thù trong trận lượt về sẽ diễn ra sau đó 2 tuần trên sân Parc des Princes. Làm được điều đó, anh sẽ theo bước những tiền bối như Rai, Valdo và Ginola, những người đã ghi 2 bàn thắng muộn để đánh bại Real Madrid 4-1 trong trận lượt về tứ kết UEFA Cup 1993. Nhưng người tính không bằng trời tính. PSG liên tục gặp vận rủi trong thời gian chuẩn bị cho trận tái đấu. Ngày 25/2, Neymar dính chấn thương nghiêm trọng trong một trận đấu ở giải vô địch quốc gia, và phải nghỉ thi đấu tới hết mùa giải. Ba ngày sau, tới lượt Kylian tập tễnh rời sân, ở phút 46 trận gặp Olympique de Marseille. Anh dính một chấn thương mắt cá, và có nguy cơ phải nghỉ thi đấu một thời gian dài. "Câu lạc bộ muốn tôi ra sân," Kylian sau đó tiết lộ trong một bộ phim tài liệu của *Canal+*, "nhưng tôi phải thảo luận rất kỹ với cả gia đình,

bởi vì tôi không muốn mạo hiểm với sức khỏe của mình. Sau cùng, sau rất nhiều suy nghĩ, chúng tôi quyết định là tôi sẽ ra sân."

Dù Kylian không có được 100% thể lực, sự mạo hiểm của anh và câu lạc bộ suýt nữa được đền đáp. Ngày 6/3, trong bầu không khí hừng hực ở sân Parc des Princes, Kylian đã có một cơ hội làm thay đổi số phận cặp đấu. Phút 43, khi tỉ số vẫn đang đang là 0-0, Kylian nhận bóng trong vòng cấm của Real Madrid, chếch bên góc phải, sau một cú chọc khe hoàn hảo từ đồng đội. Anh ngước lên và nhìn thấy Cavani đã chọn được một vị trí rất đẹp ở cột gần. Nhưng anh lại không chuyền, mà quyết định thử vận may với một cú sút chéo góc. Cũng như trong trận lượt đi, Navas lại một lần nữa chiến thắng. Trong khi đồng đội người Uruguay tỏ ra giận dữ, chàng trai tới từ Bondy chỉ có thể giấu mặt vào tay. Dù mọi chuyện diễn ra rất nhanh, lựa chọn của Kylian rõ ràng không phải là một lựa chọn hợp lý. "Trong hai trận đấu, anh ấy đã bỏ lỡ 3 cơ hội ghi những bàn thắng quyết định. Điều đó cho thấy giữa anh và Cristiano Ronaldo vẫn còn một khoảng cách lớn. Siêu sao người Bồ Đào Nha chính là người đã mở tỉ số của trận đấu ở đầu hiệp 2, trước khi đóng chiếc đinh cuối cùng lên cỗ quan tài PSG với bàn thắng thứ 3 vào lưới đội bóng Pháp. Hai lượt đấu là những show diễn thành công của Ronaldo. Trong khi Kylian thì thể hiện anh vẫn còn rất yếu ở khâu dứt điểm."

Sau một thất bại với tỉ số 1-2 nữa, PSG cúi đầu rời Champions League với thiệt hại nặng nề về kinh tế (mất gần 13 triệu euro). Những nhận định tưởng là gay gắt trên đây từ một cựu cầu thủ PSG hóa ra lại quá nhẹ nhàng, nếu so với những chỉ trích mà một bộ phận báo chí dành cho Kylian.

Eurosport: "Kylian đã không đáp ứng được sự kỳ vọng. Anh ấy biết rằng so với thần tượng của mình, Ronaldo, anh ấy vẫn còn thua kém một bậc."

So Foot: "Đêm nay trông anh ta giống rùa Franklin hơn là rùa Donatello. Anh ấy thuộc lòng thời gian biểu, biết cách buộc dây giày, nhưng không chuyền nổi bóng cho Cavani."

"Những lời phán xét mà họ nhắm vào Kylian là không công bằng," Lassana Diarra - cựu tiền vệ Real Madrid vừa gia nhập PSG trong kỳ chuyển nhượng mùa đông - lên tiếng vào cuối mùa. "Trong số tất cả những tiền đạo mà chúng tôi có, anh ấy chính là người chơi đồng đội nhất. Bất cứ khi nào có thể tạo điều kiện cho một đồng đội ghi bàn, anh ấy đều tìm ra được phương án chuyền bóng hợp

lý. Hơn nữa, nếu anh ấy mà không có tinh thần đồng đội, thì anh ấy đã có thể ghi được ít nhất là thêm 10 bàn thắng nữa ở mùa này rồi."

Trong 3 tháng cuối cùng của mùa giải trong màu áo PSG, Kylian chỉ ghi thêm 3 bàn ở giải vô địch Pháp - một bàn vào lưới Metz và 2 bàn vào lưới Angers. Ngoài ra, anh còn lập một cú đúp trong trận bán kết Cúp Pháp với Caen (PSG thắng 1-3) và có 2 đường kiến tạo trong trận chung kết Cúp Liên đoàn với AS Monaco ở Bordeaux. Ở trận đấu với đội bóng cũ, vào ngày 31/3, Kylian đã phải chịu rất nhiều những tiếng huýt sáo và la ó từ các cổ động viên áo đỏ-trắng, nhưng anh không hề bị nao núng, lạnh lùng kiến tạo cho Di Maria và Cavani ghi bàn trong chiến thắng thuyết phục 3-0. Không thể hiện được sự bùng nổ cá nhân trong giai đoạn cuối của mùa giải, Kylian dồn toàn lực để hỗ trợ các đồng đội, và cùng PSG tiến tới cú ăn ba quốc nội đầu tiên trong lịch sử. Sau danh hiệu Cúp Liên đoàn đầu tiên, Kylian giành chức vô địch Ligue 1 thứ hai liên tiếp sau khi cùng PSG bỏ xa Monaco và Lyon, trước khi đoạt nốt Cúp Pháp sau chiến thắng trước đội hạng ba Les Herbiers (2-0) trong trận chung kết.

Kylian kết thúc mùa giải đầu tiên trong màu áo PSG với 21 bàn thắng, 16 pha kiến tạo và lần thứ hai giành giải cầu thủ trẻ hứa hẹn nhất ở giải vô địch Pháp. Thành tích của Kylian còn ấn tượng hơn nếu biết rằng anh chơi bên cạnh Cavani và Neymar, những người giàu kinh nghiệm nhưng cũng bị đánh giá là ích kỷ, thường chỉ dành những thứ "đầu thừa đuôi thẹo" cho các đồng đội trên hàng công. Danh tiếng của Kylian cũng đưa anh tới bảo tàng tượng sáp ở Paris, Musée Grévin. "Tôi rất tự hào khi được có mặt ở đây, bên cạnh những thần tượng, những người đã tạo cảm hứng cho xã hội, từng tạo cảm hứng cho tôi và bây giờ vẫn vậy," Kylian phát biểu khi bản sao bằng sáp của anh được giới thiệu lần đầu vào ngày 18/5. Tượng sáp của Cristiano Ronaldo thì đã ở đó từ hai năm trước...

Chương 19
SÁNH VAI KING PELÉ

Nhưng mùa giải vẫn chưa thực sự khép lại. Điều tuyệt vời nhất vẫn còn ở phía trước... "Tất cả những cầu thủ giỏi nhất, những người vĩ đại nhất đều chơi bóng ở World Cup. Không có sân khấu nào tốt hơn World Cup để chúng ta thể hiện khả năng của mình, cho cả thế giới thấy chúng ta có thể làm được những gì."

Kylian hoàn toàn ý thức được những thách thức đang chờ đợi anh trên đất Nga, khi anh biết tin mình có mặt trong danh sách 23 cầu thủ Pháp được huấn luyện viên Didier Deschamps triệu tập cho World Cup 2018. Tên của anh xuất hiện trong mục tiền đạo, bên cạnh Dembélé, Fekir, Giroud, Griezmann, Lemar và Thauvin. Danh sách ấy không có tên Lacazette, Coman hay Martial, và, có lẽ đáng kể hơn cả, Karim Benzema.

Việc Kylian được triệu tập không còn được xem là một bất ngờ nữa. Kể từ sau khi Pháp giành vé dự World Cup sau trận đấu với Belarus hồi tháng 10 năm ngoái, Kylian đá chính trong tất cả các trận đấu của Les Bleus trong năm 2018, và quan trọng hơn cả là luôn có những đóng góp quyết định. Anh có tên trong danh sách kiến tạo ở các trận đấu với Wales, Đức và Colombia, thậm chí còn lập cú đúp trong trận thắng 3-1 trước đội chủ nhà World Cup 2018, Nga, ở Saint Petersburg hồi cuối tháng 3.

"Trận gặp Nga chính là trận đấu hay nhất của Kylian từ ngày ra mắt đội tuyển," một cổ động viên của Pháp đánh giá. "Ngoài 2 bàn thắng ghi được, anh còn thể hiện sự điềm tĩnh đáng kinh ngạc. Màn trình diễn của Kylian đã in sâu vào tâm trí người xem. Điều đó là nguồn cơn cho một tình huống dở khóc dở cười sau trận. Khi Olivier Giroud đang trả lời phỏng vấn, tất cả các ống kính máy quay đột nhiên chĩa về hướng khác. Các phóng viên phát hiện ra

sự có mặt của Mbappé và không muốn bỏ lỡ cơ hội ghi hình anh. Giroud tất nhiên không lấy gì làm vui, nhưng anh ấy có thể làm được gì? Cuộc sống là thế mà! Kylian tiếp tục thể hiện được khả năng trong màu áo đội tuyển Pháp trong các trận đấu của tháng 5, với một pha kiến tạo khác trong trận gặp Cộng hòa Ireland, và một bàn thắng vào lưới Mỹ trong trận đấu giao hữu cuối cùng trước khi toàn đội lên đường sang Nga."

Ngày 16/6, cuối cùng thì tiền đạo của Paris Saint-Germain cũng biết thế nào là World Cup. Cuối cùng thì anh cũng có cơ hội được trải nghiệm trọn vẹn bầu không khí ở giải đấu mà anh đã luôn khao khát được góp mặt, từ những ngày đầu tiên chơi bóng trên các sân bóng ở AS Bondy. Trận đầu ở bảng C, Pháp gặp Australia, trong cái nóng như thiêu đốt ở Kazan. Kylian có tên trong đội hình xuất phát, mang áo số 10. Anh được trao số áo này hồi tháng 3, và nhờ thế đã có vinh dự theo bước những cầu thủ vĩ đại nhất của bóng đá Pháp. Michel Platini, ngôi sao của những năm 1980, và đặc biệt là Zinedine Zidane, người hùng dân tộc đã đưa Pháp tới chức vô địch thế giới đầu tiên 20 năm trước, đều từng mang số áo này.

Dù không được xem là ứng viên hàng đầu, như Tây Ban Nha, Brazil hay đội đương kim vô địch Đức, Pháp vẫn nhận được nhiều sự kỳ vọng. Người ta tin họ có thể làm được cái gì đó, nếu những tiền đạo trẻ như Ousmane Dembélé và đặc biệt là Mbappé có thể tỏa sáng. Ngay từ phút thứ 2, Kylian đã có pha đi bóng đầu tiên. Sau một pha tăng tốc mạnh mẽ bên cánh phải, Kylian buộc thủ môn của Australia phải trổ tài cản phá với một pha dứt điểm quyết đoán. Một khởi đầu không tệ ở World Cup! Nhưng đó cũng chính là cơ hội duy nhất mà anh có được trong trận đấu. Pháp nhọc nhằn vượt qua đối thủ với tỉ số 2-1, và cũng như các đồng đội khác, phong độ mà Kylian đã thể hiện là đáng thất vọng. Anh không đủ sắc bén khi tấn công, và cũng không thực sự hiệu quả khi phòng ngự.

Nhưng dù sao thì những gì mà anh thể hiện cũng đủ để thuyết phục huấn luyện viên Deschamps không tống anh lên băng ghế dự bị. Năm ngày sau, Kylian lại một lần nữa có tên trong đội hình xuất phát khi Pháp bước vào trận đấu thứ hai của vòng bảng. Đó là trận đấu sẽ quyết định việc Pháp có thể sớm giành vé hay không. Đối thủ của họ là Peru, đội đã ở thế chân tường sau thất bại trước Đan Mạch ở trận ra quân. Trên sân Ekaterinburg Arena, sân bóng có kiến trúc khá độc đáo với một phần khán đài tách hẳn khỏi các phần khác và nằm lộ thiên, Kylian nhanh chóng chứng tỏ sự hiện diện bằng những pha lùi về hỗ trợ hậu vệ Benjamin Pavard phòng

ngự. Cuối cùng thì chàng cầu thủ với lối chơi khó lường, người đã tự giới thiệu mình với cả thế giới bằng những màn trình diễn ấn tượng ở Champions League hơn một năm về trước, cũng đã "trở lại". Anh tham gia sâu vào trận đấu, với vô số những pha chạm bóng nhanh và những pha đi bóng, không phải tất cả đều thành công, nhưng mở ra các lựa chọn mới cho đồng đội. Và rồi, điều phải tới đã tới, ở phút 34. Sau cú sút của Giroud, bóng đập chân một hậu vệ bay vồng qua đầu thủ môn Peru tìm tới vị trí của Kylian. Nhiệm vụ còn lại của anh chỉ là đưa bóng vào lưới trống từ cự ly chưa tới 1 mét. Anh chắc chắn là chưa bao giờ tưởng tượng được rằng bàn thắng đầu tiên ở World Cup của mình lại dễ dàng đến vậy. Bàn thắng thứ 5 trong màu áo đội tuyển Pháp của Kylian cũng là bàn thắng duy nhất của trận đấu. Ở độ tuổi 19 năm và 6 tháng, anh trở thành cầu thủ người Pháp trẻ nhất ghi được bàn thắng ở World Cup. Anh đã vượt qua những người đồng hương như Zidane, Henry và Trezeguet, và ở không quá xa những huyền thoại khác như Michael Owen, Lionel Messi và đặc biệt là Vua bóng đá Pelé, người đã biết đùa nghịch với các mành lưới ở World Cup 1958 từ khi mới 17 tuổi.

Nhưng để được nhận những lời khen tặng ồn ào nhất và để được so sánh với thiên tài bóng đá Brazil, thì Kylian vẫn phải chờ thêm một thời gian. Chính xác là cho tới 30/6. Sau khi giành được ngôi đầu bảng C sau trận hòa thảm họa 0-0 với Đan Mạch, người Pháp chuẩn bị đối mặt với thử thách mang tên Lionel Messi và đồng đội, những nhà Á quân của World Cup 2014, nhưng đã phải nhọc nhằn lách qua khe cửa hẹp để vào vòng 1/8 với vị trí thứ 2 bảng D, sau Croatia. Pháp - Argentina chính là cuộc đối đầu được chờ đợi nhất ở vòng 16 đội, và Kylian đương nhiên muốn biến trận đấu ấy thành show diễn của riêng mình.

Nhưng khi Kylian nhận bóng ở vị trí cách khung thành đội nhà khoảng 30 mét và bắt đầu thực hiện một cú nước rút khó tin, vượt qua 2 cầu thủ, bỏ lại Javier Mascherano bất lực ở vòng tròn giữa sân, tăng tốc một lần nữa ở 35 mét cuối cùng và khiến Marcos Rojo phải phạm lỗi trong vòng cấm, trong đầu anh nghĩ gì? Chỉ có chàng trai tới từ Bondy, thị trấn nơi tất cả đều có thể, mới có thể trả lời được, dù thiên tài là một cái gì đó rất khó giải thích. Nhưng Kylian chẳng cần phải nói gì cả; những gì anh thể hiện trên sân đã nói đủ rồi. Phút 64, anh đưa Pháp trở lại thế dẫn bàn, với một pha dứt điểm bằng chân trái khiến thủ thành Franco Armani không kịp phản ứng. Bốn phút sau, số phận của trận đấu coi như được an bài sau khi Kylian ghi thêm một bàn thắng khác với một pha dứt điểm gọn ghẽ bằng chân phải.

Ghi được 2 bàn thắng và kiếm về 1 quả penalty, Kylian không chỉ được bầu chọn là cầu thủ xuất sắc nhất trận Pháp-Argentina (4-3), mà còn trở thành phát hiện của giải đấu... Như đánh giá của Franco Baresi, người đã vào tới chung kết World Cup 1994 với Italia, thì Kylian chính là "một hiện tượng". "Mbappé giống như Luke Skywalker khi còn trẻ. Chúng ta biết rằng sớm hay muộn thì cậu ta cũng sẽ thống trị cả thế giới. Cậu ta thực sự là một con quái vật!" Alvaro Arbeloa, nhà vô địch World Cup 2010 trong màu áo Tây Ban Nha, dự đoán. "Tôi từng nói điều này rồi, nhưng vẫn muốn nhắc lại: Kylian Mbappé sẽ trở thành siêu sao bóng đá toàn cầu tiếp theo," Gary Lineker, tiền đạo người Anh từng giành Chiếc giày Vàng ở World Cup 1986, viết trên Twitter. Cơn bão tán dương chưa dừng lại ở đó. Jorge Valdano, đồng đội của Maradona ở Mexico 1986, đã gạt sang bên nỗi thất vọng khi đội tuyển nước ông bị loại để viết bài ngợi khen cầu thủ trẻ người Pháp trên tờ *Guardian*: "Mbappé đã chọn đúng ngày Messi và Cristiano Ronaldo chia tay World Cup để bắt đầu cuộc cách mạng của mình. [...] Cậu ta bước vào lịch sử bóng đá như một cơn bão, đè bẹp tất cả những gì cản trở trên đường đi. Ngay từ những phút đầu tiên, cậu ấy đã cho thấy mình như được tạo ra từ gió và thép. [...] Những pha xử lý chính xác ở tốc độ cao của Kylian là điều mà chúng ta đã không được thấy từ sau thời của Ronaldo Brazil."

Trong pha bóng dẫn tới quả penalty được Antoine Griezmann tận dụng thành công ở đầu trận, Kylian đã đạt tới vận tốc lên đến 37 km/h. "Ba mươi bảy" cũng chính là biệt danh mới của anh trong phòng thay đồ. Nhưng, một lần nữa, vẫn chưa hết đâu. Với cú đúp vào lưới Argentina, Kylian trở thành cầu thủ tuổi teen thứ hai ghi được 2 bàn thắng trong một trận đấu ở World Cup. Người duy nhất từng làm được điều đó là nhà vua Pelé, trong trận chung kết World Cup 1958 với Thụy Điển. Đích thân huyền thoại Brazil đã lên tiếng chúc mừng hậu bối tài năng: "Chúc mừng @KMbappe. Trẻ thế mà ghi được 2 bàn ở World Cup thì quá là giỏi. Chúc cậu may mắn trong các trận đấu sắp tới. Tất nhiên là trừ trận đấu với Brazil!"

Điều ước của Pelé đã trở thành sự thật. Kylian không cần phải thử tài hàng phòng ngự của Canarinha, hay phải bước vào cuộc đối đầu với người đồng đội ở PSG, Neymar. Ở tứ kết, Pháp vượt qua Uruguay, một đối thủ rất khó chơi, với tỉ số 2-0, trước khi hạ nốt kẻ đã loại Brazil, đội tuyển Bỉ, ở bán kết (1-0). Trong cả hai trận đấu cân bằng và gần như bất phân thắng bại này, Kylian không thể hiện được phong độ cao nhất. Anh thậm chí còn phải nhận thẻ vàng vì lỗi câu giờ trong trận đấu với Bỉ. Dẫu thế, giá trị của Kylian vẫn là không phải bàn cãi. Anh thường là người khởi đầu những

pha phản công của Pháp, đồng thời là người mang tới sự mềm mại và chất kỹ thuật cho lối chơi nặng về toan tính của Deschamps. Và anh cũng biết tạo ra những khoảnh khắc để đời, như khi thực hiện cú đánh gót siêu đẳng cho Olivier Giroud trong trận đấu với đội tuyển Bỉ ở Saint Petersburg vào ngày 10/7. Một lần nữa cả thế giới lại phải trải thảm đỏ dưới chân anh vì pha bóng ấy. "Anh sẽ phòng ngự thế nào khi đối mặt với Mbappé?" - cựu trung vệ đội tuyển Anh, Rio Ferdinand, tự đặt câu hỏi trong chương trình bình luận trực tiếp trên BBC. Rồi ông tự trả lời: "Anh chỉ biết nhìn lên và nói: Làm ơn hãy giúp con!" Danh sách những người phát cuồng vì pha bóng đầy cảm hứng ấy còn có Patrick Kluivert, tiền đạo người Hà Lan từng giành Chiếc giày Vàng ở EURO 2000. "Một pha xử lý khó tin của Kylian Mbappé!" - ông bình luận. "Vẫn còn rất trẻ, nhưng anh ấy đã thể hiện được những phẩm chất tuyệt vời ở trình độ cao nhất." Và cả huyền thoại sống Diego Maradona, người nói rằng: "Tôi rất thích cậu ấy. Với tôi, Mbappé chính là phát hiện của World Cup năm nay."

Trước khi tất cả mọi người đồng tình với nhận định ấy, Kylian vẫn còn một bài test nữa phải vượt qua. Trận chung kết trên sân Luzhinki ở Moscow vào ngày 15/7/2018. Đối thủ là Croatia, đội đã đánh bại Anh (2-1). Khoảnh khắc hai đội bước vào sân từ đường hầm, Kylian trông an nhiên nhưng cũng đầy quyết tâm. Không có chuyện bị cảm xúc lấn át khi hát quốc ca, hay bị xáo động bởi bất kỳ dạng căng thẳng nào. Với Kylian, mơ ước và thực tế luôn là những người bạn chung giường thân thiết. Trong hiệp 1, chàng trai tới từ Bondy có rất ít cơ hội chạm bóng, do bị hàng thủ của Croatia theo sát. Modric´ và đồng đội hiểu rằng chàng cầu thủ có dáng người lòng khòng của PSG chính là mối đe dọa lớn nhất đối với họ. Và họ đã không nhầm. Dù không nhận được nhiều bóng, nhưng mỗi lần bóng đến chân, Kylian đều có thể tạo ra sự khác biệt. Điều đó không thể khoát khỏi cặp mắt quan sát của Didier Deschamps. Dù dẫn trước 2-1 khi bước vào giờ nghỉ, huấn luyện viên người Pháp vẫn yêu cầu các cầu thủ dồn bóng nhiều hơn cho "số 10", và cố gắng tận dụng tốt hơn những tình huống di chuyển vào khoảng trống của anh. Hiệu ứng là gần như ngay tức thì.

Phút 59, Kylian dốc bóng vào vòng cấm của Croatia, làm động tác giả để vượt qua Ivan Strinic´ trước khi chuyền bóng ngược trở lại cho Griezmann. Tiền đạo của Atlético Madrid trả bóng cho Paul Pogba. Sau hai nỗ lực, tiền vệ của Manchester United đã làm tung lưới Croatia với một pha dứt điểm gọn ghẽ bằng chân trái. Ba-một.

Phút 65, Lucas Hernández có một đột phá bên cánh trái, rồi chuyền vào trung lộ cho Kylian, lúc đó đang ở chính diện khung

thành Croatia, cách khoảng 25 mét. Anh có đủ thời gian để khống chế bóng, ngước lên quan sát vị trí của thủ môn Danijel Subašic´, trước khi tung ra một cú sút căng bằng chân phải hướng bóng về cột dọc bên phải của người đồng đội cũ ở AS Monaco. Bóng đập đất một lần trước khi găm thẳng vào lưới. Bốn-một.

Chỉ trong 6 phút và với 2 pha bóng, tiền đạo của Paris đã an bài trận chung kết. Sai lầm của Lloris sau đó giúp Mandžukic´ gỡ lại được một bàn cho Croatia, nhưng kết cục của trận đấu thì không có gì thay đổi (4-2). Hai mươi năm sau thế hệ của Zizou, đội tuyển Pháp lại lên đỉnh thế giới một lần nữa. Kylian khép lại giải đấu với 4 bàn thắng và danh hiệu "Cầu thủ trẻ xuất sắc nhất". Anh đã giành được Chén thánh, hoàn thành giấc mơ thời thơ ấu khi chỉ mới 19 tuổi. Trên mặt cỏ của sân Luzhniki, chàng trai tới từ Bondy hòa cùng không khí hân hoan của toàn đội. Anh không thể hiện sự vui sướng thái quá, nhưng trên môi không khi nào dứt nụ cười. Màn hỏi đáp chóng vánh với đài truyền hình Pháp sau đó cũng phần nào nói lên con người của Kylian: "Chúng tôi đã phải đi qua một chặng đường dài. Nhưng mọi nỗ lực đều xứng đáng. Giờ đây chúng tôi đã là những nhà vô địch thế giới, và chúng tôi rất tự hào về điều đó. Chúng tôi muốn mang tới hạnh phúc cho mọi người, và đó là lý do sau tất cả những gì mà chúng tôi đã làm. Tôi vẫn luôn nói rằng tôi đến với bóng đá là vì những mục tiêu lâu dài."

Đồng ý, Kylian! Nhưng anh quên nói, rằng anh sẽ sánh vai King Pelé với tư cách là cầu thủ tuổi teen còn lại ghi được bàn thắng trong một trận chung kết World Cup...